

Dosarul nr. 1a-1862/23
1-16206750-02-1a-28122023

Judecătoria Chișinău (sediul Central)
Judecător Vitalie STRATAN

DECIZIE
În numele Legii

15 aprilie 2025

mun.Chișinău

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU

Având în componența sa:

Președintele ședinței:

Oxana ROBU

Judecători:

Vitalie BUDECI și Vladislav SCHIBIN

Grefier:

Cristina TOFAN

Cu participarea:

- Procurorilor – Cristina LAZARI, Ion PRIPA
- Apărătorului inculpatului MUNTEAN Andrei - avocata Sorina ARNAUT
- Apărătorului inculpatului SORICI Gheorghe- avocat Artiom ENI
- Inculpatului – MUNTEAN Andrei *****

În lipsa:

- Inculpatului – SORICI Gheorghe ******(a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa)*

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul declarat de acuzatorul de stat, Gheorghe IAPĂRĂ, procuror în Procuratura Anticorupție, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 1-639/16 din 13 noiembrie 2023, pronunțată în cauza penală de învinuire lui:

MUNTEAN Andrei *****, născut pe *****, cetățean al Republicii Moldova și României, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, pe bd. *****, *****, cu studii superioare, supus militar, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru sau a medicului narcolog și fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 43 lit.a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova,

și a lui

SORICI Gheorghe *****, născut pe *****, cetățean al Republicii Moldova și României, IDNP *****, originar din mun. Bălți și domiciliat în mun. Chișinău, pe bd. *****, *****, cu studii superioare, supus militar, necăsătorit, fără persoane la întreținere,

neangajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru sau a medicului narcolog și fără antecedente penale, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), 43 lit.a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: de la 04 noiembrie 2016 - 13 noiembrie 2023;

Judecarea cauzei în instanța de apel: de la 28 decembrie 2023 – 05 iulie 2024 (în procedura judecătorului Liubovi BRÎNZA), de la 05 iulie 2024 – 15 aprilie 2025 (în procedura judecătorului Vitalie BUDECI).

Procedura de citare legală a fost executată.

Asupra apelului declarat de acuzatorul de stat, Gheorghe IAPĂRĂ, procuror în Procuratura Anticorupție, împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Central) nr. 1-639/16 din 13 noiembrie 2023, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă:

1. Prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) nr. 1-639/16 din 13 noiembrie 2023, a fost achitat MUNTEAN Andrei *****, învinuit în baza art.42 alin.(5), 43 lit.a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii..

A fost achitat SORICI Gheorghe *****, învinuit în baza art.42 alin.(2), 43 lit.a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Măsura preventivă nu a fost aplicată în faza de judecare a cauzei.

Mijloacele materiale de probă: a) Un CD-R de model „Esperanza”; b) Informația Băncii Naționale a Moldovei din 20 iulie 2016; c) Informația Băncii Naționale a Moldovei din 02 septembrie 2016; d) Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.*****; e) Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.*****; f) Materialele cauzei penale nr. *****, pornită la 13 iulie 2016 în copii autentificate; g) un CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1” și h) un CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1”, se vor deține la cauza penală pe tot parcursul păstrării acesteia.

Corpul delict: Un telefon mobil de model „Lenovo”, ridicat în cadrul percheziției corporale a lui SORICI Gheorghe se restituie acestuia din momentul rămânerii definitive a sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința de achitare, instanța de fond a reținut că, potrivit rechizitoriului, MUNTEAN Andrei este acuzat pentru faptul că având rolul de complice,

acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu SORICI Gheorghe, a comis traficul de influență în următoarele circumstanțe:

La 20 iulie 2016, aflându-se în mun.Chișinău, în cadrul unei discuții avute cu ȘABAN Marcel, știind cu certitudine că acesta se află în relații apropiate cu factorii de decizie ai S.R.L. „*****”, la indicația ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun.Chișinău al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, SORICI Gheorghe, i-a comunicat primului că în procedura ofițerului de urmărire penală nominalizat, se află o cauză penală pornită în privința factorilor de decizie ai agentului economic indicat, conform prevederilor art.163 Cod Penal, pe faptul lăsării în primejdie și faptul că SORICI Gheorghe susține că are influență asupra persoanelor cu funcție publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica mun.Chișinău și persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Procuraturii sect. Botanica, a pretins de la factorii de decizie a S.R.L. „*****” prin intermediul lui ȘABAN Marcel pentru SORICI Gheorghe, mijloace financiare în sumă de 3000 EURO, echivalent a 66 196,20 de lei, conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, ca ultimul să facă persoanele publice și cu funcție de demnitate publică indicate, să accepte propunerea de clasare a cauzei penale nominalizate și emiterea ordonanței motivate prin care să fie dispusă clasarea acestora.

Inculpatului MUNTEAN Andrei i s-a incriminat săvârșirea infracțiunii de „*trafic de influență*” prin complicitate conform prevederilor art.42 alin.(5), 43 lit. a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal, adică pentru „*pretinderea personală de bunuri pentru o altă persoană, care susține că are influență asupra unei persoane publice și cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face pe aceștia să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*”.

De asemenea, potrivit rechizitoriului, SORICI Gheorghe este acuzat pentru faptul că având rolul de autor, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu MUNTEAN Andrei, a comis traficul de influență în următoarele circumstanțe:

În perioada 23 iunie 2016 până la 2 septembrie 2016, acționând de comun acord cu MUNTEAN Andrei, știind cu certitudine că ȘABAN Marcel se află în relații apropiate cu factorii de decizie ai S.R.L. „*****”, i-a comunicat ultimului că în procedura sa se află o cauză penală pornită în privința factorilor de decizie ai agentului economic nominalizat conform prevederilor art.163 Cod penal, pe faptul lăsării în primejdie și susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău și a persoanelor cu funcție cu demnitate publică din cadrul Procuraturii sect. Botanica mun. Chișinău, a pretins personal și prin intermediul lui MUNTEAN Andrei de la factorii de decizie ai S.R.L. „*****”, prin intermediul lui ȘABAN Marcel, pentru sine, mijloace financiare în sumă de 3000 EURO, echivalent a 66 196, 20 lei conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, pentru a face ca persoanele publice și cu demnitate publică indicate, să accepte propunerea de clasare a cauzei penale și emiterea ordonanței motivate prin care să fie dispusă clasarea cauzei penale indicate.

Inculpatului SORICI Gheorghe i s-a incriminat săvârșirea infracțiunii de „*trafic de influență*” în calitate de autor, conform prevederilor art.42 alin.(2), 43 lit.a), 44 și 326

alin.(1) Cod penal, adică pentru „pretinderea personală și prin mijlocitor de bunuri, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice și cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face pe aceștia să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.

3. Neîfiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, acuzatorul de stat, Gheorghe IAPĂRĂ, procuror în Procuratura Anticorupție a declarat apel împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Central) nr. 1-639/16 din 13 noiembrie 2023, prin care a solicitat casarea integrală a Sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Central din 13.11.2023, în privința inculpaților SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei, din motivul ilegalității sentinței. rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care: a-l recunoaște vinovat pe inculpatul SORICI Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), 43 lit.a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal și având în vedere intervenirea termenului de prescripție, a-l libera pe SORICI Gheorghe de pedeapsă penală, a-l recunoaște vinovat pe inculpatul MUNTEAN Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 43 lit.a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal și având în vedere intervenirea termenului de prescripție, a-l libera pe MUNTEAN Andrei de pedeapsă penală.

În motivarea cererii de apel, acuzarea a invocat faptul că la adoptarea soluției de achitare a lui SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei, instanța de judecată a dat o apreciere juridică greșită atât circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, cât și probelor examinate în cadrul cercetării judiciare.

La fel, acuzarea consideră că instanța a dat o apreciere greșită și eronată circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul urmăririi penale și a cercetării judiciare, în special declarațiilor martorului ȘABAN Marcel, care a fost audiat atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești. În cadrul cercetării judecătorești, ȘABAN Marcel a menționat că declarațiile date anterior le susține în totalitate. Suplimentar la cele declarate la faza de urmărire penală nu are, le susține integral.

Astfel, în cadrul urmăririi penale martorul ȘABAN Marcel a declarat, că la 19 iunie 2016, aflându-se la bazinul hotelului „Prezident”, aproximativ în jurul orei 17 și 00 a observat cum o persoană aflată în stare inconștientă a fost scoasă din bazin, iar ulterior a fost transportată la spital. La 23 iunie 2016, aflându-se iarăși la bazin, aproximativ în jurul orei 12 și 00 l-a observat pe SORICI Gheorghe, un fost coleg de al său de grupă de la universitate pe teritoriul hotelului, după care l-a telefonat. În cadrul convorbirii telefonice, l-a întrebat ce mai face, cum o duce, la ce acesta i-a răspuns că lucrează și că a venit la Hotelul „Prezident”, pentru că a pornit urmărirea penală în privința factorului de decizie ai hotelului indicat, pe faptul lăsării în primejdie a persoanei care a fost scoasă inconștientă din bazin la 19 iunie 2016. Deoarece dânsul a fost prezent la incidentul din 19 iunie 2016 și a văzut că nu s-a comis nici o infracțiune, i-a fost interesant ce fel de urmărire penală a pornit Gheorghe SORICI și a stabilit să se vadă în seara zilei de 23 iunie 2016, după orele 19 și 00 la terasa localului „McDonalds”. Aproximativ în jurul orei 19 și 00 în cadrul întrevederii, l-a întrebat despre ce infracțiune vorbește și în baza la ce a pornit dosar penal, la care SORICI Gheorghe, i-a răspuns că a pornit dosar penal în baza art.163 Cod penal și anume lăsarea în primejdie. Pe tot parcursul discuției acesta a menționat că situația este

destul de critică și că urmează a fi pornite mai multe dosare penale pe angajații hotelului și pe cauza penală pornită deja urmează a fi recunoscuți mai mulți bănuți. La fel acesta a menționat că deja are autorizată percheziția și într-o zi va ridica jumătate de hotel. Acesta mai menționează că tot e posibil de rezolvat și că va purta o discuție cu șeful său pentru a vedea ce măsuri vor întreprinde pentru a înceta sau a clasa dosarul. La finalul discuției au convenit că după ce va avea un răspuns, se vor contacta. Totodată, a menționat că Gheorghe SORICI cunoaște cu certitudine că el are o relație cu fiica proprietarului hotelului „Prezident” și că acesta a așteptat că el îl va contacta pentru a se interesa de situația creată. Consideră că Gheorghe SORICI intenționat intimidează proprietarii hotelului și administrația acestuia, astfel așteptând prin intermediul lui careva beneficii sau remunerări. La 24 iunie 2016, aproximativ în jurul orei 16 și 00 a avut o convorbire telefonică cu SORICI Gheorghe, în cadrul căreia ultimul i-a comunicat că a vorbit cu șeful său și că trebuie să se vadă pentru că astfel de lucruri nu se vorbesc la telefon. Discuțiile telefonice au fost purtate de la nr. *****, care-i aparține la postul de telefon cu nr. *****. La fel a comunicat că la 30 iunie 2016, a fost contactat de către SORICI Gheorghe care i-a comunicat că urmează să se întâlnească, deoarece are ceva să-i spună, dar la telefon nu e posibil. Astfel, s-au întâlnit în fața Inspectoratului de Poliție Botanică mun. Chișinău, în cadrul căreia SORICI Gheorghe i-a comunicat că el le va face probleme proprietarilor hotelului “Prezident”, dat fiind faptul că aceștia au depus plângere în privința acestuia la Procuratura Generală. În cadrul discuției Gheorghe SORICI i-a comunicat că deja a fost pornită o cauză penală, iar suplimentar a vorbit cu careva persoane din cadrul zonei de agrement “GOA”, care l-au informat că dacă este bazin înseamnă că este nevoie de prezența obligatorie a salvamarului, iar sora băiatului care era să se înece a depus o plângere suplimentară în privința conducerii hotelului “Prezident”. Tot, Gheorghe SORICI i-a comunicat că problemele care le are conducerea hotelului “Prezident” nu vor putea fi soluționate fără implicarea nemijlocită a lui și a șefului acestuia. Astfel, Gheorghe SORICI i-a comunicat că dacă conducerea hotelului “Prezident” mergea la conlucrare totul ar fi putut finisa cu material de refuz, dar la moment e un pic mai complicat, iar din cauza plângerilor depuse la Procuratura Anticorupție și Procuratura Generală, el preconizează să efectueze percheziții la hotelul “Prezident”, la ce dânsul i-a comunicat că nu va putea, însă Gheorghe SORICI l-a informat că este deja autorizată percheziția, dar în final a spus că el a doua zi pleacă la mare din care motiv nu va efectua percheziția iar referitor la problema apărută vor discuta când va reveni în țară. Ulterior s-au mai întâlnit de vreo câteva ori cu SORICI Gheorghe care a spus că șeful lui îl cheamă și îl întreabă de ce până la moment situația nu a fost clarificată, iar persoanele de la conducerea hotelului depun în continuare plângeri în privința colaboratorilor de poliție. Peste ceva timp, a fost sunat de către Gheorghe SORICI care i-a comunicat că urmează să se întâlnească cu Andrei MUNTEAN, un prieten comun, iar ultimul îi va spune ceva. În cadrul întâlnirii avute la 20 iulie 2016 cu Andrei MUNTEAN, care a avut loc în sec. Botanică în apropierea restaurantului McDonalds, ultimul l-a întrebat cum s-a ajuns la așa situație, comunicându-i că Gheorghe SORICI a așteptat să-l sune. Totodată, Andrei MUNTEAN l-a informat că a vorbit cu Gheorghe SORICI care i-a comunicat că în această situație sunt implicate mai multe persoane, printre care procurorul sectorului, șeful lui Gheorghe SORICI, precum și

procurorul care duce cazul, iar din acest motiv vor „trei”, Ca rezultat, el a precizat dacă este vorba de trei mii, la ce Andrei MUNTEAN i-a comunicat că trei mii, însă el la informat pe ultimul că trei mii de Euro este prea mult. La cele auzite, Andrei MUNTEAN a argumentat faptul necesității achitării sumei de trei mii de Euro prin aceea că sunt prea multe persoane implicate. După discuție el i-a spus că trebuie să se ducă să discute cu proprietarul hotelului. La 21 iulie 2016, s-a întâlnit din nou cu Gheorghe SORICI, căruia i-a comunicat că s-a întâlnit cu Andrei MUNTEAN și deja a înțeles tot, la ce SORICI Gheorghe a încercat să-i argumenteze din ce motiv suma este așa de mare, și anume, pentru că sunt implicate persoane de la Procuratura municipală, cea de sector, precum și șeful lui nemijlocit, iar ultimul din suma de trei mii de Euro nu are nimic, pentru că-l cunoaște pe dânsul, iar suma în întregime fiind destinată persoanelor indicate mai sus. După aceasta, Gheorghe SORICI îi spunea că el împreună cu șeful său la moment decid asupra faptului cum vor clasa sau înceta cauza penală, deoarece mai sunt și unele plângeri în cadrul cauzei penale, dar oricum problema va fi soluționată pozitiv în favoarea proprietarului hotelului “Prezident”. Între timp, de mai multe ori a fost contactat de către SORICI Gheorghe atât telefonic, cât și prin intermediu aplicației „Viber”, care tot îi spunea că el vrea să facă tot “frumos” pentru ca nimeni să nu poate să reia urmărirea penală. Totodată, Gheorghe SORICI dorea să mai discute cu partea vătămată pentru a exclude anumite neclarități. La 11 august 2016, s-a întâlnit cu Gheorghe SORICI în biroul de serviciu a acestuia, unde acesta l-a informat că partea vătămată are mai multe pretenții, dar pe care el le va exclude prin intermediul martorilor care au văzut cum a avut loc accidentul. La sfârșitul discuției dânsul i-a comunicat lui Gheorghe SORICI, că el îi va transmite banii doar atunci când îi va da “foaia”, iar prin termenul “foaie” se subînțelegea “clasarea” sau “încetarea” cauzei penale. La 26 august 2016, a fost contactat telefonic de către SORICI Gheorghe care i-a comunicat că deja are foile la mână și trebuie să se vadă. Dat fiind faptul că el la acel moment era în imposibilitate să se întâlnească cu SORICI Gheorghe, au amânat întâlnirea pentru începutul lunii septembrie, la ce SORICI Gheorghe i-a comunicat că trebuie să se grăbească deoarece a luat deja hotărârea și este presat de conducerea sa. La 01 septembrie 2016, a fost contactat de către SORICI Gheorghe care l-a întrebat motivul pentru care el nu-l sună, la ce el i-a răspuns că trebuie să vorbească cu administrația hotelului “Prezident”. Totodată, la 01 septembrie 2016, l-a telefonat pe SORICI Gheorghe, dat fiind faptul că acesta l-a sunat și nu a răspuns, și i-a comunicat că a doua zi în jurul orei 12 și 00, urmează să se vadă pentru că va avea banii asupra sa și să-i comunice locul unde să se întâlnească. SORICI Gheorghe i-a comunicat că în prealabil îl va suna și îi va spune locul unde urmează să se vadă dar nu la m-ai sunat. La 02 septembrie 2016, în jurul orelor 12 și 00 minute, l-a contactat pe SORICI Gheorghe și l-a întrebat unde urmează să se întâlnească pentru că banii sunt la el și i-a propus să se întâlnească la restaurantul „La *****”. Cu acest fapt, SORICI Gheorghe a fost de acord, dar peste vreo 20 minute l-a telefonat și la întrebat unde se află, rugându-l să-l aștepte. În scurt timp Gheorghe SORICI s-a apropiat de mașina dânsului, fiind la volanul automobilului de model „***** 308” cu n/î *****, după care a coborât și s-a apropiat de geamul mașinii dânsului și l-a rugat să urce în mașina primului. Ulterior, împreună cu Gheorghe SORICI s-au deplasat pe str. Calea Ieșilor spre ieșirea din mun. Chișinău. Pe drum, Gheorghe

SORICI părea un pic cam stresat și i-a comunicat că șefii lui l-au informat să aibă grijă pentru că precis este documentat, iar el la rândul său i-a răspuns că în cazul în care nu are încredere, trebuia să spună de la început că nu poate face nimic. Ca rezultat, Gheorghe SORICI i-a spus că dânsul are încredere în dânsul, iar șefii lui nu. Tot din spusele lui SORICI Gheorghe, a înțeles că șefii lui Gheorghe SORICI îl presează să aducă banii, dar în același timp de două zile îl atenționează că posibil să fie documentat. Între timp au făcut un cerc și a observat că SORICI Gheorghe verifica dacă nu sunt urmăriți, iar în scurt timp s-au întors înapoi în parcare unde se afla mașina lui și anume în fața Centrului comercial „Acvila”. Astfel, s-au înțeles că urmează să meargă la restaurant să facă ce au de făcut, adică să-i transmit banii și să-i dea actele ce confirmă că dosarul a fost clasat sau încetat. Respectiv, s-au înțeles să meargă fiecare cu mașina lui, după ce a coborât din mașina lui SORICI Gheorghe.

Astfel indică apelantul că analizând declarațiile martorului ȘABAN Marcel în coroborare cu rezultatele acțiunilor de urmărire penală se confirmă faptul pretinderii de către inculpatul SORICI Gheorghe, precum și prin intermediul lui MUNTEAN Andrei a banilor în sumă de 3000 euro, anume pentru influențarea persoanelor publice și cu funcție de demnitate publică, asupra cărora inculpatul SORICI Gheorghe susținea că are influență.

Analizând declarațiile respective ale martorului depuse la etapa urmăririi penale, constat că acestea sunt mai detaliate, or acestea au fost făcute exact după petrecerea evenimentelor. Prin urmare, fiind coroborate cu alte probe se constată cu certitudine pretinderea de către inculpatul SORICI Gheorghe cât și prin intermediul lui MUNTEAN Andrei a sumei de 3000 euro, pentru a influența persoane publice din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanică, precum și persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Procuraturii Botanică responsabile de clasarea cauzei penale pornite în baza art.163 Cod penal, pe faptul lăsării în primejdie.

Notează acuzarea că vinovăția inculpaților se mai dovedește și prin procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și măsurile speciale de investigații și anume:

-Procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație sub formă de interceptarea și înregistrarea comunicărilor, conform căruia au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație sub formă de interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea de imagini a acestora, comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 care au avut loc între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între ȘABAN Marcel și MUNTEAN Andrei.

- Procesul-verbal din 21 septembrie 2016, conform căruia au fost examinate discul de model „Artex” CD-R 700 MB/80MIN 52 x, pe care este aplicată amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție, Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1, care conține comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 20 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016 și 11 august 2016, care au avut loc între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe și cele care au avut loc între ȘABAN Marcel și MUNTEAN Andrei, și discul de model „Artex” CD-R 700 MB/80MIN

52 x, pe care este aplicată amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție, Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1, care conține comunicările care au avut loc la 02 septembrie 2016 între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe.

- Procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 07 septembrie 2016, prin care au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație sub formă de documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice și fixarea acțiunilor lui SORICI Gheorghe. În rezultatul efectuării măsurii speciale de investigație nominalizate, s-a stabilit că la 02 septembrie 2016, SORICI Gheorghe aflându-se la volanul automobilului de model „***** 308” cu n/î *****, la ora 12 și 03 minute, s-a deplasat la parcare auto aferentă Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău al Direcției Poliției mun. Chișinău, amplasată pe str. Calea Ieșilor 12 din mun. Chișinău, unde a urcat în automobilul de model „*****” cu n/î *****, după care au schimbat câteva vorbe și ambii au urcat în automobilul de model „*****”, după care SORICI Gheorghe a fost reținut.

- Procesul-verbal privind efectuarea urmăririi vizuale din 07 septembrie 2016, conform căruia au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație efectuate sub formă de urmărirea vizuală a lui SORICI Gheorghe. Ca rezultat al efectuării măsurii speciale de investigație indicate, s-a stabilit că la 02 septembrie 2016, SORICI Gheorghe aflându-se la volanul automobilului de model „***** 308” cu n/î *****, la ora 12 și 03 minute, s-a deplasat la parcare auto aferentă Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău al Direcției Poliției mun. Chișinău, amplasată pe str. Calea Ieșilor 12 din mun. Chișinău, unde a urcat în automobilul de model „*****” cu n/î *****, după care au schimbat câteva vorbe și ambii au urcat în automobilul de model „*****”, după care SORICI Gheorghe a fost reținut.

- Procesul-verbal de percheziție din 02 septembrie 2016, conform căruia SORICI Gheorghe a fost supus percheziției corporale, iar în cadrul acțiunii de urmărire penală indicate, de la primul a fost ridicat telefonul mobil de model „Lenova A 850”.

- Procesul-verbal de examinare, conform căruia a fost examinat telefonul mobil de model „Lenova A 850”, care aparține lui SORICI Gheorghe și ridicat de la acesta în cadrul percheziției corporale efectuate. În cadrul examinării telefonului mobil indicat, s-a stabilit că aplicația „Viber”, conține informații referitor la conversațiile avute între ȘABAN Marcel cu SORICI Gheorghe, precum și mesajele expediate de acestea unul altuia, conform cărora discută despre problema dosarului penal pornit de către ultimul în privința factorilor de decizie ai *****L „*****.

- Procesul-verbal din 07 septembrie 2016, conform căruia de la Procuratura sec. Botanica mun. Chișinău, au fost ridicate materialele cauzei penale nr. *****, pornită la 13 iulie 2016, conform prevederilor art.163 alin.(1) Cod penal. Conform materialelor cauzei penale indicate, s-a stabilit că aceasta a fost pornită de ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău Gheorghe SORICI , urmărirea penală a fost efectuată de către acesta, iar la 12 august 2016, ultimul a întocmit raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale, deoarece nu există elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art.275 pct. 3) Cod de procedură penală.

- Procesul-verbal din 09 septembrie 2016, conform căruia au fost examinate materialele cauzei penale nr. *****, pornită la 13 iulie 2016, conform prevederilor art.163 alin.(1) Cod penal. Conform materialelor cauzei penale indicate, s-a stabilit că aceasta a fost pornită de ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanică mun. Chișinău Gheorghe SORICI , urmărirea penală a fost efectuată de către acesta, iar la 12 august 2016, ultimul a întocmit raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale, deoarece nu există elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art.275 pct.3) Cod de procedură penală.

- Procesul-verbal din 16 septembrie 2016, conform căruia de la SA „Moldcell”, a fost ridicată informația cu privire la descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. *****, ce aparține lui SORICI Gheorghe cu indicarea locului aflării abonatului, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016.

- Procesul-verbal din 27 septembrie 2016, conform căruia de la SA „Unite”, au fost ridicate descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. *****, ce aparțin lui ȘABAN Marcel cu indicarea locului aflării abonatului, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016.

- Procesul-verbal din 03 septembrie 2016, conform căruia de la ȘABAN Marcel a fost ridicat CD-r de model „Esperanza”, care conține comunicările care au avut loc la 23 iunie 2016 între primul și SORICI Gheorghe. Conform comunicărilor indicate, s-a stabilit că SORICI Gheorghe îi comunică lui ȘABAN Marcel că cauza penală pornită în privința factorilor de decizie ai SRL „*****”, pe faptul lăsării în primejdie, poate fi soluționată în favoarea ultimilor, însă pentru aceasta urmează să discute nemijlocit cu șeful dânsului.

- Procesul-verbal din 03 septembrie 2016, conform căruia a fost examinat CDR de model „Esperanza”, care conține comunicările care au avut loc la 23 iunie 2016 între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe. Conform comunicărilor indicate, s-a stabilit că SORICI Gheorghe îi comunică lui ȘABAN Marcel că cauza penală pornită în privința factorilor de decizie ai SRL „*****”, pe faptul lăsării în primejdie, poate fi soluționată în favoarea ultimilor, însă pentru aceasta urmează să discute nemijlocit cu șeful dânsului.

- Procesul-verbal din 20 septembrie 2016, conform căruia a fost efectuată confruntarea între martorul ȘABAN Marcel și învinuitul MUNTEAN Andrei. În cadrul confruntării, martorul ȘABAN Marcel a menționat că MUNTEAN Andrei a pretins pentru SORICI Gheorghe mijloace financiare în sumă de 3 000 Euro, ce urmau a fi destinați pentru persoanele publice din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanică și persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Procuraturii sec. Botanică mun. Chișinău.

- Telefonul mobil de model „Lenovo”, recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 21 septembrie 2016. Conform informației aplicației „Viber”, care se conține în telefonul indicat, s-a stabilit că acesta conține informații referitor la conversațiile avute între ȘABAN Marcel cu SORICI Gheorghe, precum și mesaje expediate de acestea unul altuia, conform cărora discută despre problema dosarului penal pornit de către ultimul în privința factorilor de deciziei ai SRL „*****”.

- Materialele cauzei penale nr. *****, pornită la 13 iulie 2016, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute în art.163 alin.(1) Cod penal, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 12 septembrie 2016.

- Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. *****, care aparțin lui SORICI Gheorghe, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 16 septembrie 2016.

- Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. *****, care aparțin lui ȘABAN Marcel, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 27 septembrie 2016.

- CD-r de model „Esperanza”, care conține comunicările care au avut loc la 23 iunie 2016 între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 03 septembrie 2016. Conform comunicărilor indicate, s-a stabilit că SORICI Gheorghe i-a comunicat lui ȘABAN Marcel că cauza penală pornită în privința factorilor de decizie ai SRL „****”, pe faptul lăsării în primejdie, poate fi soluționată în favoarea ultimilor, însă pentru aceasta urmează să discute nemijlocit cu șeful dânsului.

- Informația Băncii Naționale a Moldovei din 20 iulie 2016 cu privire la ratele de schimb a valutelor față de leul moldovenesc, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 27 septembrie 2016. Conform informației Băncii Naționale a Moldovei, s-a stabilit că la 20 iulie 2016, conform cursului oficial de schimb 1 Euro valora 21, 8790 lei.

- Informația Băncii Naționale a Moldovei din 02 septembrie 2016 cu privire la ratele oficiale de schimb a valutelor față de leul moldovenesc, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 12 octombrie 2016. Conform informației Băncii Naționale a Moldovei, s-a stabilit că la 02 septembrie 2016, conform cursului oficial de schimb 1 Euro valora 22, 0654 lei.

Conchide apelantul că supunând probele acumulate și cercetate în instanța de judecată, necăutând la faptul nerecunoașterii vinei de către inculpați și supunerii lor unei analize prin prisma coroborării probelor, se constată cu certitudine că, inculpatul SORICI Gheorghe a comis infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(2), 43 lit. a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal și MUNTEAN Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art.42 alin. (5), 43 lit. a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal. Pentru a reține calificarea în baza art.326 Cod penal este necesar ca făptuitorul să pretindă remunerația, datorită promisiunii că va interveni pe lângă factorul de decizie, în ale cărei atribuții de serviciu intră soluționarea chestiunii de interes ale cumpărătorului de influență.

Reieșind din rezultatele măsurilor speciale de investigații și altor probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, s-a stabilit că inculpatul SORICI Gheorghe în complicitate MUNTEAN Andrei, invoca în fața lui ȘABAN Marcel, că va interveni pe lângă persoane publice și cu funcție de demnitate publică din cadrul IP Botanica și Procuraturii Botanica, care efectuează și conduce urmărirea penală în cauza penală nr. *****.

Invocă acuzarea că SORICI Gheorghe în complicitate cu MUNTEAN Andrei au susținut că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică (procurorul din cadrul Procuraturii Botanica), pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea

atribuțiilor de serviciu, fapt care se confirmă prin probatoriul administrat la cauza penală, pentru care fapt au pretins 3000 euro.

În baza probatoriului administrat în cauză, constată întrunirea laturii subiective a traficului de influență, care include vinovăția lui SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei sub formă de intenție directă, adică făptuitorul își dădea seama și dorea să comită faptele infracționale incriminate, ca rezultat fiind pretinderea mijloacelor bănești. Pretinderea fiind dovedită prin declarațiile martorului și rezultatele măsurilor speciale de investigații, precum și rezultatele acțiunilor de urmărire penală efectuate în cadrul urmăririi penale.

Invocă apelantul că instanța de judecată a neglijat valoarea probantă a probelor prezentate de către partea acuzării și a evidențiat declarațiile inculpaților ca fiind veridice și credibile. Declarațiile inculpaților făcute în cadrul instanței de judecată potrivit cărora aceștia nu-și recunosc vina, consider, că urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată și să nu fie puse la baza sentinței, or aceste declarații nu corespund stării de fapt și contravin declarațiilor martorului ȘABAN Marcel, precum și rezultatele acțiunilor de urmărire penală și măsurilor speciale de investigație.

Reține acuzarea că cele declarate de către inculpați nu corespund realității, or potrivit rezultatelor măsurilor speciale de investigații și acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit contrariul. Reieșind din discuțiile avute dintre SORICI Gheorghe și ȘABAN Marcel, se constată că inculpatul discută detalii despre cauza penală aflată în gestiunea acestuia, precum și despre faptul că urmează să discute cu șeful său ca să fie clasată cauza penală. Tot, un aspect important este din rezultatul măsurii speciale de investigații din 15.07.2016, în cadrul căreia inculpatul îi comunică lui ȘABAN Marcel că urmează să vină doi paznici, pentru ca să-i recunoască în calitate de bănuț, precum că ei ar fi fost responsabili. Ulterior, în cadrul discuției SORICI Gheorghe, îi comunică că după asta îl scoate de sub urmărire penală. Aceste circumstanțe obiective, denotă intenția lui SORICI Gheorghe de a efectua acțiuni de urmărire penală în cadrul cauzei penale avute în gestiunea sa ce vor duce la clasarea acesteia. Totodată, inculpatul sugerează lui ȘABAN Marcel că „aici sunt 3 guri”, ce presupune că ar fi trei persoane care urmează să fie responsabile de adoptarea deciziei de clasare a cauzei penale.

În continuare, în cadrul discuției avute la data de 20 iulie 2016 dintre MUNTEAN Andrei și ȘABAN Marcel, inculpatul MUNTEAN Andrei îi comunică că s-au implicat mai mulți și „vor trei”. După care la întrebarea „trei mii”, MUNTEAN Andrei răspunde afirmativ și să nu creadă că Gheorghe vrea să-l inducă în eroare. Tot în cadrul acestei discuții MUNTEAN Andrei confirmă suma de 3000 de euro. La fel, ultimul confirmă că a fost rugat de Gheorghe să-i spună lui ȘABAN Marcel. De remarcat că, în cadrul discuțiilor, MUNTEAN Andrei era în cunoștință de cauză despre cele discutate dintre SORICI Gheorghe și ȘABAN Marcel, fapt negat de către acesta în cadrul audierii în calitate de inculpat. A doua zi, în cadrul discuției din 21 iulie 2016 dintre SORICI Gheorghe și ȘABAN Marcel, inculpatul SORICI Gheorghe a confirmat că suma pretinsă este de 3 mii euro. Și reieșind din conținutul discuției, acesta conștientizează caracterul ilegal al acțiunilor sale, afirmând că primul care poate avea probleme, este el. Necesită atenție comportamentul lui SORICI Gheorghe, pe care l-a avut la data de 02.09.2016, unde acesta îi comunică lui ȘABAN Marcel despre faptul că este documentat. În susținerea

acestei poziții, survine faptul că, SORICI Gheorghe i-a spus lui ȘABAN Marcel să urce în automobilul său și au plecat. Aceste circumstanțe obiective denotă intenția lui SORICI Gheorghe de a se convinge că nu este urmărit.

Referitor la omisiunea organului de urmărire penală de a recunoaște în calitate de bănuț pe SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei, este de reținut că, potrivit prevederilor art.132/8 alin.(3) Cod de procedură penală „pot fi supuse interceptării și înregistrării comunicările bănuțului, învinuțului sau ale altor persoane, inclusiv ale celor a căror identitate nu a fost stabilită, despre care există date ce pot conduce rezonabil la concluzia că ele fie contribuie, în orice mod, la pregătirea, comiterea, favorizarea sau tănuirea infracțiunilor prevăzute la alin.(2), fie primesc sau transmit informații relevante și importante pentru cauza penală.”. Anume prevederile articolului menționat, au stat la baza deciziei de interceptare și înregistrare a comunicărilor inculpaților.

În această privință, în opinia Curții Constituționale, dată în Decizia nr. 25 din 29.03.2018, „Din cele menționate, Curtea relevă că aprecierea existenței sau a absenței unor „repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” reprezintă factorul determinant în procesul de calificare a percheziției atât sub aspectul unei „acuzății în materie penală”, în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor articolului 63 alin.(1/1) Cod de procedură penală. În acest sens, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată competența de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acțiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situația persoanei și dacă, în consecință, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuț în sensul alin.(1/1) al articolului 63 din Cod, având în vedere particularitățile fiecărui caz concret.”.

Prin urmare, organul de urmărire penală are competența de a aprecia în fiecare caz separat, dacă persoanei urmează a-i fi atribuită calitatea de bănuț. Mai mult ca atât, nu poate fi invocată încălcarea termenului prevăzut de lege de punere sub învinuire, or instanța de judecată a constatat că punerea sub învinuire a avut loc în interiorul acestui termen.

Cu referire la cererea părții apărării privind inadmisibilitatea și/sau nulitatea actelor procedurale, reținută de către instanța de judecată și pusă la baza sentinței, a informației transpuse pe suporta optici atașate la dosar și excluderea din dosar, menționează că argumentele invocate urmează a fi respinse din motiv că potrivit prevederilor art. 132/4 alin.(7) Cod de procedură penală rezultă faptul că termenul de autorizare poate fi prelungit până la 6 luni. Astfel, perioada de autorizare indicată în art.132/9 alin. (7) Cod de procedură penală se prezumă a fi de până la 6 luni. Efectuarea unei măsuri speciale de investigații de până la 6 luni se consideră a fi efectuată o singură măsură într-o singură perioadă de autorizare, care este prelungită până la această perioadă.

Cu referire la reținerea „provocării” la comiterea infracțiunii, menționează că discuția purtată la data de 23.06.2016 dintre ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe a fost până la implicarea agenților statului. Prin urmare, există date obiective că SORICI Gheorghe ar fi implicat în acte de corupție, fără a fi determinat de către agenții statului și până la depunerea denunțului (27.06.2016).

În continuare, Hotărârea Plenului CSJ nr. 11 din 22.12.2014 cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție, stabilește anumite condiții cumulative pentru a reține „provocarea”, ceea ce în cazul cercetat nu au fost întrunite. De către organul de urmărire penală a fost doar documentată infracțiunea de trafic de influență, nefiind provocată comiterea acesteia.

Prin urmare, nu poate fi reținută „provocarea” lui SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei la comiterea infracțiunii de trafic de influență.

4. Procedura citării legale a fost executată.

În ședința Curții de Apel Centru, procurorul din Circumscripția Curții de Apel Centru, Cristina LAZARI referitor la apel declarat de către acuzatorul de stat împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Central) din 13.11.2023, menționează că susține acest apel pe motivele de fapt și de drept invocate în cererea de apel. Solicită admiterea apelului, casarea Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Central) din 13.11.2023 în privința inculpaților SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei, din motivul ilegalității, cu pronunțarea pe caz a unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru instanța de fond prin care a recunoaște vinovat pe MUNTEAN Andrei ***** învinuit pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.43 lit. a), art.44, art.326 alin.(1) Cod penal, având în vedere intervenirii termenului de prescripție solicită de a fi dispusă liberarea lui de la răspunderea penală și SORICI Gheorghe ***** învinuit pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), art.43 lit.a), art.44, art.326 alin.(1) Cod penal și având în vedere intervenirii termenului de prescripție solicită de a fi dispusă liberarea lui de la răspunderea penală. Totodată acuzarea face trimitere că instanța de fond incorect a ajuns la concluzia de achitare pe marginea cazului dat. Probatoriu a fost administrat, fiind probe suficiente și întemeiate. Susține apelul declarat de către acuzatorul de stat.

În ședința Curții de Apel Centru, avocata inculpatului MUNTEAN Andrei, Sorina ARNAUT a pledat pentru respingerea cererii de apel declarat de către acuzatorul de stat împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Central) din 13.11.2023. Consideră apelul nefondat și neîntemeiat, nu se atestă careva motive pentru care instanța de apel ar modifica conținutul dispoziției sentinței. Dat fiind faptul că este o sentință legală, motivată. Pe parcursul examinării cauzei atrage atenția că la faza de urmărire penală cât și în instanța de fond, de către acuzatorul de stat nu a fost administrate și prezentate careva probe concludente, pertinente și utile care și-a demonstreze vinovăția clientului său. Respectiv consideră sentința una legală și solicită respingerea apelului declarat de către acuzatorul de stat.

În ședința Curții de Apel Centru, avocatul inculpatului SORICI Gheorghe, Artiom ENI a pledat pentru respingerea cererii de apel declarat de către acuzatorul de stat împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Central) din 13.11.2023. Consideră că sentința instanței de fond este întemeiată și legală. Nu se atestă motivele rezonabilă a interveni asupra legalității și temeinicieii acesteia. La cazul dat sub aspectul probatoriului cercetat dincolo de orice dubiu rezonabil se atestă lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile imputate inculpatului SORICI Gheorghe. Partea acuzării nu a prezentat motive suficiente și rezonabile de a răsturna prezumția caracterului întemeiat și legal al sentinței contestate.

În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul MUNTEAN Andrei, a declarat că nu susține cererea de apel declarată de procuror, și solicită să fie respinsă.

În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul SORICI Gheorghe fiind legal citat nu s-a prezentat, prin cererea depusă a solicitat examinarea apelului în lipsa lui, exprimându-și acordul să fie apărât în continuare de către apărătorii aleși Artiom ENI și Ion NEGURA. A menționat inculpatul în cerere faptul că își exprimă dorința certă și în cunoștință de cauză prin care renunță expres să își exercite dreptul de a apărea în fața instanței, cererea fiind contrasemnată de apărătorii săi aleși, nu contravine unui interes public important sau cel puțin nu există o dovadă în acest sens și există motive obiective care îi justifică absența sa, exprimată în imposibilitatea de a se prezenta la ședințele de judecată dar și datorită aflării acestuia periodic peste hotarele țării. Astfel, fiind pusă în discuție posibilitatea examinării apelului în lipsa acestuia, ținând cont de faptul că inculpatul este reprezentat în ședința instanței de apel de apărător ales, Colegiul penal a dispus examinarea apelului în lipsa inculpatului SORICI Gheorghe, conducându-se de prevederilor art.321 alin.(2) Cod procedură penală.

5. Conform art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context se indică și pct. 6.1 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărîrii termenul curge de la pronunțare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărîrii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul declarat de acuzatorul de stat, Gheorghe IAPĂRĂ, procuror în Procuratura Anticorupție ca fiind depus în termen, luînd în considerație că Sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Central) nr. 1-639/16 a fost pronunțată public la data de 13 noiembrie 2023, iar cererea de apel a fost depusă pe data de 28 noiembrie 2023 (a se vedea f.d. 190-201 Vol. IV), ceea ce se consideră că cererea de apel a fost depusă în termenul legal prevăzut de lege.

Prin urmare Colegiul penal, verificînd acest aspect, audiind opiniile participanților la proces în acest sens, consideră apelul declarat în termen, fiind respectate prescripțiile art.402 alin.(1) Cod procedură penală.

6. Audiind participanții la proces, cercetînd probele administrate de instanța de fond și apreciîndu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd legalitatea și temeinicia Sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către acuzatorul de stat, Gheorghe IAPĂRĂ, procuror în Procuratura Anticorupție, împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Central) nr. 1-639/16 din 13 noiembrie 2023, și menține fără modificări Sentința atacată, din considerentele ce succed.

7. Conform art.400 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Conform art.414 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.*

Conform art.415 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală: *„instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) **respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă:** a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) **apelul este nefondat;** 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei”.*

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, *„orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.*

Probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința

persoanelor care l-au declarat. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22, din 12.12.2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, „în sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală al Republicii Moldova”.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței de apel de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

8. Colegiul Penal, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială soluția instanței de judecată care a ajuns just la concluzia privind achitarea lui SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele apelantului.

Or, Colegiul Penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare a lui SORICI Gheorghe învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), 43 lit.a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal și a

lui MUNTEAN Andrei, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 43 lit.a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal, cu atât mai mult că prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția, luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedit faptul că acțiunile inculpaților SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei întrunesc elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a stabilit că SORICI Gheorghe a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), 43 lit. a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi - „*pretinderea personală și prin mijlocitor de bunuri, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice și cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face pe aceștia să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*” și MUNTEAN Andrei a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 43 lit. a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi - „*pretinderea personală de bunuri pentru o altă persoană, care susține că are influență asupra unei persoane publice și cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face pe aceștia să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*”.

9. În ședința instanței de apel, conform prevederilor art.415 alin.(2/1) Cod procedură penală, *Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

În acest context Colegiul penal notează că acuzatorul de stat în instanța de apel a solicitat audierea martorului ȘABAN Marcel cât și verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Cu referire la audierea martorului solicitat de acuzare, Colegiul notează că pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, procurorului i s-a oferit de mai multe ori termen pentru a asigura prezența acestuia în ședința de judecată, iar ultimul termen acordat acuzatorului pentru a asigura prezența martorului i s-a comunicat că este un termen de decădere, respectiv, părții acuzării i s-a oferit termene corespunzătoare în vederea asigurării prezenței martorului solicitat, având suficient termen pentru a se pregăti de a reprezenta învinuirea în ședința de judecată.

Apărarea în ședința instanței de apel a declarat că careva probe suplimentare nu are.

Conform art.24 alin.(2), (4) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și

mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Potrivit art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În corespundere cu art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, având în vedere dispozițiile art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat.

Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (*hotărârile CtEDO Popovici vs. Moldova din 27.11.2007, §72, și Dănila vs. România din 8.03.2007, §62-63*). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (*hotărîrea CtEDO SPÎNU vs. România din 29.04.2008, §60*).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărîrea *Capean vs. Belgia din 13.01.2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și 26 Cod de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului, în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea acestei jurisprudențe lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din CEDO.

10. Procurorul în calitate de apelant și acuzator de stat, în susținerea învinuirii, a prezentat instanței spre cercetare următoarele probe care ar confirma faptele și vinovăția inculpatului:

- ***Procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație sub formă de interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 3 septembrie 2016***, conform căruia au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație sub formă de interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea de imagini a acestora, comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 care au avut loc între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între ȘABAN Marcel și MUNTEAN Andrei (vol.I, f.d.60-97);

- **Procesul-verbal din 21 septembrie 2016**, conform căruia au fost examinate un purtător de informație tehnico-electronică de model „Altex” CD-R 700 MB/80MIN 52x, pe care este aplicată amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1”, care conține comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016, care au avut loc între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe și cele care au avut loc între ȘABAN Marcel și MUNTEAN Andrei, și discul de model „Artex” CD-R de model 700MB/80 MIN 52 x, pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1, care conține comunicările care au avut loc la 02 septembrie 2016 între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe (vol.I, f.d.101-102);

- **Procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 7 septembrie 2016**, prin care au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație sub formă de documentare cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice și fixarea acțiunilor lui SORICI Gheorghe, în rezultatul efectuării căreia, s-a stabilit că la 02 septembrie 2016, SORICI Gheorghe aflându-se la volanul automobilului de model „***** 308” cu n/î ***** , la ora 12 și 03 minute, s-a deplasat la parcare auto aferentă Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău al Direcției Poliției mun.Chișinău, amplasată pe str. Calea Ieșilor 12 din mun. Chișinău, unde a urcat în automobilul de model „*****” cu n/î ***** , după care au schimbat câteva vorbe și ambii au urcat în automobilul de model „*****”, după care SORICI Gheorghe a fost reținut (vol.I, f.d.113-117);

- **Procesul-verbal privind efectuarea urmăririi vizuale din 07 septembrie 2016**, conform căruia au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație efectuate sub formă de urmărirea vizuală a lui SORICI Gheorghe. Ca rezultat al efectuării măsurii speciale de investigație indicate, s-a stabilit că la 02 septembrie 2016, SORICI Gheorghe aflându-se la volanul automobilului de model „***** 308” cu n/î ***** , la ora 12 și 03 minute, s-a deplasat la parcare auto aferentă Inspectoratului de Poliție Buiucani mun.Chișinău al Direcției Poliției mun.Chișinău, amplasată pe str. Calea Ieșilor 12 din mun.Chișinău, unde a urcat în automobilul de model „*****” cu n/î ***** , după care au schimbat câteva vorbe și ambii au urcat în automobilul de model „*****”, după care SORICI Gheorghe a fost reținut (vol.I, f.d.128);

- **Procesul-verbal de percheziție din 02 septembrie 2016**, conform căruia SORICI Gheorghe a fost supus percheziției corporale, iar în cadrul acțiunii de urmărire penală indicate, de la primul a fost ridicat telefonul mobil de model ”Lenovo A 850” (vol.I, f.d.136);

- **Procesul-verbal de examinare din 26 septembrie 2016**, conform căruia a fost cercetat cu acordul proprietarului telefonul mobil de model „Lenovo A 850” , care aparține lui SORICI Gheorghe și ridicat de la acesta în cadrul percheziției corporale efectuate, iar în cadrul examinării telefonului mobil indicat, s-a stabilit în aplicația „Viber”, că se conțin informații referitor la conversațiile avute între ȘABAN Marcel cu SORICI Gheorghe, precum și mesajele expediate de aceștia unul altuia, conform cărora discută inclusiv despre

problema dosarului penal pornit de către ultimul în privința factorilor de decizie ai S.R.L. „*****” (vol.I, f.d.139-140);

- **Procesul-verbal din 07 septembrie 2016**, conform căruia din Procuratura sec. Botanica mun. Chișinău, au fost ridicate materialele cauzei penale nr. *****, pornită la 13 iulie 2016, conform prevederilor art.163 alin.(1) Cod penal. Conform materialelor cauzei penale indicate, s-a stabilit că aceasta a fost pornită de ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău, Gheorghe SORICI , urmărirea penală a fost efectuată de către acesta, iar la 12 august 2016, ultimul a întocmit raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale, deoarece nu există elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală (vol.II, f.d.2-3);

- **Procesul-verbal din 09 septembrie 2016**, prin care au fost examinate materialele cauzei penale nr. *****, pornită la 13 iulie 2016, conform prevederilor art. 163 alin. (1) din Codul Penal. Conform materialelor cauzei penale indicate, s-a stabilit că aceasta a fost pornită de ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun.Chişinău, Gheorghe SORICI , urmărirea penală a fost efectuată de către acesta, iar la 12 august 2016, ultimul a întocmit raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale, deoarece nu există elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală (vol.II, f.d.55-57);

- **Procesul-verbal din 16 septembrie 2016**, conform căruia la SA „Moldcell”, a fost ridicată informația cu privire la descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. *****, ce aparține lui SORICI Gheorghe cu indicarea locului aflării abonatului, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016. Conform descifrărilor apelurilor telefonice indicate, s-a stabilit că SORICI Gheorghe folosind postul de telefon cu nr. *****, la 23.06.2016, 24.06.2016, 27.06.2016, 29.06.2016, 30.06.2016, 10.07.2016, 11.07.2016, 12.07.2016, 13.07.2016, 14.07.2016, 15.07.2016, 16.07.2016, 17.07.2016, 20.07.2016, 21.07.2016, 24.07.2016, 25.07.2016, 26.07.2016, 27.07.2016, 29.07.2016, 03.08.2016, 04.08.2016, 05.08.2016, 09.08.2016, 10.08.2016, 11.08.2016, 13.08.2016, 16.08.2016, 17.08.2016, 18.07.2016, 19.08.2016, 23.08.2016, 25.08.2016, 26.08.2016, 29.08.2016 și 02.09.2016, a purtat convorbiri telefonice cu ȘABAN Marcel la postul de telefon cu nr. *****. La fel s-a stabilit că SORICI Gheorghe, la 25.06.2016, 27.06.2016, 28.06.2016, 30.06.2016, 08.07.2016, 18.07.2016, 19.07.2016, 20.07.2016, 21.07.2016, 22.07.2016, 23.07.2016, 24.07.2016, 26.07.2016, 27.07.2016, 28.07.2016, 29.07.2016, 31.07.2016, 01.08.2016, 02.08.2016, 03.08.2016, 04.08.2016, 05.08.2016, 06.08.2016, 07.08.2016, 08.08.2016, 09.08.2016, 10.08.2016, 12.08.2016, 13.08.2016, 14.08.2016, 15.08.2016, 16.08.2016, 17.08.2016, 18.08.2016, 19.08.2016, 20.08.2016, 22.08.2016, 23.08.2016, 24.08.2016, 25.08.2016, 29.08.2016 și 01.09.2016 a purtat discuții telefonice cu MUNTEAN Andrei la postul de telefon cu nr. 069725223 (vol.II, f.d.67-68);

- **Procesul-verbal din 27 septembrie 2016**, conform căruia de la S.A. „Unite”, au fost ridicate descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. *****, ce aparțin lui ȘABAN Marcel cu indicarea locului aflării abonatului, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016. Conform descifrărilor apelurilor telefonice indicate, s-a stabilit că ȘABAN Marcel folosind postul de telefon cu nr. *****, la

23.06.2016, 24.06.2016, 27.06.2016, 29.06.2016, 30.06.2016, 10.07.2016, 11.07.2016, 12.07.2016, 13.07.2016, 14.07.2016, 15.07.2016, 16.07.2016, 17.07.2016, 20.07.2016, 21.07.2016, 24.07.2016, 25.07.2016, 26.07.2016, 27.07.2016, 29.07.2016, 03.08.2016, 04.08.2016, 05.08.2016, 09.08.2016, 10.08.2016, 11.08.2016, 13.08.2016, 16.08.2016, 17.08.2016, 18.07.2016, 19.08.2016, 23.08.2016, 25.08.2016, 26.08.2016, 29.08.2016 și 02.09.2016, a purtat convorbiri telefonice cu SORICI Gheorghe la postul de telefon cu nr. ***** (vol.II, f.d.70-71);

- **Procesul-verbal din 03 septembrie 2016**, conform căruia de la ȘABAN Marcel a fost ridicat CD-r de model „Esperanza”, care conține comunicările care se pretinde că au avut loc la 23 iunie 2016 între martorul ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe (vol.II, f.d.74-75);

- **Procesul-verbal din 03 septembrie 2016**, conform căruia a fost examinat CD-R de model „Esperanza”, care conține comunicările care au avut loc la 23 iunie 2016 între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, iar conform comunicărilor indicate, inclusiv s-a stabilit că SORICI Gheorghe îi comunică lui ȘABAN Marcel despre cauza penală pornită în privința factorilor de decizie ai SRL „*****”, pe faptul lăsării în primejdie (vol.II, f.d.76-84);

- **Procesul-verbal din 20 septembrie 2016**, conform căruia a fost efectuată confruntarea între martorul ȘABAN Marcel și învinuitul MUNTEAN Andrei. În cadrul confruntării, martorul ȘABAN Marcel a menționat că MUNTEAN Andrei a pretins pentru SORICI Gheorghe mijloace financiare în sumă de 3000 EURO, ce urmau a fi destinați pentru persoanele publice din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica și persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Procuraturii sec. Botanica mun. Chișinău, iar inculpatul respinge acuzațiile martorului, invocând că s-a întâlnit cu ultimul pentru a discuta despre Institutul Național al Justiției, nu a fost rugat de SORICI Gheorghe să se întâlnească cu martorul și nu a pretins mijloace bănești (vol.II, f.d.86-87);

Mijloacele materiale de probă: - un CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1” și CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1”, care conține comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 care au avut loc între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între ȘABAN Marcel și MUNTEAN Andrei, recunoscute în calitate de corpuri delictive, prin ordonanța din 21 septembrie 2016 (vol.I, f.d.103-104);

- **Un telefon mobil de model „Lenovo”**, ridicat în cadrul percheziției corporale a lui SORICI Gheorghe, care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 21 septembrie 2016 (vol.I, f.d.141);

- **Materialele cauzei penale nr. *******, pornită la 13 iulie 2016, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute în art.163 alin.(1) Cod penal, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 12 septembrie 2016. Conform materialelor

cauzei penale indicate, s-a stabilit că urmărirea penală la cauza respectivă, a fost pornită la 13 iulie 2016 de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun.Chișinău al Direcției de Poliție mun.Chișinău a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, Gheorghe SORICI , pe faptul lăsării în primejdie de către angajații complexului hotelier „Prezident” a lui BENDERSCHI Ruslan *****, care din motive necunoscute și-a pierdut cunoștința în piscina care aparține complexului hotelier „Prezident”, iar după ce s-a aflat sub apă o perioadă nedeterminată de timp, acesta a fost scos la sol de către alți vizitatori ai piscinei hotelului indicat, iar ulterior transportat la Spitalul de Urgență cu diagnoză „stare după înec și traumatism cranio-cerebral” (vol.II, f.d.58);

- **Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.*******, care aparțin lui SORICI Gheorghe, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 16 septembrie 2016 (vol.II, f.d. 69);

- **Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.*******, care aparțin lui ȘABAN Marcel, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 27 septembrie 2016, (vol.II, f.d.72);

- **Un CD-R de model „Esperanza”, care conține comunicările care au avut loc la 23 iunie 2016** între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 03 septembrie 2016 (vol.II, f.d.85);

- **Informația Băncii Naționale a Moldovei din 20 iulie 2016** cu privire la ratele de schimb a valutelor față de leul moldovenesc, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 27 septembrie 2016, potrivit căreia, la 20 iulie 2016, conform cursului oficial de schimb 1 Euro valora 21,8790 lei (vol.II, f.d.107);

- **Informația Băncii Naționale a Moldovei din 02 septembrie 2016** cu privire la ratele de schimb a valutelor față de leul moldovenesc, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 12 octombrie 2016, potrivit căreia la 02 septembrie 2016, conform cursului oficial de schimb, 1 Euro valora 22,0654 lei (vol.II, f.d.111);

-**Declarațiile martorului, ȘABAN Marcel**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că îi cunoaște din sală pe MUNTEAN Andrei și SORICI Gheorghe, dar cu ei nu avea careva relații, au fost anterior colegi și au învățat într-o grupă la universitate. Nu este în relații de rudenie cu careva dintre ei și cunoaște pentru ce a fost incitat azi și anume la cazul care a avut loc vara trecută, unde Gheorghe a pretins niște bani pentru a rezolva o situație, nu de la el personal, dar prin intermediul lui, iar la ancheta preliminară, a fost audiat, depozițiile date anterior pe le susține în totalitate și suplimentar la cele declarate la faza de urmărire penală nu are, adică le susține integral. Respectiv, declară că pe data de 19 iunie 2016, se afla la piscina hotelului „President” și acolo, din nefericire, mai să se înece un om. Peste câteva zile, l-a văzut pe Gheorghe SORICI la hotel, deoarece erau colegi, l-a sunat să-l întrebe ce caută acolo, la care el i-a zis că din cauza omului care avea să se înece, că ori s-a deschis un dosar penal, ori urmează să se deschidă un dosar penal. Din cauza că s-a produs cazul cu omul care avea să se înece și el

era la fața locului și a văzut ce s-a întâmplat, a stabilit cu Gheorghe să se întâlnească, probabil era data de 23 iunie 2016. S-au întâlnit la „McDonals's” de la Botanica și au avut o discuție referitoare la omul care avea să se înece, Gheorghe i-a zis că e problemă mare, că este dosar penal și că urmează a fi deschise mai multe dosare penale și să fie efectuate percheziții la hotel și proprietarii hotelului recunoscuți în calitate de bănuți pentru săvârșirea infracțiunii de lăsare în primejdie. Având studii juridice, a început să se contreze că nu există nici o infracțiune și în cadrul discuției, Gheorghe a menționat că o să încerce să vorbească cu șeful lui și o să încerce să rezolve cumva situația, ceva de genul. Ulterior, s-au întâlnit în fața IP Botanica, unde Gheorghe a zis că proprietarii hotelului „President” scriu plângere pe el la Procuratura Generală și la Procuratura Anticorupție și în cadrul discuției, s-a menționat că el deja are autorizată percheziția. Într-un fel, s-a primit că din cauza plângerii acelea, Gheorghe s-a enervat pe proprietari, apoi el i-a zis că urmează să plece la mare și tot în acea zi, era preconizată efectuarea percheziției, însă o amână pentru ziua când se va întoarce de la mare. Peste o perioadă, Gheorghe i-a zis lui ȘABAN Marcel că o să-l sune Andrei MUNTEAN și să se vadă cu el pentru a-i comunica ceva. S-a văzut cu Andrei MUNTEAN la „McDonals's” Botanica, din ce își aduce aminte. MUNTEAN l-a întrebat pe ȘABAN cum de a ajuns cu Gheorghe la așa ceva, iar referitor la caz, a zis că este complicat și că deja cunoaște Procuratura Municipală și deoarece sunt implicați mai mulți șefi, se necesită mai mulți bani, 3000 sau 3500 de EURO. Deja a trecut ceva timp și Gheorghe avea ordonanța de clasare sau de încetare a cauzei și, într-un fel, se interesa dacă ȘABAN a vorbit cu proprietarii hotelului referitor la suma pe care urma să fie transmisă. La începutul lunii septembrie, au decis să se întâlnească la restaurantul „La *****”, dar pe parcurs, Gheorghe l-a sunat și i-a spus că vine unde este el. ȘABAN se afla în sectorul Buiucani și când a ajuns Gheorghe, el a urcat în mașina acestuia și au mers în direcția ieșirii din oraș. Pe drum, Gheorghe i-a zis că șefii lui cred că el este documentat, dar pe de altă parte, solicita suma de bani pe care trebuia să i-o transmită ȘABAN . În momentul când au ieșit din oraș, Gheorghe s-a asigurat că nimeni nu îl urmărește. Apoi s-au întors la mașina lui ȘABAN , să meargă la „La *****”, pentru ca Gheorghe să-i dea foaia, iar ȘABAN să-i dea banii și atât.

La întrebările procurorului a specificat că momentul când s-a întâmplat cauza cu omul care avea să se înece, ȘABAN avea o relație cu fiica proprietarului, iar despre această relație, Gheorghe știa cu siguranță și din câte își aduce aminte, la prima discuție, Gheorghe i-a spus lui ȘABAN că aștepta sunetul acestuia. În cadrul discuției cu domnul MUNTEAN Andrei, el i-a spus că sunt implicate așa persoane mari, din această cauză urmează a fi luată așa sumă, el nu i-a zis că urmează a fi clasat dosarul. Să rezolve cauza pentru încetare sau clasarea dosarului, nu-și aduce aminte cu siguranță, de la Gheorghe precis știe, de la Andrei nu își aduce aminte. După ce a discutat cu domnul MUNTEAN despre sumă, a mai discutat și cu SORICI Gheorghe, Gheorghe i-a zis că din acești bani nu-i revine nimic și că toți banii urmează să-i transmită șefului, pentru ca șeful să-i dea acordul pentru încetarea dosarului, dar la sigur acești bani erau pentru clasarea dosarului.

La întrebările apărătorului Dorin LIȘMAN a indicat că anterior, până a se întâmpla cazul dat, nu ține minte când s-a văzut cu Gheorghe, dar ei nu s-au văzut intenționat, doar prin oraș întâmplător, iar ȘABAN cu prietena sa se întâlnea de la facultate, din ultimii 2

ani. Numărul de telefon al lui SORICI Gheorghe îl avea salvat în telefon și ȘABAN se cunoștea cu părinții prietenei lui, știa că mama era administratorul hotelului, însă tata nu știa ce funcție avea, știe că erau proprietarii hotelului. La fel știa că mama urma să fie învinuită în acel dosar, iar el l-a văzut pe Gheorghe acolo, apoi l-a sunat să-l întrebe ce mai face și i-a zis că l-a văzut la hotelul „President”, la care el i-a zis că este un dosar penal sau că urmează să fie un dosar penal, însă de a rezolva dosarul nu a fost din inițiativa lui proprie a lui ȘABAN . La prima întâlnire cu Gheorghe, a făcut careva înregistrări audio cu telefonul său mobil, iar motivul de a înregistra a fost pentru că, atunci când au vorbit la telefon, i s-a creat impresia că Gheorghe încearcă să creeze o problemă din nimic. După ce a înregistrat, a ascultat-o cu factorii de decizie, însă nu a fost continuitate, doar a ascultat și atât. La organul de urmărire penală s-a adresat după câteva zile de când s-a văzut cu SORICI Gheorghe, iar inițiativa de adresare la organul de urmărire penală a fost a lui ȘABAN personală și ulterioarele întâlniri cu Gheorghe au fost înregistrate, însă nu toate, pentru că avea și el emoții, precizând că organul de urmărire penală i-a dat careva dispozitiv, dar a dublat înregistrările, deoarece a vrut să aibă și el înregistrările sale, confirmând totodată că din rudele apropiate, era cercetat penal tatăl său la organul de urmărire penală, însă nu are legătură adresarea lui ȘABAN la CNA cu tatăl său. A precizat că la prima discuție avută, a observat că Gheorghe agravează situația, iar propunerea de clasare nu știe de la cine a venit, pentru că ei se contrau că nu există infracțiune și ȘABAN i-a zis că dosarul va fi încetat. Pe parcursul discuțiilor, Gheorghe puțin s-a speriat de a pretinde bani, pentru că erau acele plângeri, dar ȘABAN i-a zis că proprietarii nu vor mai scrie plângeri și i-a zis că a vorbit cu proprietarii să nu mai scrie plângeri, dar nu ține minte dacă au mai fost situații când SORICI Gheorghe s-a mai refuzat. De asemenea, nu a discutat despre suma de bani cu proprietarii hotelului, dar după discuția despre suma de 3000 de EURO, s-a adresat la CNA.

La întrebările apărătorului NEGURA Ion a menționat că o procură privind reprezentarea intereselor hotelului „President” nu are, dar pe perioada când a discutat cu Gheorghe, inițiativa întâlnirilor și apelurilor telefonice a fost din partea ambilor și „aceea” despre care au discutat, așa și nu i-a fost transmisă. La careva din persoane, nu a transmis careva sume bănești pentru foaia respectivă, iar din câte cunoaște, cauza cu înecul a fost clasată de către Gheorghe, mult timp înainte de când urma să aibă loc întâlnirea lor, însă perioada concretă nu o știe și în cadrul discuțiilor cu Gheorghe, el putea să rezolve cazul cu acordul șefului. Mai explică că Gheorghe a discutat cu șeful lui și din discuțiile cu el, reieșea că șeful i-a dat acordul, dar nu ține minte dacă l-a întrebat pe SORICI câți bani trebuiau, însă din prima discuție când s-au întâlnit, Gheorghe a zis că totul se poate de rezolvat, dar despre bani nu știe acum a cui a fost inițiativa și nu poate să admită că el a avut inițiativa despre bani. La fel, nu cunoaște ce s-a întâmplat cu plângerile parvenite de la hotel, dar își aduce aminte că din discuțiile cu Gheorghe, acesta zicea că riscă să-i taie din salariu.

La întrebările inculpatului Gheorghe SORICI a indicat că erau colegi de universitate, nu erau prieteni, nu ieșeau la bere sau ceva, erau cunoscuți, iar înainte de prima întâlnire cu SORICI , ȘABAN nu a avut nicio întâlnire cu angajații CNA și discuțiile lor aveau loc prin intermediul aplicației „Viber” fiind și momente când Gheorghe nu răspundea la telefon, iar

apoi îl contacta pe ȘABAN. Adaugă că el s-a întâlnit cu Andrei MUNTEAN pentru că Gheorghe i-a zis că el îi va lămuri totul, dar nu ține minte dacă a spus altor persoane terțe că l-a telefonat pe Gheorghe și nu ridică și nu ține minte dacă în acea perioadă tatăl său avea măsură privativă de libertate. La fel, nu-și amintește dacă SORICI avea înregistrat numărul său, însă știe că l-a telefonat și i-a zis că l-a văzut la hotel. Nu a mai avut înregistrări pe care să nu le trimită organelor de resort, dar când a avut posibilitatea, mereu l-a înregistrat și s-au contractat pentru că ȘABAN spunea că nu este nici un fel de infracțiune, iar SORICI i-a spus că este de obligația administratorului să aibă grijă de persoanele care se scaldă în bazin. Gheorghe a spus că deja are autorizație de la judecătorul de instrucție. Nu ține minte dacă era din pricina camerelor de luat vederi, dar Gheorghe i-a zis că o să vină Andrei și o să-i comunice ceva, iar în acea perioadă, discutau doar despre acel caz și Gheorghe nu i-a zis de sumă, ci Andrei i-ar fi zis de sumă. Gheorghe i-a zis că este ocupat, fapt pentru care l-a trimis pe Andrei, dar nu ține minte dacă Gheorghe i-a zis că este ocupat sau așa a interpretat el. A subliniat că consideră că nu personal, dar pretinderea a avut loc, iar din ce își aduce aminte, Gheorghe trebuia să facă percheziția, însă o amâna pentru că se ducea la mare și nu ține minte dacă a fost efectuată percheziția la firma „Armani Lux”. Mai consideră că dacă el nu-l contacta pe Gheorghe, ultimul l-ar fi contactat pe el, iar din discuțiile avute, reiese că Gheorghe nu l-a telefonat pentru că a așteptat un apel de la ȘABAN Marcel. A adăugat că ultima dată când s-au văzut a fost vorba că Gheorghe are la mână foaia de clasare, iar după un minut când au ieșit din oraș, Gheorghe s-a uitat în oglinzi să vadă dacă îl urmărește cineva. A precizat că după ce Andrei i-a comunicat despre suma care urmează a fi transmisă, ȘABAN a vorbit cu Gheorghe că o să vorbească cu proprietarii hotelului referitor la suma care urmează a fi transmisă și din câte își aduce aminte, la începutul lui septembrie, Gheorghe l-a sunat să se vadă. A concretizat că prin foaie s-a înțeles ordonanța de clasare și știe că ordonanța de clasare a fost emisă mult înainte, iar în acel moment făcea practica la IP Buiucani, pe când Gheorghe era la IP Botanica și de la colegi a aflat, menționând că nu sunt alte persoane implicate. A mai adăugat că s-au urcat în mașină și au mers după oraș, unde Gheorghe s-a asigurat că nu îi urmărește și nu a fost discuție în mașină despre faptul că să-i dea bani pentru că a zis că se duc la „*****”, dar scopul întâlnirii a fost să îi dea banii lui Gheorghe, iar acesta din urmă să îi dea foaia, adică intenția a fost să meargă să fumeze o narghilea și să facă schimb, dar nu ține minte cum a răsunat propunerea.

La întrebarea inculpatului MUNTEAN Andrei a concluzionat că Andrei i-a comunicat că a avut o discuție cu Gheorghe, iar acesta i-a zis lui Andrei că pentru că sunt implicați Procuratura Municipală, șeful lui Gheorghe și altă lume, urmează să fie o sumă mai mare.

Fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul MUNTEAN Andrei, a declarat instanței că învinuirea adusă îi este clară, declarațiile făcute în instanța de fond le susține în instanța de apel, vinovăția nu o recunoaște.

La întrebările procurorului, a menționat că pe ȘABAN Marcel îl cunoaște, este fost coleg de universitate, ȘABAN Marcel nu a condus urmărirea penală, nu a fost implicat și nu a avut careva influența asupra lui ȘABAN Marcel. Pe toata perioada ei s-au văzut doar

o singura data. De la finalizarea universității și până la pornirea cauzei penale, ei s-au văzut întâmplător o data, la piscina Prezident ei nu au avut întâlnire.

Fiind audiat în ședința instanței de judecată, în instanța de fond inculpatul MUNTEAN Andrei nu a recunoscut vinovăția în faptele incriminate și instanței a declarat că la data 20 iulie 2016, se afla pe teritoriul restaurantului „McDonals’s Moldova” din sectorul Botanica, unde l-a întâlnit pe fostul său coleg de facultate, ȘABAN Marcel. Deoarece nu s-au văzut de o perioadă îndelungată, au început să discute despre cum merg treburile la fiecare dintre ei după absolvirea facultății. D-nul ȘABAN i-a povestit câte ceva din experiența sa de la Institutul Național de Justiție, unde acesta, la acea perioadă, era student pentru funcția de procuror, la rândul său, MUNTEAN Andrei i-a comunicat că la fel urma să depună, în acea vară, documentele la Institutul Național de Justiție pentru funcția de procuror, întrebându-l dacă poate să-i povestească câte ceva despre examenele de admitere, despre modul de petrecere și chestiile la care urmează să acorde atenție, informația pe care ar urma mai mult să o citească, ce comportament trebuie să aibă, în general, despre examene și procesul de învățământ la Institutul Național de Justiție. În timpul acestor discuții, d-nul ȘABAN Marcel avea un comportament agitat și dumnealui a început să îl provoace pe MUNTEAN Andrei la o discuție despre careva neînțelegeri cu Gheorghe, precum că ultimul nu îi răspundea la telefon. Pe MUNTEAN nu îl interesa acest subiect și tot încerca să revină la subiectul despre Institutul Național de Justiție, ambii au dat mâna și au plecat fiecare în partea sa. MUNTEAN Andrei menționează că acesta a fost unicul caz când s-a întâlnit cu ȘABAN Marcel după absolvirea facultății, atât până la întrevederea din 20 iulie 2016, cât și după. De asemenea, acesta nu a purtat nici o discuție telefonică cu ȘABAN Marcel în perioada anterior menționată. Totodată, MUNTEAN Andrei nu a pretins și nu a primit careva bunuri sau mijloace materiale de la ȘABAN Marcel, fapt confirmat de ultimul în momentul audierii lui în calitate de martor al acușării în instanța de judecată.

La întrebarea apărătorului ARNAUT Sorina a comunicat cu certitudine, că nu a solicitat careva informații de la d-nul SORICI referitor la acest caz, deoarece nu a avut nici o întrevedere cu Marcel ȘABAN și nici nu a comunicat telefonic cu acesta.

La întrebarea apărătorului NEGURA Ion a subliniat că anumite discuții cu d-nul SORICI Gheorghe cu certitudine nu a avut, nu a fost nici din partea lui ȘABAN Marcel careva rugăminți pentru a-i transmite vreo informație lui SORICI Gheorghe. Nu a fost nici o intenție, nici din partea lui MUNTEAN Andrei, nici a lui de a aduce la cunoștință discuția care a avut-o cu ȘABAN Marcel.

La întrebările inculpatului SORICI Gheorghe a indicat că pretinsa discuție dintre el și ȘABAN nu a reușit să o asculte, nu își recunoaște vocea, nici certitudinea înregistrării anexate la materialele cauzei de către partea acușării. Întâlnirea sa cu ȘABAN Marcel a fost pur întâmplătoare, întrucât el deja se afla pe teritoriul „McDonald’s”, unde l-a zărit pe ȘABAN , această întâlnire fiind o coincidență, nefiind organizată nici de MUNTEAN Andrei, nici de d-nul ȘABAN, nici de d-nul SORICI sau oricare altă persoană. Despre cauza aflată în gestiunea lui SORICI Gheorghe careva date nu cunoștea, știa doar că ȘABAN Marcel încerca de mai multe ori să îl sune pe SORICI , că incidentul a avut loc pe teritoriul hotelului „President”, lucru cunoscut de acesta din sursele mass-media. Despre

relația amoroasă a dlui ȘABAN Marcel cu fiica proprietarului hotelului „President” nu cunoștea la acel moment, cunoștea că există o astfel de relație pe timpul când acesta era student la facultate. Când a avut loc confruntarea dintre MUNTEAN Andrei și d-nul ȘABAN , nu cunoaște dacă ultimul deținea la el stenogramele discuțiilor și înregistrările audio, dar i-a comunicat că avea la el și că, în caz de necesitate, poate să i le prezinte.

La întrebările procurorului a declarat că despre circumstanțele incidentului de la piscină, nu a purtat nici o discuție cu ȘABAN Marcel, iar din câte ține minte, nici cu SORICI Gheorghe nu a purtat careva discuții referitoare la incidentul respectiv, însă cu certitudine, SORICI Gheorghe nu l-a rugat să îi transmită careva informații despre dosarul respectiv. La fel, așa frază ca: „procurorii vor 3”, nu ține minte să-i fi comunicat lui ȘABAN Marcel, așa frază ca „trebuie atâția bani din motiv că s-au implicat mulți”, nu ține minte să-i fi comunicat lui ȘABAN Marcel, așa frază ca „banii urmau să fie împărțiți la 4” nu a discutat cu ȘABAN Marcel, iar careva conflicte cu ȘABAN Marcel, anterior celui caz și în general, nu a avut, însă cu SORICI Gheorghe ieșeau la o cafea, la fotbal, întrucât erau prieteni. De asemenea, în perioada iunie-septembrie 2016, își amintește că a fost Campionatul Mondial de Fotbal și ieșea cu SORICI Gheorghe de fiecare dată când erau meciuri de fotbal, iar cu SORICI Gheorghe, din câte își amintește, discuta superficial despre cazurile pe care le avea în examinare, fără careva detalii amănunțite, dar referitor la cazul de la bazin, din câte își amintește, nu a purtat careva discuții, concluzionând că cu ȘABAN Marcel, întâlnirea de la restaurantul „McDonald’s” a fost ultima și unica pe care au avut-o de la absolvirea facultății, dorind să reitereze că nu a fost o întâlnire organizată, ci s-au întâlnit întâmplător.

În cadrul ședinței în instanța de apel, inculpatul SORICI Gheorghe nu a fost audiat având în vedere faptul că acesta nu s-a prezentat, iar prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, cerere care a fost admisă de instanța de judecată, și a dispus examinarea apelului în lipsa acestuia.

Fiind audiat în ședința instanței de judecată, în instanța de fond inculpatul SORICI Gheorghe, nu a recunoscut vinovăția în faptele incriminate și instanței a declarat că prin ordinul șefului interimar al IGP a fost numit în calitate de ofițer urmărire penală al IP Botanica. La data de 7 septembrie 2015 a fost selectat pentru a deține funcția de ofițer de urmărire penală interimar al IP Botanica. Odată cu numirea în funcție i-au fost date de către stat atribuții și responsabilități în ceea ce privește exercitarea funcției de anchetator. Pe parcursul activității sale în calitate de ofițer de urmărire în cadrul IP Botanica atât în baza contractului individual de muncă, cât și în general în cadrul activității, și-a exercitat atribuțiile de exercițiu, de serviciu, obligațiunile sale funcționale în mod conștiincios, bazându-se pe principiul profesionalismului, respectând toate normele de muncă prestabilite, inclusiv legislația în vigoare, regulamentele interne, și nu în ultimul rând fiind ofițer de urmărire penală și purtând cu mândrie epoleții pe umăr întru respectarea legii. Referitor la acuzarea adusă de către acuzatorul de stat, a menționat precum că el mereu a fost decorat cu ordine și medalii inclusiv de conducerea IGP și de către IP Botanica, prin diferite diplome, dar luând în considerație că exercita și atribuții de muncă care nu erau pe plac unor persoane, în anul 2016, luna iunie dacă nu greșește, mai exact data de 20 iunie 2016, a fost inclus în cadrul grupei operative, fiind inclus în serviciu de 24 de ore în

calitate de superior al grupei, în calitate de ofițer de urmărire penală. În jurul orelor mesei, la data menționată, a recepționat un apel de la unitatea de gardă a Inspectoratului cu privire la deplasarea în deplină componență a grupei operative, la un local de agrement, la un hotel amplasat în mun. Chișinău, str. ***** și anume fiind vorba despre hotelul „President”. Din informația parvenită de la unitatea de gardă, a înțeles că la data de 19 iunie, dacă nu greșește, a fost înregistrat un incident, fiind parvenită informația de la serviciul de urgență 903, precum că o persoană de gen masculin, cu vârsta cuprinsă de 30-35 de ani, a rămas blocat în piscina hotelului, și se află în stare foarte gravă la Instituția de Medicină Urgentă din capitală, fiind intubat și conectat la aparate de respirație artificială. Auzind informația, în deplină componență de ofițeri de investigație și ofițer expert criminalist, precum și șoferul grupei operative, s-au deplasat la fața locului fiind solicitată administrația hotelului pentru a efectua toate acțiunile necesare în cadrul unui proces penal. Mai mult ca atât, se invocă asupra faptului că inclusiv și sesizarea a venit din partea administratorului, dnei Tatiana PÎRȚAC, care a solicitat să fie investigat sub toate aspectele incidentul cu pricină. După ce a fost luată în limitele legii sesizarea din partea administratorului, a purces la următoarele acțiuni de urmărire penală, dar și acolo, a fost foarte drăguț cu administrația hotelului prin faptul că nu a vrut să periclitizeze activitatea hotelului, a centrului de agrement, dat fiind faptul că era o zi în care se odihneau la piscina hotelului o parte din lume, și dat fiind faptul că erau îmbrăcați în uniformă, nu a vrut cumva să intimideze clienții hotelului și cu permisiunea dnei Tatiana PÎRȚAC, a efectuat cercetarea la fața locului de la o distanță de aproximativ 20-30 metri. Cercetarea la fața locului se efectuează și se consemnă într-un proces verbal de cercetare la fața locului. Procesul-verbal de cercetare la fața locului a avut ora de începere și respectiv ora de finisare. Dat fiind faptul că la piscină nu poți să descrii foarte multe lucruri într-un proces de cercetare la fața locului decât niște scaune pentru odihnă, șezlonguri, umbrele care se aflau pe teritoriul adiacent piscinei, astfel, s-a efectuat cu permisiunea dnei Tatiana PÎRȚAC, fapt consemnat în permisiunea anexată la dosarul examinat. A efectuat cercetarea la fața locului, iar conform procesului-verbal, proprietarii hotelului au avut careva obiecții precum că au primit o foaie goală la semnat. Un proces-verbal de cercetare la fața locului se semnează pe orice pagină, iar pe ultima pagină, este obligat în calitate de ofițer de urmărire penală, să scrie mijlocul de fotografiat, dacă au fost făcute careva poze la fața locului, iar mai jos să scrie dacă au fost sau nu ridicate careva mijloace, probe la fața locului inclusiv, administratoarea hotelului nu a invocat careva obiecții la momentul în care a fost întocmit procesul-verbal. Nici o pagină nu a fost dată să fie semnată liber, toate paginile erau date pentru semnătura persoanelor în strictă conformitate cu legea, or, el nu putea merge la conducătorul său de urmărire penală și să îi ducă o pagină nesemnată de către parte și semnată doar de către el, or, se poate de ajuns în instanța de judecată și mai apoi sunt obiecții la ofițer. În timpul în care și-a îndeplinit funcțiile și a îndeplinit procesul verbal la fața locului, colegii lui, ofițerul de investigație care era în componența grupului operativ, purta discuții inclusiv cu Tatiana și cu un alt administrator, d-nul Iulian. Doar după aceasta, a înțeles că au existat careva obiecții doar datorită faptului că a solicitat secvențele video din timpul incidentului respectiv. Din discuțiile purtate cu dna Tatiana PÎRȚAC, a înțeles că dumneaei nu deține secvențele video și urmează să fie invitat inginerul lor, care după o

perioadă, la înțelegerea cu dumneaei, în decurs de 2 ore, să le prezinte purtătoarele de informații la IP de Poliție. Ulterior s-au deplasat la fața locului și ajungând la conducătorul lui de urmărire penală, i-a explicat care este situația și respectiv i-a comunicat faptul că sunt în imposibilitate proprietarii să prezinte careva secvențe video din ziua respectivă. Conducătorul lui de urmărire penală, dat fiind faptul că materialul a fost în registrul I, i-a comunicat faptul că până la predarea schimbului serviciului, următoarea zi la ora 9 dimineța, urmează să aibă la materialele cauzei înregistrarea video respectivă. După o altă perioadă în care a avut alte chemări și alte servicii, la orele 16:00, a avut loc o ședință cu tot colectivul secției urmărire penală, la care a fost atenționat din nou de către conducerea sa că înregistrările video pentru soluționarea cazului obiectiv și sub toate aspectele, sunt necesare. Dat fiind faptul că trecuse mai mult de 5-6 ore, a revenit cu un apel către dna administrator și la întrebarea sa de ce nu a venit d-nul inginer să prezinte purtătoarele de informații inclusiv care urmau a fi ridicate prin ordonanță, proces-verbal, toate căile legale, nu este încă la el, iar dna Tatiana PÎRȚAC, i-a reproșat faptul că din cauza lui, dumneaei are mari probleme și el a trimis presa la Hotelul „President” și a trimis și alte servicii abilitate de a verifica calitatea apei, ceea ce nu a fost. În timpul unei gărzi a ofițerului de urmărire penală, sunt și alte ocupații decât a suna la presă. Dumneaei i-a comunicat asupra faptului că nu are de gând să îi prezinte secvențele video, dat fiind faptul că el personal îi creează foarte mari probleme. Ulterior, peste aproximativ 2 ore, a fost informat de către IP Botanica, precum că dna Tatiana a găsit nr. de telefon al dumnealui și i-a scris un mesaj precum că Gheorghe SORICI este cel care vrea cumva să periclitizeze activitatea hotelului, și s-a mai plâns asupra faptului că la venirea lui în incinta hotelului, nu s-a legitimat, deși acest fapt poate fi confirmat de către colegii lui care au fost atunci. Dat fiind faptul că era pe uniformă, iar legea cu privire a Polițistului, doar în cazul în care persoana solicită legitimația, doar în cazul dat se prezintă și când i-a fost solicitat a prezentat-o, exact ca și alți colegi ai lui. După ce a predat schimbul, la ședință din nou i-a fost reproșat asupra faptului că nu are competențe de a fi ofițer de urmărire penală, dat fiind faptul că nu poate să discute cu oamenii să îi aducă acele secvențe video și i-a fost repartizat materialul respectiv. După serviciul de noapte, materialele se repartizează, nu este neapărat că ofițerul care este în gardă să preia materialul respectiv, dar se întâmplă cazuri când șeful totuși repartizează materialul persoanei care a fost în serviciu în ziua respectivă. Următoarea zi a avut zi de odihnă și la data de 22 iunie, venind la serviciu, i-a fost comunicat asupra faptului că urmează să aducă secvențele video de la hotelul „President” din ziua cu pricina. Cu el a mers un coleg, ofițer de urmărire penală, cu ordonanța de ridicare a purtătorilor de informații și un proces-verbal de ridicare. S-au deplasat la fața locului, din nou s-au legitimat pentru că erau pe civil, și au solicitat de a fi executată ordonanța ofițerului de urmărire penală, și de a le fi prezentate secvențele video și purtătorii de informații pentru a fi examinate de către ofițer. S-a prezentat d-nul Iulian, care s-a prezentat a fi cel de-al doilea administrator al hotelului și fără vreo obiecție le-a zis că le prezintă secvențele video. A semnat pe ordonanță că a făcut cunoștință cu respectiva, și a zis că urmează să coboare în subsolul hotelului or acolo sunt păstrate toate hardurile, toți purtătorii de informații, și le-a spus că fără nici o problemă le predă. Gheorghe SORICI coborât împreună cu dumnealui, inclusiv cu colegul său, și în timpul în care au ajuns la ușa holului

respectiv, d-nul Iulian s-a întors și le-a zis că a uitat de fapt, că dimineața, toate secvențele video, purtătoarele de informații, le-a predat și le-a dat a reparație unei companii de IT, care urmează să le repare, dat fiind faptul că s-au defectat în dimineața când a venit el. Atunci, l-a rugat să consemneze ca declarații în procesul verbal de ridicare și să menționeze precum că nu le dă acele informații, dat fiind faptul că de fapt ele sunt la reparație. D-nul Iulian a consemnat în procesul-verbal aceste afirmații, iar el s-a deplasat înapoi la IP Botanica. Peste aproximativ 2-3 ore, a primit un apel telefonic, de la un nr. care nu îl avea înregistrat în agenda sa telefonică și nici nu a cunoscut interlocutorul său, dar la replica și întrebarea sa cu cine vorbește, i s-a prezentat ca Ministrul Culturii, dar până la urmă s-a adeverit a fi Marcel ȘABAN , un fost coleg de al său de facultate, un fost prieten destul de bun care i-a comunicat că l-a văzut la hotelul „President” împreună cu colegul său și i-a comunicat că ar fi vrut să se întâlnească cu el și să discute. El din start a refuzat să se întâlnească, nu pentru că ar avea careva scopuri sau discuții meschine, dar dat fiind faptul că în acel moment avea 54 de dosare în gestiune, mai mult de jumătate fiind cazuri de omor și violuri și era în criză de timp în acea perioadă, lucra fără zile de odihnă, lucra până la ora 1 de noapte, până la 7 dimineața, și era locul de muncă înapoi. Lucra fără a avea o viață personală și nu avea timp să se întâlnească cu părinții săi, dar nu cu careva alte persoane. Menționează precum că discuția respectivă nu este la cauza penală, nu a vrut să se întâlnească cu Marcel ȘABAN , era în criză de timp. L-a refuzat, după care, peste 3 ore, acesta a revenit din nou după ce a discutat cu persoana cu nr. de telefon din cele menționate în cererea în care a solicitat să fie implicată instanța. A revenit din nou și l-a rugat să se vadă la terasa restaurantului McDonalds de pe str.*****. În acel timp mergea spre casă, iar lucrul respectiv a avut loc la data de 22 sau 23 iunie, nu își aduce aminte cu exactitate. Mergea spre casă pentru a mânca, iar Marcel ȘABAN l-a sunat și el s-a întors la terasă pentru a-și revedea ”bunul” și ”dragul” prieten. A ajuns la terasa respectivă, unde Marcel ȘABAN se afla cu prietena lui de atunci, domnișoara Margarita DODON. La venirea lui, d-nul ȘABAN a mers să procure o ceașcă de cafea, a revenit, iar domnișoara Margarita DODON s-a retras în automobil. În timpul discuției, menționează precum că pentru prima oară după o perioadă de 2 ani, s-au văzut de maxim 2 ori și nu cunoștea despre viața dnului ȘABAN nimic, nu cunoștea despre relațiile lui personale, dar în momentul în care a ajuns la terasă, a înțeles că dumnealui este implicat într-o relație cu fiica proprietarului hotelului. În timpul discuției au început să discute despre faptul cum le merge lor, nu cunoștea despre faptul dacă a absolvit sau nu Institutul, a absolvit sau nu masterul, nu cunoștea absolut nimic. Au început să discute despre viața lor, despre colegii lor și între timp, d-nul ȘABAN Marcel a inițiat o discuție precum că l-ar fi văzut pe d-nul SORICI în ziua respectivă în preajma hotelului „President” împreună cu un coleg de-al lui și faptul că a venit cu niște foi. După ce a plecat, d-nul ȘABAN s-a apropiat de dnul Iulian și l-a întrebat de ce s-a prezentat d-nul SORICI la hotel, pentru că cunoștea ce funcție deține acesta. I s-a explicat că a venit să ridice înregistrările video din ziua când s-a înecat persoana în piscină. D-nul SORICI a înțeles că după aceea au urmat careva discuții și d-nul ȘABAN l-a telefonat după o altă discuție purtată cu administrația, dar nu a înțeles cu cine din administrația hotelului, și a considerat că este necesar să îl sune. În timpul discuției, d-nul ȘABAN încerca să afle informații de la el despre mersul anchetei și care este soarta

acestui material. El consideră că i-a furnizat acea informație pe care o discuta cu un fost coleg, și nu ca o oarecare persoană care credea el că este implicată. I-a spus care este situația, că a parvenit informația de la 903 despre starea critică a pacientului care s-ar fi înecat în piscina hotelului, iar ulterior d-nul ȘABAN Marcel a încercat să afle ce are de gând d-nul SORICI să facă mai departe cu materialul respectiv, pentru că, chiar dacă dumnealui era student la Institut, nu cunoștea diferența dintre cauză penală pornită sau un proces penal. Atunci, d-nul SORICI a încercat să îi explice care este situația și că a încercat să ridice înregistrările video, pentru a-și soluționa obiectiv cazul, la care d-nul ȘABAN Marcel a încercat să îi adreseze careva întrebări provocatoare, de gen dacă șeful d-nul SORICI ar fi avut careva probleme cu proprietarul hotelului și dacă există careva interese meschine de a-i crea careva dificultăți. I-a răspuns că nu, absolut nu este nimic, mai mult ca atât, șeful lui a aflat cine este proprietarul peste o perioadă, inclusiv odată cu d-nul SORICI. Din discuția pe care a purtat-o cu dl ȘABAN, a înțeles că acesta urmează să transmită toată informația proprietarului, nici până în ziua de astăzi nu a înțeles despre care informație dumnealui vorbea, or el nu a furnizat absolut nimic și a păstrat mereu secretul anchetei pe toate cauzele penale ale sale aflate în gestiune. Odată ce a aflat că dumnealui are o relație cu proprietarii hotelului, l-a rugat să vorbească cu dumnealor de a-i prezenta secvențele video din ziua cu pricină. După ce a fost înregistrat materialul, au venit la el, în calitate de ofițer de urmărire penală, mai multe persoane care au fost audiate în cadrul procesului și în cadrul cauzei penale în calitate de martori, iar mai mulți, inclusiv și un careva salvamar, spunea despre faptul că persoana respectivă s-a aflat sub apă mai mult de 10 minute, timp în care nici o persoană din preajma hotelului, nici o persoană responsabilă, nici salvamarul, nu s-a apropiat de persoană pentru a o scoate din apă. Din declarațiile martorilor, a înțeles că acest lucru l-a făcut o altă persoană care se odihnea la hotel. Persoană care era medic, persoană care l-a resuscitat până la venirea ambulanței. Totodată, d-nul ȘABAN Marcel a dispărut, d-nul SORICI nu a mai avut tangență cu dumnealui. Peste câteva zile, s-a apropiat din nou la el și i-a comunicat faptul că proprietarii hotelului nu au cum să prezinte înregistrările video, nu se mai păstrează la dânsii, iar purtătorii de informații nu mai sunt. Din careva discuții a înțeles că d-nul ȘABAN Marcel dorea să afle cât mai multe informație despre acțiunile pe care urmează să le întreprindă d-nul SORICI pe materialul aflat în gestiune. Singurul lucru pe care și l-a permis să îl discute cu d-nul ȘABAN Marcel a fost faptul că el avea nevoie de acele secvențe video, și dat fiind faptul că administratorii hotelului nu erau deloc prietenoși cu el și nu voiau să i le dea, dar conducerea lui le solicita pentru a lua o decizie pe caz este singurul lucru care l-a rugat pe d-nul ȘABAN cumva să îl obțină. Eventual, să vină un jurist de-al S.R.L.-ului să i le prezinte, iar el să le ridice în limitele competenței. D-nul ȘABAN Marcel de fiecare dată îi spunea că o să meargă și o să discute cu prietena sa, și o să urmeze să facă totul posibil pentru a i le aduce, chiar dacă dnul ȘABAN Marcel încerca să îi spună precum că poate să filmeze alte secvențe video precum că se înecă altcineva, și aceasta este la materialele cauzei. D-nul ȘABAN Marcel încerca cumva să mușamalizeze cazul, iar d-nul SORICI lua aceasta ca un fel de glumă din partea lui pentru că era glumeț. După care, a urmat să plece în concediu, fapt pe care l-a comunicat, d-nul ȘABAN Marcel era foarte des la el la lucru, venea la el în birou fără să îl telefoneze. I-a comunicat prietenește asupra faptului că

urmează să plece cu colegii săi la odihnă. La data de 29 iunie, dacă nu greșește, urma să plece în concediu și d-nul ȘABAN Marcel cunoștea despre respectiva situație, că a plecat pentru 2 săptămâni, dar materialul înregistrat avea termen și i-a fost prelungit de către conducerea sa până la o perioadă când urma să revină din concediu. După ce a revenit de la odihnă, din start a fost anunțat de către conducerea sa despre faptul că urmează să scrie o cerere de rechemare din concediu pentru a se ocupa de cauza respectivă. După o săptămână a revenit la locul de muncă printr-o cerere de rechemare și organul de urmărire penală a considerat că există semnele componenței de infracțiune în materialul respectiv, de lăsare în primejdie și anume a art. 163 Cod Penal. În 24 de ore i-a fost comunicat d-nului procuror a sectorului Botanica, fiind delegat pe cauza respectivă procurorul în procuratura Botanica, d-nul Roman RUSU, care a fost conducătorul urmăririi penale pe cauza respectivă. A început să execute toate indicațiile date de procuror. A mai continuat că ulterior, în timpul desfășurării acțiunilor de urmărire penală, pe cauza intentată pe art. 163 CP al RM, a întâmpinat mai multe dificultăți la examinarea pricinii respective, or factorii de decizie a SRL-ului ***** au refuzat a-i prezenta secvențele video pe cadrul de la înec. Inclusiv procurorul prin indicațiile sale, precum și conducerii sale, îi erau necesare acele secvențe video, iar d-nul ȘABAN Marcel, martorul acuzării insista asupra întrevederii lor, el neștiind sub ce pretext, dar de mai multe ori a avut întâlniri cu dumnealui și discutau pe mai multe subiecte, inclusiv subiectul de desfășurării activității de recreere a S.R.L.-ului „*****”, datorită faptului că proprietarii aveau 2 terenuri de fotbal, care puteau fi luate în chirie la activități de recreere. A avut mai multe întâlniri cu ȘABAN Marcel, inclusiv cu colegii de muncă, cu prietenii, unde jucau fotbal. De fiecare dată, plata pentru serviciile de chirie i se dădeau lui ȘABAN Marcel, dat fiind faptul că ne-a comunicat că este în continuare în relații amoroase cu fiica proprietarilor. A avut mai mult discuții în care d-nul ȘABAN Marcel a încercat să ducă discuția despre S.R.L.-ul „*****” – hotelul „President”, de asemenea i-a spus precum că vrea să se pună bine în fața proprietarului, or acesta nu îl accepta ca viitor ginere și dat fiind faptul că îl cunoaște, să-i explice situația de pe dosar. Confirmă precum că nu i-a dat careva informații referitor la cauza penală. ȘABAN Marcel venea la el la lucru și voia să-i dea acces la dosar, fapt refuzat de către el și i-a spus că dosarul se află la procurorul pe caz la control, și de mai multe ori, într-o pretinsă discuție din data de 15 iulie 2016, ȘABAN Marcel îi spunea de fiecare dată dacă se teme de dânsul sau de cine. Nu avea nici o frică și nu înțelegea despre cine vorbește, mai mult ca atât, din discuția de la data menționată, dumnealui a venit cu o replică, ca să-i spună direct ce este acolo, și să-i spună de exemplu că acolo trebuie 3000 mii, la care d-nul SORICI i-a explicat că nu are nevoie de nimic. În context, el nu a înțeles că este vorba de bani. De fiecare dată dumnealui îl invita la piscină pe d-nul SORICI să se odihnească cu el și cu proprietarul hotelului, și i-a explicat că aceste acțiuni contravin inclusiv și codului deontologic al ofițerului de urmărire penală. Ulterior, în următoarea zi, dumnealui l-a sunat și l-a invitat la piscină, dar la fel i-a refuzat menționând precum că are mult de lucru. Totodată, i-a comunicat că se petrec toate acțiunile de urmărire penală și că este în interesul proprietarilor de a-i oferi acces la toată informația pe care o dețin ei. S-a ajuns la o situație în care s-a implicat presa din RM, iar proprietarii hotelului, i-au comunicat surorii părții vătămate precum că înregistrările video sunt la ofițerul de urmărire

penală. Familia persoanei care a avut incidentul respectiv, a venit la d-nul SORICI cu un avocat și i-au solicitat a le prezenta secvențele video pentru a fi prezentate la o clinică. Le-a comunicat că nu deține secvențele video și le-a prezentat procesul-verbal de ridicare a secvențelor video, a purtătorilor de informație, prin care dumnealor au refuzat a le prezenta. La fel, a menționat că niciodată, nu a purtat cu ȘABAN Marcel careva discuții referitor la careva beneficii, pretinderi de ceva. Doar dumnealui venea cu diferite fraze de a provoca. Ulterior, în alte stenograme, prezentate de partea acuzării se atestă faptul că d-nul ȘABAN, din nou, într-o discuție personală, a menționat de mai multe ori ca d-nul SORICI să vorbească cu șeful său, ca poate el o să zică că acela vrea o mie, celălalt o mie, iar ei vor lua 1500. La care d-nul SORICI a menționat că nu ia nimic, nu are nevoie de nimic și îi promite acest lucru, și va ruga șeful să îi ia dosarul din gestiune. Văzând că este atât de agitat, și nu vrea decât să discute la o cafea despre alte subiecte, a refuzat să se mai întâlnească cu el, inclusiv din descifrările prezentate la materialele cauzei, se atestă asupra faptului că din partea d-nului ȘABAN a recepționat ulterior mai multe apeluri telefonice, atât post de telefonie mobilă, cât și pe o rețea de telecomunicații. Menționează asupra faptului că nu răspundea pentru că nu dorea să mai poarte careva discuții atâta timp cât dosarul se afla în gestiunea lui. Ulterior, aproximativ în luna iulie 2016, dat fiind faptul că împreună cu Andrei MUNTEAN u sunt prieteni din copilărie, cu care au învățat în treapta gimnazială, liceală și la universitate, fiind și colegi de facultate inclusiv cu d-nul ȘABAN Marcel, la jumătatea lunii iulie 2016, au avut o întâlnire, precum multe altele care le-au avut cu d-nul Andrei MUNTEAN u, întâlniri care se rezonau la privitul fotbalului, or, în perioada respectivă, era în derulare Campionatul Mondial de fotbal. După ce finisau munca la serviciu, mergeau să privească fotbal împreună cu Andrei și alți colegi. Reiterează că era Campionatul European de fotbal. În timp ce priveau fotbalul, discuta cu Andrei. În timp ce erau studenți în anul 4, împreună cu Andrei au mers la IP Botanica unde au desfășurat stagierea de stat, secția urmărire penală. Ulterior, d-nul Andrei MUNTEAN u și-a ales o altă activitate, iar el a rămas să își desfășoare activitatea în calitate de ofițer de urmărire penală. În timpul discuțiilor, dumnealui i-a comunicat că intenționează să aplice actele la Institutul Național al Justiției, de a fi admis la studii, funcția de procuror, și nu ține minte cum au ajuns la d-nul ȘABAN Marcel, dar în momentul în care discutau despre dumnealui, la telefon era telefonat de către ȘABAN Marcel. Ca un apropo, i-a spus că cetățeanul acesta îl sună, îl tachinează și nu are dorință să discute cu el, datorită faptului că are careva întrebări la d-nul SORICI de ordin personal și îl provoacă la careva discuții despre cazul de la înec, de la hotelul „President”. Din discuția cu Andrei, atât a avut loc, i-a spus linii generale, și i-a spus că nu are ce discuta cu dumnealui, și că este foarte insistent cu sunetele respective. Ulterior, peste o perioadă de câteva zile, s-a întâlnit cu ȘABAN Marcel ocazional, la o stație PECO, unde dumnealui a venit din start, d-nul SORICI fiind cu un alt coleg de serviciu, reproșându-i asupra faptului că de ce nu îi răspunde și că nu este prietenește acest lucru, dar și să nu uite toate momentele petrecute împreună în anii studențești. Totodată, în următoarea zi, la locul de muncă fiind, i-a fost comunicat asupra faptului că de către proprietarii hotelului S.R.L. „*****”, sau de către factorii de decizie a SRL-ului, au fost depuse pe numele său mai multe plângeri, inclusiv la Procuratura Anticorupție, la IP General al Poliției, la mai multe direcții, la SPIA, plângeri pe numele

său. El fiind invitat de toate subdiviziunile menționate, a dat explicații, a comunicat organelor ierarhic superioare toate acțiunile sale desfășurate pe marginea dosarului respectiv. S-a ajuns la concluzia că în acțiunile sale, nu sunt întrunite careva abateri, infracțiuni. Procuratura Anticorupție a transmis pentru examinare, la Direcția Inspectare Efectivă și la SPIA examinarea demersului respectiv. Ulterior, din nou s-au prezentat la el în birou sora părții vătămate cu avocatul acesteia, care i-au comunicat că proprietarii SRL-ului ***** au ieșit la careva discuții cu ei și solicită o eventuală împăcare pe marginea cazului respectiv. Nu au purtat multe discuții, le-a comunicat că își desfășoară activitatea sa ca ofițer de urmărire penală, în limitele competenței stabilite de legislație, și în limita dovezilor și altor informații care este pusă la baza dosarului penal. După o perioadă sau după câteva zile, de către avocatul familiei persoanei care a fost supusă înecului la piscina hotelului President, a fost depusă o plângere la Procuratura Municipală, că sunt puse mai multe piedici în desfășurarea obiectivă a acțiunilor de urmărire penală. Dumnealor, au menționat că ofițerul de urmărire penală SORICI Gheorghe, își desfășoară activitatea de urmărire penală conștiincios, și solicită ca să îi fie acordat sprijinul necesar pentru a asigura în continuare activitatea. Ulterior, peste câteva zile, s-a întâlnit ocazional cu Marcel ȘABAN, iar dumnealui i-a comunicat că cât poate să țină dosarul acesta, să ia o decizie pe el. D-nul SORICI i-a comunicat că o activitate pe un dosar, o acțiune de urmărire penală se desfășoară în conformitate cu legislația, și în termeni rezonabili, or o careva decizie, organul de urmărire penală nu o poate recepționa. I-a reproșat într-un fel lui ȘABAN Marcel, de ce proprietarii SRL-ului ***** depun plângeri pe numele său, întrucât ele nu au nici o derogare de la normele legale și cele imperative ale legislației. Dumnealui i-a comunicat că el o să rezolve toate problemele, și că el v-a comunica proprietarilor să retragă toate plângerile doar ca domnul SORICI să îi mai răspundă la telefon. Ulterior, discuția a luat o altă întorsătură, au discutat despre problemele lor personale și amoroase, inclusiv a cunoștințelor lor, care nu se regăsesc la materialele cauzei. De fiecare dată, evita a discuta despre situația, cauza penală aflată la el în gestiune, după care iarăși s-a întâlnit cu d-nul ȘABAN Marcel, care a venit la el la serviciu, fără a îl contacta telefonic. A venit să discute cu el prietenește, cum spunea d-nul ȘABAN Marcel. Din start când a intrat în biroul domnului SORICI, era și colega sa de birou, și i-a spus d-nului ȘABAN că nu discută pe cauza respectivă. D-nul ȘABAN Marcel i-a comunicat că urmează să facă stagierea la IP Botanica, nimic mai mult. În timpul discuției din birou, s-a apropiat un coleg și l-a întrebat dacă nu vrea să organizeze un fotbal. Marcel ȘABAN, auzind discuția, s-a oferit să le rezerveze locul pentru a juca fotbal la Hotelul President. Gheorghe SORICI i-a comunicat că cineva din cunoștințele colegilor săi, au sunat deja la proprietarii de la administrația hotelului President și au întrebat dacă în perioada respectivă este rezervat sau nu terenul. Au primit răspuns că în orele în care doreau să joace fotbal, nu era liber. Marcel ȘABAN, s-a oferit să organizeze. I-a spus lui Marcel ȘABAN că ar dori să rezerveze pe aproximativ 3 ore de a juca fotbal în zilele de joi sau vineri, iar dumnealui a rezolvat problema cu *****. În ziua în care au jucat fotbal cu toți colegii, și-a făcut apariția inclusiv d-nul ȘABAN Marcel, care iarăși a început careva discuții, și a început să îl provoace cu anumite discuții, de gen cine este șeful d-nului SORICI, cum îl cheamă, cum arată șeful lui și unde a lucrat. I-a spus numele și prenumele șefului său, nu a înțeles cu ce scop îl

întreabă acest lucru, se gândea asupra faptului că urmează să fie în devenire un procuror și vrea să cunoască șefii secțiilor de urmărire penală din Chișinău. Ulterior, după discuția purtată cu d-nul ȘABAN din ziua de fotbal, nu a mai purtat cu el careva discuții, dar la data de 12 sau 13 august, de către organul de urmărire penală, a fost luată decizia de a face un raport cu privire la clasarea cauzei penale pornite în baza art. 163 alin. (1) din Codul penal, deoarece în perioada respectivă au fost audiați mai mulți martori care se aflau în ziua respectivă la piscina hotelului „President” și care au declarat că inclusiv administrația, paza, salvamarii, în momentul în care au observat că persoana care s-a înecat, a fost în stare inconștientă, au sărit și l-au ajutat, de asemenea, i-a fost acordată intervenția unui medic care se odihnea acolo. Persoana inconștientă, care a fost scoasă din piscină, a fost transferată la spitalul de urgență de către serviciul 903. În urma tuturor analizelor, s-a ajuns la concluzia că nu sunt întrunite elementele componente de infracțiune și a fost luată decizia de a transmite cu raport de propunere, semnat de către d-nul SORICI Gheorghe și șeful său a secției de urmărire penală, d-nului procuror, Roman RUSU, pentru a fi luată o decizie pe cauza respectivă. Care a fost soarta cauzei respective și care a fost decizia procurorului pe caz pe caz, el nu o cunoaște. Mai mult ca atât, nu a discutat careva alte subiecte cu d-nul ȘABAN Marcel. La data de 29 august 2016, a fost ziua de naștere a d-nului ȘABAN Marcel. Invocă asupra faptului că prin rechizitoriu, inclusiv prin învinuirea înaintată, s-a făcut referire că a purtat mai multe discuții cu d-nul ȘABAN Marcel și cu d-nul Andrei MUNTEAN u. Invocă asupra faptului că la data de 29 august 2016, d-nul ȘABAN Marcel l-a invitat la ziua lui de naștere, fapt refuzat de către d-nul SORICI Gheorghe. Nu au discutat deloc despre cauza penală care a fost în gestiunea sa, iar acest lucru îl demonstrează stenogramele prezentate la materialele cauzei. La data de 2 septembrie 2016, a fost telefonat de d-nul ȘABAN Marcel și invitat la o narghilea. I-a comunicat că nu deține timp și fiind în zi de vineri, nu are posibilitatea de a veni la invitație. Dumnealui i-a comunicat că este ora mesei, ora 12 și că toți au dreptul la masă, să fumeze o narghilea și să se întoarcă la muncă și că se încadrează la ora mesei. Dat fiind faptul că o parte din procurorii care urmau să îi semneze fișele de finisare a cauzelor penale nu erau pe loc, erau la masă, în ședințe de judecată, a mers în sectorul Buiucani pentru a se întâlni cu ȘABAN Marcel, de a lua masa, acesta a fost pretextul d-nului ȘABAN, dat fiind faptul că d-nul SORICI nu a fost prezent la ziua lui de naștere. În timpul discuției, dumnealui îi dădea întrebări provocatoare, să ia ceva cu el, discuții care nu au fost înțelese de către d-nul SORICI. Se atestă asupra faptului că d-nul ȘABAN discuta despre un subiect, iar d-nul SORICI discuta despre alt subiect cu dumnealui. În cadrul discuției, d-nul ȘABAN spunea cât este de grea activitatea ofițerului de urmărire penală, că ofițerul de urmărire penală, pe lângă 3 șefi de serviciu, are mai mulți șefi la procuratură care dau indicații, și cât de greu este la sfârșit de lună și cât de tare în ultimele 2-3 zile, se pune accent pe finisarea cauzelor penale dat fiind faptul că era 9 luni de timp de gestionare a dosarelor. La fel, în timp ce conducea automobilul, avea defectat aerul condiționat, iar în timpul discuțiilor, d-nul ȘABAN i-a comunicat d-nului SORICI că nu vrea să meargă cu mașina acestuia și să meargă cu el la mașina lui, la care d-nul SORICI a propus fiecare să meargă cu mașina lui. După ce a ieșit ȘABAN Marcel din automobilul d-nului SORICI, către acesta s-au apropiat mulți, foarte mulți angajați ai centrului Anticorupție, care i-au

prezentat legitimația lor de serviciu, și el în schimb le-a prezentat legitimația sa de serviciu. Nu cunoștea care sunt intențiile pentru că nu i-a fost prezentat nici un act. Ulterior, i-a fost adusă la cunoștință o ordonanță de efectuare a percheziției, care este una incertă, la acest capitol se vor expune în susțineri. I-au comunicat că urmează să predea organului de investigație, ofițerului de urmărire penală, careva acte sau bani care i-a primit de la ȘABAN Marcel. Atunci, de la bun început a crezut că este vorba de o glumă, nu a avut ce să le prezinte, iar dumnealor au purces la efectuarea percheziției automobilului lui personal. În timpul efectuării percheziției automobilului, o altă persoană îl percheziționa corporal, unde au depistat telefonul mobil, 200 de hrivne ucrainești, legitimația de serviciu și un card bancar pe numele lui. După efectuarea percheziției, ofițerii de investigație, inclusiv ofițerii de urmărire penală erau în nedumerire și unul altuia reproșau că nu sunt și nu găsesc careva bani în automobilul lui personal. Atunci, el a comunicat că nu are de unde să fie careva bani, singurii bani erau 200 de hrivne, restul banilor erau pe cardul lui bancar. De fața sa, domnii ofițeri de investigație, l-au sunat pe d-nul denunțator Marcel ȘABAN și i-au reproșat de ce banii sunt la el. Acesta a râs, însă ceilalți nu erau bine dispuși, iar ulterior au început să îi invoce asupra faptului că urmează să le dea o careva ordonanță de clasare a cauzei penale. A comunicat că nu ține la sine în automobil careva ordonanțe, iar ofițerii de investigație au început să îi facă a doua oară percheziții, la care el le-a reproșat referitor la condițiile în care se efectuează a doua oară percheziția, să îi prezinte o ordonanță de efectuare a percheziției. Atunci, ăștia, l-au sunat din nou pe d-nul denunțator și l-au întrebat unde este foaia, la care probabil dumnealui a comunicat că nu există nici o foaie, după care, a fost escortat la Centrul Național Anticorupție, unde i s-a adus la cunoștință că pe numele său este intentată o cauză penală, cu privire la art. 324 alin.(2) Cod penal și că urmează a-i fi aplicată o măsură sub formă de reținere, pe motiv că ar fi pretins careva mijloace bănești de la d-nul ȘABAN Marcel. I-a fost aplicată măsura de reținere, după care de către Judecătoria Buiucani, i-a fost aplicată măsura cu privire la aplicarea măsurii de arest. A menționat că nici o discuție purtată cu d-nul Marcel ȘABAN și MUNTEAN *****nu a avut ce ține de mijloace bănești, or menționează că nu a pretins niciodată, de fiecare dată era pus în postura de a nu reacționa la careva provocări de acest gen.

La întrebările apărătorului Ion NEGURA a indicat că d-nul ȘABAN Marcel a aflat despre faptul că are în gestiunea sa un material, ulterior o cauză penală, dat fiind faptul că a fost prezent de 2 sau 3 ori pe teritoriul hotelului „President” cu scopul de a efectua acțiuni de urmărire penală și de a ridica înregistrările video. Din spusele lui ȘABAN Marcel, el l-a văzut acolo sau domnișoara cu care avea el o relație amoroasă l-a văzut și i-a transmis dumnealui, ei cât erau studenți au avut câteva ieșiri împreună. Inițiatorul întâlnirilor dintre dânsul și ȘABAN Marcel și inclusiv după descifrările telefoanelor mobile, se observă din toate discuțiile telefonice, au fost inițiate de către ȘABAN Marcel, el putea să revină doar cu apel telefonic, dat fiind faptul că el îl suna și nu reușea să răspundă. Toate inițiativele veneau în exclusivitate de la d-nul ȘABAN Marcel. El avea un scop de a se întâlni cu dumnealui, adică de a se întâlni colegial și a discuta probleme globale sau despre alți colegi de ai săi, ce mai fac și unde muncesc, iar ȘABAN Marcel avea un alt scop – strict de a se informa, de a-l provoca, de a crea impresia organului de urmărire penală că există o careva

infrațiune în acest sens. Marcel ȘABAN de fiecare dată atrăgea problema ce ține de cauza penală „***** și de fiecare dată era marele știutor care dorea să îl ajute pe viitorul socru. De fiecare dată când se întâlnea cu d-nul ȘABAN Marcel, el atrăgea careva subiect de bani, acum realizează acest fapt, el îi spunea că o să vorbească cu administrația S.R.L. „***** ca să își retragă plângerile, doar ca el să vorbească cu ȘABAN Marcel. De fiecare dată când menționa că nu are nici o tangență cu cauza, fiind un simplu ofițer de urmărire penală, și decizia nu îi aparține lui ca ofițer de urmărire penală, și că există șefi, procuror care gestionează cauza. Nu el este factorul de decizie, iar el de fiecare dată apăsa pe relația lor de prietenie, întrucât să îi fie milă de el și prin așa modalități și-ar putea crește imaginea în fața viitorului socru. De fiecare dată i-a spus și i-a promis că cauza va fi examinată obiectiv, multiaspectual, în conformitate cu prevederile legii, bazate pe principiile egalității, contradictorialității. Singurul lucru pe care el îl ruga, era să îi prezinte acele secvențe video dacă avea posibilitatea prin intermediul proprietarului hotelului President sau prin intermediul altor persoane, fiică, administrator. ȘABAN Marcel, de fiecare dată când trecea pe bd. Cuza Vodă și vedea parcat automobilul său, ajungea la concluzia că este în cadrul inspectoratului, iar când ajungea în cadrul inspectoratului îi spunea ofițerului care era la post, că este procuror și îi prezenta o legitimație de la Institutul Național al Justiției, dar mai comunica că fratele dumnealui lucrează la Inspectoratul Național de Investigații și nu făcea probleme pentru că îi permiteau să intre la el în birou, pentru că îi era prieten. Toate acțiunile întreprinse de către el au fost soluționate obiectiv, de comun acord cu d-nul procuror al sectorului Botanica, d-nul Roman RUSU, în cauza penală respectivă gestionată. Au fost audiați mai mulți martori, care au confirmat că în acțiunile lor nu fost careva componente de infrațiune, în acțiunile lor nu s-au depistat nimic acțiuni ca să poată fi trași la răspundere penală. El a considerat că este necesar la început de august să fie efectuat un raport, dar nici până în ziua de astăzi nu cunoaște soarta cauzei. După ce a audiat toți martorii și au examinat toate aspectele obținute, a ajuns la concluzia că nu se întrunesc elementele componente de infrațiune. Careva sume bănești pentru facilitarea mersului anchetei de la ȘABAN Marcel nu a solicitat, fapt confirmat prin declarațiile acestuia date anterior în ședința de judecată. Martorul acuzării a declarat personal că nu au fost solicitați bani sau altfel de bunuri, careva discuții în ce vizează facilitarea dosarului penal aflat în gestiunea lui la acel moment nu au avut loc. Singurele discuții care au avut loc cu dumnealui au fost nemijlocit orientate spre faptul de a fi oferit accesul secvențelor video de pe camerele de supraveghere a hotelului în ziua cu pricina incidentului. Nu cunoaște soluția adoptată de Procuratură pe acea cauză, or în conformitate cu prevederile în vigoare, nu putea adopta o soluție pe acel caz. Din câte își aduce aminte, pe 12 august 2016, fost întocmit de către el un raport privind încetarea cauzei penale aflate în gestiunea sa, din motivul lipsei componente de infrațiune. Ulterior, cauza respectivă a fost transmisă pentru a fi luată o decizie de către Procuratura sectorului Botanica de pe atunci, de altfel ofițerul nici nu poate ști soluția pe caz luată de Procuratură. Personal nu a văzut decizia procuraturii și nici nu cunoaște când a fost luată vreo decizie în acest sens. Opinia sa vizavi de cauză, a fost reflectată în raportul cu privire la încetarea cauzei penale, iar din câte își amintește, raportul său a fost întocmit și transmis la data de 12 august 2016, însă organul de urmărire penală și Centrul Național Anticorupție au intervenit la data de 2

septembrie 2016, ziua când a fost reținut. El cu d-nul ȘABAN Marcel au fost colegi și prieteni la acel moment. Imediat după ce a fost prezent pe teritoriul hotelului „President”, amplasat bd. *****, mun. Chișinău, dumnealui l-a telefonat singur și a insistat asupra unei întrevederi, chiar dacă i-a comunicat că nu dispune de timp, dat fiind faptul că avea un volum mare de lucru la birou. Dumnealui pe parcursul zilei l-a telefonat de mai multe ori și când s-a deplasat spre domiciliu de a lua masa, ultimul s-a oferit de a-l servi, doar ca să se vadă, pentru a vorbi despre continuitatea lucrului, pe care îl are d-nul SORICI . Mai mult ca atât, ȘABAN Marcel era la acel moment student la Institutul Național de Justiție și urma să facă stagiarea în cadrul Inspectoratului de Poliție, fapt pentru care l-a invitat la masă. Ulterior cu dumnealui s-a întâlnit la terasa de pe bd. ***** a restaurantului „McDonalds” unde inițial a avut loc o discuție despre colegii lor, cine și unde sunt stabiliți iar în continuare dumnealui cumva i-a dat de înțeles că l-a văzut, fiind în uniformă de serviciu în cadrul hotelului „President”, unde s-a întâmplat incidentul, cauza aflată în gestiunea sa. Ulterior, au existat mai multe apeluri, la inițiativa d-nului ȘABAN Marcel de a lua masa, de a se odihni la piscina hotelului „President” și mai mult decât atât, dumnealui singur își făcea apariția dacă vedea automobilul d-nului SORICI parcat în preajma cărora zone de agrement sau biroul său din cadrul IP Botanica, intra fără ca să îl sune anterior. Insistă asupra faptului că toate întâlnirile au avut loc la inițiativa lui ȘABAN Marcel, inclusiv la data de 2 septembrie 2016, data când a fost reținut, sub pretextul de a lua masa și a fuma o narghilea. Marcel ȘABAN făcea aluzii la faptul că proprietarii hotelului „President” nu doresc să aibă careva tangențe cu respectiva cauză pe care o avea în gestiune. Mai mult ca atât, menționează că pe parcursul examinării respectivului proces penal aflat în gestiunea sa, de către factorii de decizie „***** SRL, pe numele său au fost depuse mai multe plângeri, inclusiv la Procuratura Anticorupție, Procuratura Municipală, Direcția de Urmărire Penală și Direcția Inspectare Efectivă din cadrul IGP. Inclusiv din materialele cauzei, dintr-o discuție, l-a întrebat pe d-nul Marcel ȘABAN care este rostul plângerilor respective, mai ales la Procuratura Anticorupție, reieșind din competența acesteia, l-a întrebat pe acesta dacă el a pretins ceva, ultimul singur recunoscând faptul că d-nul SORICI nu a pretins nimic. Dumnealui la fel făcea aluzii la faptul că va discuta cu factorii de decizie „***** SRL ca să nu mai depună plângeri pe numele lui, doar că cumva soluția să fie favorabilă în favoarea proprietarilor acestei companii, la ce i-a comunicat asupra faptului că el va examina respectivul proces, în conformitate cu legislația și într-un mod obiectiv, iar singurul lucru la care a intervenit în raport cu el a fost o rugămintă de a discuta cu proprietarii hotelului „President” de a-i oferi acces la secvențele video. Din ce a înțeles el, era și interesul „***** SRL ca să fie examinată cauza obiectiv, iar necesitatea de a vizualiza aceste secvențe video, în calitate lui de ofițer de urmărire penală pe acel caz, erau chestiuni indispensabile la acel moment. Mai mult ca atât, comunică că avocatul și familia părții vătămate a depus și o sesizare în adresa Procuraturii Municipale îi pare că, prin care a sesizat riscul de a îl împiedica pe d-nul SORICI personal în calitate de ofițer de urmărire penală de a investiga cazul. Cu alte cuvinte, avocatul familiei a sesizat organele de procuratură despre eventualele plângeri și înscenări în adresa sa a unor acțiuni săvârșite cu premeditare pentru a-l înlătura de pe cauza respectivă. Intuiește asupra faptului că inclusiv și plângerile depuse după denunțul dlui Marcel ȘABAN au avut drept scop de a fi înlăturate

d-nul SORICI din motiv că Marcel ȘABAN conștientiza faptul că nu poate exista absolut nici o înțelegere între subsemnat și dumnealui sau proprietarii hotelului, în vederea soluționării cauzei neobiectiv. Astfel, consideră că modalitatea respectivă a fost cea pe care dumnealor au ales-o pentru care respectivul dosar să fie redistribuit la alt ofițer de urmărire penală. Proclamă faptul că despre continuitatea relației și despre faptul că d-nul ȘABAN Marcel avea o relație cu fiica proprietarilor hotelului, el nu avea de unde să cunoască, or din momentul finisării facultății, cu d-nul ȘABAN Marcel nu crede că au avut vreo interacțiune, iar de relațiile lui amoroase nu îl interesa. Ulterior, când a fost la respectiva întâlnire pe data de 23 iunie 2016, dacă nu greșește din incinta restaurantului „McDonalds”, a observat inclusiv în adiacentul dlui ȘABAN că era una dintre fiicele proprietarul hotelului cu pricina. Din ce a înțeles el, d-nul ȘABAN nu are nici o legătură cu respectivul caz examinat. Mai mult ca atât, ultimul a declarat că proprietarii lui nici măcar nu cunoșteau despre denunțul dumnealui. Totodată, el nu era angajat al respectivului hotel, doar era prietenul în acea perioadă a uneia dintre fiicele proprietarilor hotelului. În perioada 23 iunie 2016 până la 2 septembrie 2016, d-nul ȘABAN Marcel și-a făcut apariția de vreo 2-3 ori în biroul dlui SORICI fără a-l fi anunțat acesta din urmă, adică inițiativa îi aparținea lui ȘABAN și venea sub pretextul de a afla dacă respectivul proces penal a mai avansat și încerca să afle dacă au fost audiați careva martori care se aflau la hotel în ziua incidentului. Unicul lucru ce i-l spunea era că această cauză este în desfășurare și că toate acțiunile se efectuau în conformitate cu legea, că organele de urmărire penală își desfășoară atribuțiile, alte declarații nu a oferit. Mai mult ca atât, unii martori erau transmiși de către proprietarii hotelului către el pentru a-i audia, în vederea aflării adevărului. Inițiativa lui a fost doar din punct de vedere de a afla care este soarta respectivei cauze, iar d-nul SORICI nu a divulgat nicidecum secretul anchetei. A mai iterat că în cadrul discuțiilor avute cu d-nul ȘABAN Marcel, din câte își amintește, s-a întâmplat ca acesta să-i propună să vadă, să vorbească cum cu superiorii săi cam cât ultimii ar vrea, d-nul ȘABAN Marcel invocând dacă nu se greșește și careva sume de 3,5,7, ceva de genul, pentru a soluționa în favoarea lui acea cauză aflată în gestiunea dlui SORICI, la care el cu vehemență i-a răspuns că nu este vorba de nimic și că în general singur ar dori ca respectiva cauză să nu mai fie examinată de către el, din simplu motiv că ar fi fost hărțuit de către d-nul ȘABAN pe respectiva cauză, nu dorea să aibă dosarul respectiv la sine, pentru a nu crea careva conflicte cu ȘABAN Marcel. Deci, a avut loc o propunere din partea dumnealui de a fi transmis de către dânsul careva sume bănești, la ce d-nul SORICI a refuzat. Anticipând o întrebare a acuzatorului de stat, el era prieten cu ȘABAN Marcel și nu a luat ca ceva serios propunerea lui și nici nu ar fi putut sesiza organele competente despre o tentativă a unui prieten de a-i propune careva mijloace bănești în acesta sens. Dl Marcel ȘABAN de fiecare dată îi spunea că își dorește ca respectiva cauză să fie soluționată în favoarea proprietarilor hotelului pentru a se pune bine în fața părinților prietenei lui, după care dumnealui de fiecare dată venea cu propuneri către d-nul SORICI de genul „hai să audiem în calitate de bănuir un vagabond, numai ca să nu fie audiați proprietarii hotelului în calitate de bănuiri”. A luat-o în glumă deoarece, Marcel ȘABAN la ei în grupă era văzut ca un clovn și de fiecare dată făcea lucrurile „la mișto”. Ulterior, iarăși au apărut careva propuneri de a interveni la d-nul SORICI cu careva sume bănești, iar d-nul ȘABAN menționa la fel

sumele, inițiativa venind din partea lui. De nenumărate ori, inclusiv și din stenograma pretinsă a acuzatorului de stat din 13 iulie 2016 i-a repetat în cadrul discuției că „nu e vorba de bani”, iar după câteva replici iarăși a menționat că „nu e vorba de bani”. Dumnealui insista prin diferite modalități, inclusiv prin faptul că va discuta cu proprietarii să nu mai depună plângeri pe numele lui, doar că el să fie mai părtinitor cumva. Din ceea ce reiese în discuțiile cu dumnealui, poate menționa doar ideea că el încerca prin diferite metode viclene de a îl provoca la careva discuții sau pretinderi a cărorva mijloace. Menționează că dumnealui prin fiecare discuție încerca să îl convingă că de fapt nu există nici o componentă de infracțiune și cumva mai că era gata să facă de unul singur raportul cu privire la clasare sau încetarea acelei cauze. Cauza penală pe care o gestiona la acea etapă era în faza de urmărire penală. Susține că aluziile făcute de d-nul ȘABAN constau în aceea că d-nul SORICI le percepea ca fiind o provocare și constau în propuneri către el de a lua o sumă oarecare de bani pentru a interveni pe lângă superiorii săi, prin faptul că dumnealui de fiecare dată se adresa la d-nul SORICI cu replici „te rog, noi doar suntem prieteni” făcând referire la Alexandru DODON-proprietarul hotelului, ultimul care l-ar fi întrebat pe ȘABAN „ce fel de prieteni sunteți dacă nu poate soluționa problema?!”. El intervenea asupra dlui SORICI cu rugăminți insistente, inclusiv încerca prin diferite modalități, ar spune el șantaj, or dumnealui îi spunea că dacă va fi tot bine, nu vor mai fi depuse plângeri pe numele lui și totodată, un alt element ar fi că el de fiecare dată când se punea în discuție prezenta cauză, menționa că este pus în situația de a interveni pentru soluționarea cauzei respective și inclusiv aducea și elementele de milostenie. Cu șefii secției urmăririi penale sau procuratura în vederea adoptării unei soluții favorabile nu a discutat. Singurele discuții care ar fi putut avea loc între el și șefii lui, era o dată pe săptămână unde se puneau în discuție în cadrul unei ședințe comune toate cazurile aflate în gestiunea ofițerului de urmărire penală, care sunt acțiunile următoare ce necesită a fi întreprinse precum și când urma să fie adoptată o soluție pe cazul concret. În particular cu aceștia nu a discutat, iar vizavi de raportul lui de încetare în cauza cu pricina, șeful lui a aflat când i s-a adus la cunoștință. În afară de d-nul ȘABAN Marcel, față de el nu a intervenit nimeni pentru a soluționa respectivul dosar. Are propriile bănueli existând câteva motive pentru care ȘABAN Marcel ar fi dorit să depună denunțul pe numele lui. Unul din aceste motive ar fi fost și tatăl lui Marcel ȘABAN care a fost reținut de Procuratura Anticorupție și din ce cunoaște el, inclusiv din sentința publicată pe portalul instanțelor de judecată, acestea avea aplicată o măsură privativă de libertate, fiind plasat în izolatorul CNA-ului și un alt motiv, probabil că intenția lui a fost o continuitate de a îl înlătura pe d-nul SORICI pe respectivul dosar. Niciodată nu au avut loc careva promisiuni către Marcel ȘABAN de a fi adoptată o soluție în favoarea dumnealui sau în favoarea proprietarilor „***** S.R.L.. Singura asigurare din partea lui a fost în limitele legii, menționându-i că totul va fi investigat obiectiv, fără careva intervenții din partea persoanelor terțe. Nu poate califica cele discutate cu ȘABAN Marcel vizavi de cauza cu pricina ca fiind „multă informație” întrucât nu a fost divulgat secretul anchetei, el doar îi spunea că ar fi de dorit să fie eliberate acele înregistrări audio, dacă au careva martori ce necesită a fi audiați pe acel caz să îi zică ca să fie invitați pentru a fi audiați, dar toate

aceste aveau loc, deoarece erau în relații de prietenie și nu dorea să strice cu el relațiile, fiind o persoană sufletistă.

La întrebarea apărătorului Sorina ARNAUT a specificat că nu a avut cu MUNTEAN u Andrei nici o discuție de a transmite mai multă informație lui ȘABAN Marcel pe acel caz, mai mult decât atât, nu înțelege rostul celor invocate de partea acuzării, or la acel moment fiind în relații mai bune cu el decât cu MUNTEAN Andrei. Cu ȘABAN în ultimii ani de facultate erau apropiați, zilnic seara ieșeau împreună, iar necesitatea de a vorbi cu MUNTEAN Andrei în interesele lui ȘABAN Marcel nu vede rostul, adică nici nu se pune în discuție vreo intervenție a lui MUNTEAN Andrei. Cu ultimul se cunosc de foarte mulți ani și acesta din urmă cunoaște că d-nul SORICI este o persoană exigentă și nici măcar nu ar fi îndrăznit să influențeze mersul anchetei.

La întrebarea inculpatului MUNTEAN Andrei a subliniat că nu își recunoaște vocea din înregistrările audio prezentate de acuzare în instanță, acestea fiind alterate și prezentate prin juxtapunerea unor elemente, asta din ce a reușit să asculte în instanță.

*La întrebările procurorului a declarat că s-a discutat cu Marcel ȘABAN faptul că urmează de a fi investigate acțiunile și inacțiunile celor de la „***** *****L și luată o decizie în acest sens, decizie pe care el nu avea cum să o cunoască în calitate de ofițer de urmărire penală. Așa discuție privind recunoașterea ca bănuț a unei persoane alteia decât proprietarii hotelului „President” privind scoaterea de sub urmărire penală ulterioară a acestora nu a fost purtată cu d-nul Marcel ȘABAN , ci ultimul a venit cu propunerea de a fi audiat un „bomj” (boschetar), cumva dumnealui se credea el ca ofițer pe cauza respectivă. El nu poate să vorbească despre audierea unei persoane, iar ulterior să o scoată de sub urmărire penală în calitate de ofițer de urmărire penală. Nu i-a comunicat lui ȘABAN Marcel să trimită 2 paznici ca să fie recunoscuți ca bănuți, din partea lui cel puțin, din ce își aduce aminte. Mai mult ca atât, ca ofițer de urmărire penală, consideră că urmează a fi recunoscut ca bănuț nu o persoană ce nu are tangență cu respectivul caz. În vederea ridicării secvențelor video din incinta hotelului „President”, în calitate de ofițer de urmărire penală, la următoarea zi după producerea incidentului respectiv, în plină componență cu grupa operativă: ofițerul de investigație, expertul criminalist și șoferul grupei operative s-au deplasat în baza informației parvenite de la serviciul 903, la hotelul „President”, unde au purces la acțiunile de urmărire penală: a fost luat o sesizare, îi pare că de la Tatiana PÎRȚAC. Ulterior de către el personal a fost efectuată cercetarea la fața locului, iar pentru a nu periclita activitatea zonei de agrement a hotelului, au făcut-o de la distanță, întrucât nu ar fi fost corect să se apropie de lumea care se odihnea acolo, ei fiind în uniforma de serviciu. Prin cercetarea la fața locului a dorit să ridice secvențele video de la fața locului, la care dna PÎRȚAC i-a comunicat că la acel moment inginerul care era responsabil de acele secvențe video nu se afla la fața locului. Evenimentele s-au produs aproximativ la 10 dimineața, iar dumneai i-a dat asigurări că pe la 14:00 se va apropia ea personal ori celălalt administrator cu purtătorul de informație. Ea nu a mai revenit cu nici un apel, iar el în jur de orele 16:00 a sunat-o personal pe aceasta și i-a amintit despre purtătorul de informație, ultima arogantă comunicându-i că din cauza lui în calitate de ofițer de urmărire penală are probleme, or la hotel și-a făcut apariția mass-media și anume „Realitatea TV”, au venit verificări de la ANSA și au luat mostre, inclusiv de la apa din piscină, la care el i-a*

comunicat că nu are relevanță și că nu el i-a trimis pe aceștia la hotel, iar ea i-a închis telefonul. El fiind în serviciu de 24 de ore, la finisarea turei s-a odihnit în ziua sa liberă și când s-a întors la serviciu a fost pus în discuție incidentele lui cu acea cauză de către superiorii săi. La întrebarea șefului său de ce nu au încă înregistrările video de la hotel, i-a explicat că nu i le aduce doamna. Ulterior, nu ține minte peste câte zile, l-a rugat pe un coleg de al său, la fel ofițer de urmărire penală, să meargă cu el la hotel pentru a ridica acele secvențe video, văzând anterior atitudinea dnei PÎRȚAC față de el. Menționează că avea la el ordonanța de ridicare a acestor secvențe video. Acolo se afla un alt administrator, care prezentându-i ordonanța și procesul-verbal de ridicare a secvențelor video, a fost de acord de a le elibera secvențele video, au mers după el în subsol unde se aflau acestea, iar la deschiderea ușii respectivei odăi, el s-a întors și le-a comunicat că de dimineața toate hard disc-urile, calculatoarele sunt la reparație și că a uitat să le menționeze acest fapt. Domnul SORICI i-a înmănat procesul-verbal de ridicare pe care d-nul administrator a scris cu mâna lui că nu le poate da datele întrucât aceste obiecte sunt la reparație. El era sigur că acele secvențe video nu sunt. Mai mult, în ziua când s-a întâmplat incidentul, până la solicitarea poliției și doar a serviciului 903, la fața locului au fost prezente mai multe persoane din cadrul sectorului de poliție din preajma hotelului, ba chiar au fost secvențe video filmate cu telefonul, care așa și nu au mai ajuns, acestea fiind niște zvonuri din cadrul Inspectoratului, mai mult ca atât d-nul ȘABAN îi dădea asigurări că va aduce acele secvențe video. În ziua când a fost reținut, se deplasau cu ȘABAN Marcel cu automobilul dlui SORICI de model „*****” la restaurantul „*****” pentru a lua masa și a fuma narghilea, având în vedere că pe data de 29 august fusese ziua de naștere a dlui ȘABAN . Nu s-au întors înapoi, dar având în vedere că la mașina lui nu lucra aerul condiționat, ȘABAN Marcel i-a zis „cum să merg fără aer condiționat pe așa o căldură?”, moment în care a făcut cale întoarsă, pentru a nu încălca regulamentul circulației rutiere, dar tot ȘABAN Marcel i-a spus la inițiativa lui „bratan eu cobor din automobil și mă duc cu mașina mea și tu mergi cu a ta”, iar dacă d-nul SORICI ajunge înaintea lui să facă comandă de o narghilea pe gustul lui. Așa cuvinte precum că „cineva s-ar teme ca sa nu fie documentat” din partea lui, la sigur nu au fost. În discuția cu d-nul ȘABAN Marcel din ziua respectivă, acesta i-a reproșat că mașina lui avea careva probleme cu suspensia, că nu lucrează aerul condiționat, i-a zis zis că este săturat de muncă, dar de documentat nu au fost așa vorbe. Astfel, consideră că apare întrebarea simplă, de ce a fost inițiativa lui de a se întâlni și dacă ar fi vrut ceva să pretindă de la el, de ce nu le-a pretins, iar în al treilea rând, unde este foaia respectivă de care discută el, or doar dumnealui a declarat organului de urmărire penală că el urma să vină cu vreo foaie, dar vreo discuție în acest sens nu a avut loc. Niciodată nu au vorbit despre bani cu ȘABAN Marcel, iterând că a fost o singură discuție cu el ce ține de închirierea terenului de fotbal pentru 3 ore, dar în perioada ceea de joi-vineri era ocupată și erau necesare minim 3 ore ca ei să poată să joace fotbal. ȘABAN Marcel era la el în birou când șeful lui l-a sunat și s-a pus în discuție dacă este posibil eliberarea terenului de fotbal pentru acele 3 ore. Insistă că pentru închirierea terenului a dat în mână personal lui ȘABAN Marcel banii din câte își amintește la acea vreme era vorba despre 250-300 lei/oră, dar concret sigur nu își amintește. Nu au fost discuții cu ȘABAN Marcel dacă ar vrea ar putea demonstra vinovăția a cel puțin 2 colaboratori a hotelului.

Putea fi vorba de discuții cum ar fi faptul că dacă cumva se va constata prin declarații martori sau secvențe video neglijența/inacțiunile unor persoane, atunci va surveni vreo răspundere. Pe stenogramă absolut au fost falsificate prin juxtapunere vocea lui, iar despre acțiunile lui ȘABAN Marcel nu a sesizat la organele competente, deoarece el era prieten cu dânsul și nu dorea să strice relațiile. Cel mai bine era să refuze și să nu strice relațiile cu acesta. Dorește să completeze că ce ține de relația lui cu MUNTEAN Andrei și din ce i se invocă în rechizitoriu, faptul că între ei au fost făcute mai multe apeluri telefonice. Menționează că dacă ar fi luată informația de la „Moldcell” și „Orange” toate apelurile telefonice începând cu anul 2005, cred că i-ar băga un grup criminal organizat terorist. Cu MUNTEAN Andrei se vedeau mult mai des pentru că îi lega o relație de prietenie. MUNTEAN Andrei fiind interesat de activitatea organului de urmărire penală, îi mai povestea despre cauzele pe care le avea în gestiune, în perioada respectivă fiind implicat și în grupul de lucru privind contracararea consumului și înstrăinării substanțelor narcotice, povestindu-i detalii despre unele acțiuni procesual și respectiv, poate spune că dumnealui i-a comunicat faptul că ȘABAN Marcel îl hărțuiește și insistă asupra unor întrevederi cu el, dar și îl provoacă la careva discuții ce țin de anumite remunerații ilicite. Personal i-a menționat lui MUNTEAN că nu mai vrea să discute pe acest caz, și în acest timp, dacă nu se greșește, îl telefona ȘABAN Marcel, iar el îi deconecta apelul.

În cadrul cercetării judecătorești, la solicitarea părții apărării au fost administrate alte mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării și anume proba cu martorul SPÎNU Roman.

Astfel, fiind audiat în ședință de judecată în instanța de fond, martorul SPÎNU Roman, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că din sala de judecată îl cunoaște pe procurorul în cadrul Procuraturii Anticorupție Gheorghe IAPĂRĂ din cadrul serviciului, pe domnul SORICI Gheorghe îl cunoaște vizual și nemijlocit a fost vizat într-o cauză penală la CNA, pe MUNTEAN Andrei în față nu îl cunoaște, relație de rudenie cu careva participanți din proces nu are și cunoaște în cadrul cărei cauze este invitat în instanța de judecată.

La întrebările inculpatului Gheorghe SORICI a indicat că acest nr. de telefon îi aparține lui SPÎNU Roman, pe care îl folosește aproximativ de 10 ani până în prezent, iar pe ȘABAN Marcel l-a cunoscut prima dată de la CNA, nemijlocit la dosarul acesta, însă până la dosarul acesta, nu l-a cunoscut, nici după de fapt, adică SPÎNU Roman l-a cunoscut pe ȘABAN Marcel în sala de audiență, ultimul care a venit cu scopul de a depune o plângere. Din practică, stabilirea datelor și orelor le fac de obicei dispozitivele nemijlocit care fac înregistrarea, dar el nu ține minte ce tehnică a fost utilizată, inclusiv pe dosarul respectiv, or de obicei, la întocmirea procesului verbal se include și specialistul și nu ține minte cum a fost determinată vocea care aparținea lui SORICI Gheorghe. Adaugă că nu ține minte dacă au fost trimise lui de către ȘABAN Marcel careva fișiere audio a pretinselor discuții dintre SORICI Gheorghe și ȘABAN Marcel prin intermediul unor rețele sociale, iar privind apelul telefonic cu ȘABAN Marcel până la depunerea plângerii, el până la cauza penală nu l-a cunoscut, dar admite că ȘABAN ar fi putut să vină cu o zi înainte și SPÎNU Roman să-l fi trimis după careva documente, însă în orice caz, nu își

amintește careva discuții până la momentul depunerii plângerii, dar nu exclude faptul că ar fi putut să vină cu o zi înainte de a depune plângerea, care se primește atunci când vine persoana. La fel, nu poate spune dacă a vorbit înainte de depunerea plângerii sau nu, adică nu își amintește, dar SPÎNU Roman l-a văzut pentru prima dată pe ȘABAN Marcel în sala de audiență, până atunci nu a avut nici o tangență. De asemenea, cunoștință cu ȘABAN Marcel nu le-a făcut nimeni, el pentru prima dată l-a cunoscut în sala de audiență și pe cauza respectivă, nu își aduce aminte cum au fost utilizate mijloacele tehnice speciale, or nu este profilul lui, nu el se ocupă cu transmiterea încheierilor. De asemenea, când a făcut stenogramele, nu își aduce aminte dacă a primit careva suporturi optice de la instituțiile specializate și nu își amintește, nu știe dacă a fost inclus în grupul de lucru sau dacă a gestionat nemijlocit cauze penale ce-l vizează pe ȘABAN Marcel sau rudele acestuia. Nu își amintește cum a determinat care convorbiri în rezultatul ascultării înregistrărilor de pe disc, au importanță pe cauza penală, precizând că el a spus că de obicei persoanele care vin și formulează o plângere în adresa CNA, plângerea trebuie să fie completată cu careva documente, ceva probe. Nu a spus că nu avea, a spus că probabil ȘABAN Marcel a venit și nu avea careva documente și posibil l-a trimis după careva documente să le aducă, dar nu își aduce aminte precis, concretizând că ȘABAN Marcel a depus plângerea la Direcția Generală de Urmărire Penală, adică el nu a primit-o, după care a mai explicat că ȘABAN Marcel era foarte sprinten la vorbă și el nu trebuia învățat, că nu îl avea ce învăța, adică el era tare descurcăreț. Astfel, susține că nu l-a învățat pe ȘABAN Marcel să vorbească și ȘABAN Marcel nu a fost instruit de grupul de lucru, precum și nu ține minte dacă ȘABAN Marcel a venit cu plângerea dactilografică, dar servicii se fac sâmbăta și duminica, însă nu poate spune unde se păstrează graficele de servicii.

La întrebarea instanței a subliniat că nu ține minte dacă au fost utilizate dispozitive speciale în cauza dată.

La întrebările apărătorului Ion NEGURA a indicat că nu își amintește dacă a vorbit cu ȘABAN Marcel până la depunerea plângerii, nu își amintește dacă a participat nemijlocit la primirea denunțului de către ȘABAN Marcel, iar pe dosarul respectiv, posibil au participat și alți ofițeri, însă procesele verbale care sunt semnate de către SPÎNU Roman, sunt întocmite de către el, adică dacă procesele verbale sunt semnate de către el, înseamnă că sunt făcute de el și din câte își amintește, la reținere nu a participat. De asemenea, susține că după data înregistrării denunțului, crede că a purtat discuții telefonice, doar discuții telefonice, iar necesitatea de a purta discuții telefonice cu ȘABAN Marcel, nemijlocit în apropiere de efectuarea măsurilor speciale de investigație, adică de discuțiile care au avut loc între SORICI Gheorghe și ȘABAN Marcel, nu poate spune deoarece din 2015 sunt 7 ani.

La întrebările apărătorului Sorina ARNAUT a menționat că nu își amintește dacă ȘABAN Marcel, la înregistrarea plângerii a mai anexat careva acte, dar persoana care decide în ce secție urmează să fie depusă plângerea depusă la CNA este Șeful Direcției Urmăririi penale și rolul său în sala de audiere, când s-a prezentat ȘABAN Marcel sau în ziua când el nemijlocit s-a adresat cu o zi înainte, posibil era de ofițer de serviciu, nu își amintește, concluzionând că nu este rudă cu vreun exponent politic din Partidul Democratic.

11. Colegiul penal analizând probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării cercetate în ședința de judecată, consideră că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpaților Gheorghe SORICI și Andrei MUNTEAN, învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, consideră că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpaților Gheorghe SORICI și Andrei MUNTEAN de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, *și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii or, din ansamblul de probe prezentate de procuror nu se confirmă vinovăția inculpaților Gheorghe SORICI și Andrei MUNTEAN.*

Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale părții acuzării reprezintă opinia subiectivă a apelantului or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpaților de învinuire a infracțiunii încriminate, luând în vedere probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, care au fost apreciate potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la necesitatea achitării inculpaților pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii deoarece nu au fost prezentate probe verosimile în acest sens.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Colegiul penal consideră că în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care ar demonstra pe deplin că faptele inculpaților Gheorghe SORICI și Andrei MUNTEAN întrunesc elementele infracțiunii incriminate, învinuirea adusă poartă un caracter pripit și superficial or dimpotrivă, din materialele cauzei rezultă că probe în sprijinul învinuirii de facto nu au fost prezentate.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie

să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În ședința Curții de Apel acuzarea nu a prezentat instanței de apel alte probe cu martori.

Potrivit textului apelului, ca temei de casare a sentinței judecătorești este invocat că hotărârea instanței conține o eroare de drept, analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în apel, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii judecătorești. Totodată, după cum rezultă din conținutul apelului, de fapt, procurorul nu este de acord cu aprecierea probelor prezentate de învinuire, considerând că instanța de fond incorect au apreciat declarațiile martorilor și înscrisurile din actele cauzei care, în opinia procurorului, confirmă vinovăția inculpaților.

La acest capitol, Colegiul reține că conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În continuare, alin.(2) al acestei norme stipulează că judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Esențiale, consideră Colegiul și stipulările alin.(3) al art.101 Cod de procedură penală, potrivit cărora nici o probă (indiferent cine o prezintă: partea acuzării ori partea apărării), nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

Astfel, opinia autorului apelului, precum că numai probele acuzării sânt pertinente, concludente, utile și veridice, fără ca acestea să fie apreciate în ansamblu și cu probele apărării, la caz, a depozițiilor inculpatului, ar însemna încălcarea normei de procedură penală sus-menționată.

Potrivit textului sentinței, conținutul declarațiilor inculpaților, martorilor s-au reținut în modul cum au fost depuse nefiind denaturate. Însă, referitor la valoarea lor probatorie prima instanță apreciindu-le, și-a expus opinia, drept care îi aparține și, de fapt, corect a conchis că nu sânt destule probe pentru a forma convingerea de vinovăție a inculpaților.

În continuare, în motivarea sentinței, instanța de judecată și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzațiile au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978).

La fel, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22.05.2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii. În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („*beyond reasonable doubt*”), care

presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978). Adicional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. (pct. 78-80 din Hotărârea CC nr. 18 din 22 mai 2017)

Astfel, potrivit art.8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului. La fel, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi “legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertății și siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare și al egalității părților în proces”.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților și ale martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de judecată just a constatat că faptele pentru care SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei au fost trimiși în judecată există (factologic, neinvocând momentele de jure), însă au fost săvârșite în lipsa tuturor semnelor obligatorii ale componenței de infracțiune și anume în lipsa laturii subiective, precum și a laturii obiective în situația lui Gheorghe SORICI

12. Astfel, conform rechizitoriului, acțiunile lui SORICI Gheorghe au fost încadrate în baza art. 42 alin.(2), 43 lit. a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal, iar ale lui MUNTEAN Andrei, în mod similar, însă prin complicitate și respectiv, la momentul săvârșirii infracțiunii, stabilea răspunderea penală pentru traficul de influență, adică pretinderea personală și prin mijlocitor de bunuri, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice și cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face pe aceștia să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, iar potrivit rechizitoriului, fapta a fost comisă în perioada de timp de la 23 iunie 2016 până la 2 septembrie 2016, fără identificarea unei date exacte.

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că

”(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Colegiul penal *reține că prin rechizitoriului a fost descrisă următoarea situație de fapt* ce a fundamentat dispoziția de trimitere în judecată: SORICI Gheorghe este acuzat pentru faptul că știind cu certitudine că ȘABAN Marcel se află în relații apropiate cu factorii de decizie ai S.R.L. „****”, i-a comunicat ultimului că în procedura sa se află o cauză penală pornită în privința factorilor de decizie ai agentului economic nominalizat conform prevederilor art. 163 din Codul Penal și a susținut că are influență asupra persoanelor cu funcție publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău și a persoanelor cu funcție cu demnitate publică din cadrul Procuraturii sect. Botanica mun. Chișinău, motiv pentru care a pretins personal și prin intermediul lui MUNTEAN Andrei de la factorii de decizie ai S.R.L. „****”, prin intermediul lui ȘABAN Marcel, pentru sine, mijloace financiare în sumă de 3000 EURO, pentru a face ca persoanele publice și cu demnitate publică indicate, să accepte propunerea de clasare a cauzei penale și emiterea ordonanței motivate prin care să fie dispusă clasarea cauzei penale indicate.

În mod similar, lui MUNTEAN *****i se incriminează fapta identică, cu precizarea că a pretins de la factorii de decizie a S.R.L. „****” prin intermediul lui ȘABAN Marcel pentru SORICI Gheorghe, mijloace financiare în sumă de 3000 EURO.

Totuși, din ambele acuzații, se relevă timpul comiterii infracțiunii într-un interval vast de la 23 iunie 2016 până la 2 septembrie 2016, iar locul comiterii de asemenea unul incert și generalizat în mun. Chișinău, adică nu este stabilit locul exact și timpul precis al pretinderii invocate de acuzarea de stat, instanța urmând a verifica și aprecia circumstanțele exclusiv reieșind din limitele judecării cauzei. În acest context Colegiul penal precizează că instanța este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, întemeindu-și sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, în temeiul art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul relevă că inculpații MUNTEAN *****și SORICI Gheorghe, consecvent, pe parcursul procesului penal și în special în ședință de judecată, precum și în instanța de apel nu au susținut inexistența circumstanțelor de fapt, oferind însă o versiune proprie a celor incriminate, nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii, sub nici o formă, iar cauza fiind examinată în procedură generală.

Astfel, MUNTEAN *****a relatat că întâlnirea sa cu ȘABAN a avut loc, însă absolut întâmplător și niciodată anterior sau ulterior nu s-au telefonat, chiar dacă se cunosc, fiind anterior colegi în universitate (circumstanțe susținute și în cadrul audierii sale în instanța de apel), precizând că în timpul discuțiilor, ȘABAN Marcel avea un comportament agitat și dumnealui a început să îl provoace pe MUNTEAN *****la o discuție despre careva neînțelegeri cu Gheorghe, precum că ultimul nu îi răspundea la telefon, chiar dacă pe el nu îl interesa acest subiect și tot încerca să revină la subiectul despre Institutul Național de Justiție.

La fel, MUNTEAN *****, infirmă pretinderea unor mijloace bănești și cu certitudine afirmă că SORICI Gheorghe nu l-a rugat să îi transmită vreo informație despre dosarul respectiv, chiar dacă știa că ȘABAN Marcel încerca de mai multe ori să îl sune pe SORICI privind incidentul care a avut loc pe teritoriul hotelului „President”, lucru cunoscut de acesta din sursele mass-media.

De asemenea, într-un mod consecvent și stabil, inclusiv SORICI Gheorghe își menține și dezvoltă versiunea sa a evenimentelor în detaliu, potrivit căruia, niciodată, nu a purtat cu ȘABAN Marcel careva discuții referitor la careva beneficii, pretinderi de ceva, ci anume martorul venea *cu diferite fraze de a provoca*, totodată declarând identic ca și inculpatul MUNTEAN *****, că nu a existat nici o rugămintă din partea sa ca să se întâlnească cu ȘABAN Marcel.

Concomitent, SORICI Gheorghe consideră că era mereu provocat de ȘABAN Marcel, or chiar din start a fost sunat anume de martor, cu care nu a dorit să se întâlnească deodată, întreg conflictul începuse pe motivul solicitării sale de a-i fi prezentate înregistrările video din cadrul hotelului „President”, pentru a elucida cauzele tragicului incident, de către proprietarii hotelului S.R.L. „****”, sau de către factorii de decizie a *****L-ului, au fost depuse pe numele său mai multe plângeri, inclusiv la Procuratura Anticorupție, la Inspectoratul General al Poliției, la mai multe direcții, la SPIA etc.

13. Cu referire la elementele constitutive ale infracțiunii reglementată la art.326 alin. (1) Cod penal, instanța de apel notează că *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că influența asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau a unui funcționar internațional poate fi cumpărată în urma promisiunii, oferirii sau dării de recompensă ilicită unui traficant de influență.

Cu privire la obiectul juridic, Colegiul penal reiterează, că în temeiul prevederilor Convenției împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003 și adoptată de statele Consiliului Europei, enunțate anterior, în scopul realizării angajamentelor de implementare a acestor recomandări, asumate pe plan internațional de către Republica Moldova, la art.326 Cod penal și sunt incriminate aceste fapte reunite sub denumirea marginală de „trafic de influență”.

De asemenea, reieșind din statutul subiectului acuzat în cazurile de incriminare la alin.(1) din acest art.326 a Codului penal și a specificului acestei infracțiuni, la caz nu se atestă prezența unor victime.

Concomitent, instanța de apel relevă drept *obiectul material sau imaterial* al infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 Cod penal îl reprezintă remunerația ilicită, care se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite promise, oferite sau date traficantului de influență, la caz aceasta evidențiindu-se anume prin banii preținși pentru a face îndeplinirea de către persoanele publice din cadrul IP Botanica și din Procuratura sect. Botanica a unor acțiuni, la caz prin clasarea unei cauze penale.

Respectiv, în acord cu lit. d) al art. 2 din Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003, prin „bunuri” trebuie de înțeles bunurile,

corporale sau incorporeale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

De asemenea, prin „*bunuri*” se au în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cete jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

În subsidiar, potrivit art.459 alin.(5) Cod civil (art.288 alin.(5) Cod civil, în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002), bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv banii, iar conform art.455 Cod civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează la caz în acțiunea exprimată prin pretindere prin mijlocitor, de bani sau bunuri, enumerate la alin.(1) din art.326 a Codului penal, pentru o altă persoană publică, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Astfel, potrivit art.123 alin.(2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special.

În ce privește fapta prejudiciabilă, în speță, s-a incriminat prin modalitatea normativă cu caracter alternativ de „*pretindere*” a banilor, prin care se înțelege cererea insistentă, reclamarea, revendicarea având ca obiect bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje.

În acest context, în art.326 Cod penal, termenul „*influență*” este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă și evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al dispoziției de la art.326 Cod penal.

De asemenea, atunci când influența făptuitorului asupra persoanei publice nu este reală, ci numai afirmată de făptuitor, în mod similar cazurilor incriminate din spețele pendinte, această influență trebuie să îndeplinească și condițiile definite de legiuitor prin expresia „*susține că are influență*”, adică această influență trebuie să fie posibilă și credibilă, nu însă o pretinsă influență ce apare irealizabilă sau este absurdă, imposibil de a exista și a avea efect, or dacă influența nu este posibilă (atât în sensul efectuării, cât și al finalității), fapta nu va putea fi calificată în baza art.326 Cod penal, dar în asemenea cazuri, cele săvârșite ar putea reprezenta alte fapte penale, iar la caz, a fost reținută anume această formă de influență susținută.

Infrațiunea prevăzută la art.326 alin.(1) Cod penal *este una formală*, care se consideră consumată din momentul pretinderii a remunerației ilicite traficului de influență, prin ce se întregeste latura obiectivă a componenței de infrațiune, la caz acuzarea operând cu date incerte în vederea constatării consumării acesteia.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infrațiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din

examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile, când inculpatul a comis acțiuni directe, cu bună-știință, în mai multe episoade, exclusiv orientate în acest scop și nealterate prin procedee provocatoare.

De asemenea, *motivul infracțiunii* prin interesul material, reieșind din remunerațiile ilicite pretinse de acesta, care au fost cuantificate în fiecare episod incriminat.

În același context, Colegiul subliniază că scopul infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, este unul special, care cunoaște următoarele patru forme:

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Din punct de vedere al calității de *subiect al infracțiunii*, instanța de apel statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, fără o calitate specială anumită.

Prin urmare, Colegiul reține că acuzarea incriminează evaziv aceste momente, contrar de altfel condițiilor impuse de art.281 Cod de procedură penală, când susține că inculpații au pretins sau au contribuit la pretindere, or instanța statuează că potrivit art.281 alin.(2) Cod de procedură penală, în ordonanța de punere sub învinuire este obligatorie formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, iar potrivit art.296 alin.(2) din același cod, dispozitivul rechizitoriului cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor lui, dar din conținutul actelor de învinuire în speță, acuzarea a eșuat să stabilească când a fost consumată infracțiunea exprimată prin calificativul „pretinderii”, demonstrând astfel o proprie neîncredere în actul de acuzare, mai ales când nici din probele administrate și inclusiv martorul audiat, nu se invoca o dată exactă și o concretizare a momentului pretinderii mijloacelor bănești, motiv pentru care neclaritățile stabilite în actul de acuzare privind faptul pretinderii se tratează doar în interesul inculpaților.

Așadar, sub auspiciul celor invocate de inculpați, instanța de apel notează că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile

inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute. Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave.

Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art.103 alin.(2) Cod de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, or în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni, ca și în declarațiile persoanei ”interesate” să acuze, mereu va exista și un subiectivism firesc, aceștia fiind tentați uneori să nu spună tot ce cunosc sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestora.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk v. Elveția, 12 iulie 1988, § 46, și Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina v. Slovenia, 22 mai 2018, § 43) și pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, adică în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang v. Ucraina, 13 noiembrie 2018, § 57).

De asemenea, în par. 24-25 din Decizia Curții Constituționale nr. 38 din 14 martie 2019 de inadmisibilitate a sesizării privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 342 alin.(2), 346 și 352 alin.(3) Cod de procedură penală (invocarea nulității probelor la ședința preliminară), Curtea a statuat că examinarea probelor în condiții de contradictorialitate este rezervată pentru etapa cercetării judecătorești, iar la această etapă, părțile pot solicita, inter alia, examinarea corpurilor delictive [articolul 372 din Cod], a documentelor și a proceselor verbale ale acțiunilor procesuale [articolul 373 din Cod], iar în acest sens, dacă la etapa ședinței preliminare instanța de judecată decide care dintre probele prezentate instanței pentru soluționarea cauzei sunt pertinente, la etapa cercetării judecătorești judecătorul trebuie să examineze în fond fiecare probă pe care a considerat-o pertinentă. Astfel, Curtea a reținut că la etapa cercetării judecătorești părțile pot invoca și nulitatea probelor, iar de asemenea, dacă părțile au înaintat vreo plângere cu privire la nulitatea anumitor probe după trimiterea cauzei în judecată (potrivit procedurii prevăzute de art.297 alin.(4) Cod de procedură penală), ele trebuie să-și reitereze plângerea la etapa cercetării judecătorești, mai mult că solicitarea de a declara nule anumite probe la etapa cercetării judecătorești instituie, pe de o parte, un drept al părții de a face referire la această nulitate la etapa dezbaterilor judecătorești, iar pe de altă parte, o obligație a instanței judecătorești de a se pronunța cu privire la nulitatea invocată.

Instanța de apel a remarcat astfel faptul că conform art.132/9 alin.(7) Cod de procedură penală, în termen de 24 de ore după expirarea termenului de autorizare a interceptării, organul de urmărire penală sau, după caz, procurorul întocmește la finele fiecărei perioade de autorizare, un proces verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor. Însă, conform materialelor cauzei penale se atestă că organul de urmărire penală după expirarea fiecărei perioade de 30 zile nu a consemnat înregistrările comunicărilor în procese verbale separate pentru fiecare perioadă în parte, fiind întocmit doar un singur proces verbal la finele acestor înregistrări, la 3 septembrie 2016, pentru măsurile speciale efectuate în perioada de la 27 iunie 2016 până la 2 septembrie 2016, or, conform normei procesual-penale enunțate, legiuitorul a stabilit un termen de până la 24 ore de a fi încheiat procesul verbal de consemnare a acestei acțiuni în mod obligatoriu cu transmiterea ulterioară către procuror și mai apoi către judecătorul de instrucție ca garanți ai respectării drepturilor omului, astfel că nerespectarea acestor termeni obligatorii, în condițiile prevederilor art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, se impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat.

La același aspect, instanța a reținut argumentele apărării în ședință de judecată, cu participarea unui specialist atras în proces de acuzarea de stat, la studierea înregistrărilor fixate pe suporturile tehnico-electronice au mențiunea de modificat la data de „02 septembrie 2016”, apărarea invocând argumentat suspiciuni de alterare, montaje realizate prin juxtapunere de fragmente din mai multe înregistrări, care nu poate fi înlăturată în instanță.

14. Un alt aspect al caracterului ilegal al măsurii speciale de investigație – interceptarea și înregistrarea comunicărilor inculpatului SORICI Gheorghe și altor persoane (inclusiv inculpatul MUNTEAN Andrei), o denotă încălcarea prevederilor art.132/9 alin.(1), (6) și (8) Cod de procedură penală, potrivit cărora *interceptarea și înregistrarea comunicărilor se efectuează de către organul de urmărire penală sau de către ofițerul de investigații, dar asigurarea tehnică a interceptării comunicărilor se realizează de către autoritatea abilitată prin lege cu asemenea atribuții, utilizându-se mijloace tehnice speciale. Respectiv, informația obținută în procesul interceptării și înregistrării comunicărilor se transmite, de către subdiviziunea tehnică care a efectuat interceptarea comunicărilor, ofițerului de urmărire penală sau procurorului pe purtător material de informații împachetat, sigilat cu ștampila subdiviziunii tehnice și cu indicarea numărului de ordine al purtătorului material, iar în mod imperativ procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor trebuie să conțină mențiunea privind utilizarea mijloacelor tehnice.*

A contrario, la caz, se invocă utilizarea unor mijloace tehnice de către subdiviziunea tehnică a CNA, chiar dacă potrivit pct. 4 din dispozitivul încheierii din 27 iunie 2016 (vol.I, f.d.34-35), asigurarea tehnică a interceptării și înregistrării comunicărilor telefonice s-a pus în sarcina Serviciului de Informații și Securitate, prelungite contrar art.132/9 alin.(7) Cod de procedură penală, prin încheierile din 27 iulie 2016 (vol.I, f.d.42-43) și din 25 august 2016 (vol.I, f.d.48-49).

La fel, reieșind din procesul verbal al consemnării măsurii speciale de investigație – interceptarea și înregistrarea comunicărilor, la întocmire a participat specialistul Alexandru

COSTEȚCHI, căruia i s-ar fi adus la cunoștință obligațiile și drepturile prevăzute de art.87 Cod de procedură penală, însă *de facto*, specialistul nu a semnat în procesul verbal vizat.

Totodată, din declarațiile martorului SPÎNU Roman și în același timp autorul procesului verbal nominalizat supra, se invocă că *nu ține minte dacă au fost trimise lui de către ȘABAN Marcel careva fișiere audio a pretinselor discuții dintre SORICI Gheorghe și ȘABAN Marcel prin intermediul unor rețele sociale*, cât și explică la întrebarea instanței că *nu își aduce aminte dacă a primit careva suporturi optice de la instituțiile specializate, dar și nu ține minte cum a fost determinată vocea care aparținea lui SORICI Gheorghe*, inadvertențe care nu corespund stării de fapt reținute din procesul verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor.

Mai mult, martorul SPÎNU Roman a explicat în cadrul audierii în ședința de judecată că stabilirea datelor și orelor le fac de obicei dispozitivele nemijlocit care fac înregistrarea, dar el nu ține minte ce tehnică a fost utilizată, inclusiv pe dosarul respectiv, or de obicei, la întocmirea procesului verbal se include și specialistul, care în realitate instanța a stabilit că nu a fost prezent, reieșind din procesul verbal al consemnării măsurii speciale de investigație, existând o situație care contravine art.87 alin.(4) Cod de procedură penală, potrivit căruia *înainte de începerea acțiunii procesuale la care participă specialistul, organul de urmărire penală, procurorul, organul de constatare stabilește identitatea și competența sa, domiciliul lui, precum și în ce relații se află el cu persoanele care participă la acțiunea respectivă, îi explică drepturile și obligațiile și îl previne de răspunderea pentru refuzul sau eschivarea de a-și îndeplini obligațiile, iar aceasta se consemnează în procesul-verbal al acțiunii respective și se certifică prin semnătura specialistului*, care lipsește de facto în procesul verbal de consemnare a măsurii speciale.

Suplimentar, Colegiul penal mai relevă că din declarațiile lui ȘABAN Marcel, acesta invocă că discuțiile lor aveau loc prin intermediul aplicației „Viber”, iar în același timp, susține că organul de urmărire penală i-a dat careva dispozitiv, dar și el ar fi dublat înregistrările, deoarece a vrut să aibă și el înregistrările sale.

În acest context, întemeiat au fost reținute argumentate obiecțiile apărării, în partea în care consideră incerte și neclare discuțiile reproduse în stenogramele anexate la procesul verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, fiind respectiv contrare prevederilor art.132/9 alin.(9) Cod de procedură penală, potrivit cărora în stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor, dacă sânt cunoscute, ale căror comunicări sânt stenografiate, precum și alte date, având în vedere că în stenograma cu pretinse discuții din 11 iulie 2016 (anexa 2, vol.I, f.d.66), nu este indicată ora și nici durata comunicării, sau în stenograma din 21 iulie 2016 (anexa 6, vol.I, f.d.79), nu corespunde durata comunicării, or în stenograma reprodusă, comunicarea are loc între 21 și 01 min. până la 21 și 07 min., pe când înregistrarea fizică cercetată în instanță este de 17 minute.

În subsidiar, și în stenogramele din 26.07.2016, din 27.07.2016, din 29.07.2016, din 04.08.2016, din 05.08.2016 și din 09.08.2016, la fel nu este indicată ora sau durata comunicării (anexele 7-14, vol.I, f.d.81-88), motiv pentru care la fel contravin ultimei norme indicate.

În aceeași ordine de idei, se relevă suspiciuni de autenticitate ale stenogramelor efectuate și prin prisma altor teze, or conform încheierii judecătorului de instrucție, supravegherea tehnică a fost dispusă Serviciului de Informații și Securitate, dar un proces verbal sau alt act al transmiterii acestor mijloace tehnice identificabile nemijlocit către ȘABAN Marcel nu se atestă, precum și nu se atestă nici alte forme de interceptare a convorbirilor, ca spre exemplu prin colectarea lor de la furnizorii de rețele și/sau servicii de comunicații electronice, cu respectarea la acel moment al Ordinului SIS Nr. OSIS44/249/91/2008 din 14.07.2008 pentru aprobarea Instrucțiunii privind modul de organizare și desfășurare a măsurilor operative de investigații în rețelele de comunicații electronice, abrogat prin Ordinul OCSIS53/405/83/307-O din 15.09.20, MO272-277/23.10.20 art.1004; în vigoare din 23.10.2020.

Respectiv, se constată multiple neconcordanțe și în duratele de timp ale discuțiilor fixate în stenograme, ca de exemplu reieșind din descifrările ridicate, la discuția din 13 iulie 2016, care a avut loc de la ora 11:25 până la 11:43, abonatul cu nr. ***** (SORICI Gheorghe) efectuează 4 operațiuni telefonice, aflându-se totodată în celula „Butucului 1”, iar abonatul ***** (ȘABAN Marcel), chiar înregistrează și un apel cu direcția „ieșire” cu durata de 154 secunde în adresa abonatului cu nr. „*****”, deținut de SPÎNU Roman, la ora 11:36:35, coagulând suspiciunile privind incertitudinea modului și timpului real de înregistrare a comunicărilor sau a duratei lor.

Prin urmare, Colegiul penal relevă că potrivit art.132/5 alin.(5) Cod de procedură penală, procurorul sau la caz, judecătorul de instrucție urma să declare nul procesul-verbal al măsurii speciale de investigație și să dispună prin încheiere nimicirea imediată a purtătorului material de informații și a materialelor acumulate pe parcursul efectuării măsurii speciale de investigații, deoarece măsura s-a efectuat cu încălcarea vădită a drepturilor și libertăților omului, pe de o parte prin lipsa informării despre bănuiala formulată inculpaților, sau eventual amânarea aducerii la cunoștință a acesteia, iar îndeosebi prin nerespectarea prevederilor de drept enunțate la art.132/9 din același cod, cât și a celor stipulate în art.132/8 alin.(3) Cod de procedură penală, care permite de a fi supuse interceptării și înregistrării comunicările bănuितului, învinuitului sau ale altor persoane, inclusiv ale celor a căror identitate nu a fost stabilită, despre care există date ce pot conduce rezonabil la concluzia că ele fie contribuie, în orice mod, la pregătirea, comiterea, favorizarea sau tănuirea infracțiunilor prevăzute la alin.(2), fie primesc sau transmit informații relevante și importante pentru cauza penală, la caz, inculpatul SORICI Gheorghe fiind identificat din momentul denunțării, iar inculpatul MUNTEAN Andrei, după întâlnirea spontană cu martorul ȘABAN Marcel.

În altă ordine de idei, Colegiul mai constată că prin procesul verbal din 03 septembrie 2016, de la ȘABAN Marcel a fost ridicat un purtător de informație tehnico-electronic de tip CD-R de model „Esperanza”, care conține comunicările pretinse de ultimul că au avut loc la 23 iunie 2016 între martor și SORICI Gheorghe, care ulterior au fost examinate la aceeași dată și acest purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R de model „Esperanza”, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 03 septembrie 2016.

Din examinarea minuțioasă a dosarului, se atestă că, ordonanța privind pornirea urmăririi penale în cauza penală pendinte a fost inițiată în baza denunțului lui ȘABAN Marcel, ambele acte datate cu 27 iunie 2016, iar tot aici este important a se reține și faptul, că odată cu primirea denunțului de la ȘABAN Marcel de către CNA, aceste preținse comunicări din 23 iunie 2016 nu au fost ridicate, decât doar abia prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 3 septembrie 2016, acestea fiind stocate pe un purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R de model „Esperanza”, purtător care nu fixează înregistrați, ci doar stochează, faptul dat fiind unul notoriu.

Cu toate acestea, actele și lucrările dosarului sugerează că organul de urmărire penală a avut la cunoștință despre acțiunile declarantului privind colectarea probelor, până la începerea urmăririi penale, or în mod evident și contrar propriilor declarații ale denunțătorului, cât și ale angajatului CNA, între ȘABAN Marcel și Roman SPÎNU au existat vădit discuții până la depunerea denunțului, cu cel puțin 2 zile, alte circumstanțe fiind imposibil de stabilit din motivul descifrărilor ridicate exclusiv doar din data de 23 iunie 2016.

Respectiv, aceleași declarații ale martorului ȘABAN Marcel date în instanță, rezultă că acesta, până a se adresa la CNA, ar fi înregistrat convorbirile întreținute cu SORICI Gheorghe, convorbiri despre care instanța are suspiciuni rezonabile și neînlăturate că au avut loc sub auspiciul organului de investigații și nu martorul a activat din proprie inițiativă. Reieșind din circumstanțele elucidate în speță, s-a constatat cu certitudine că până la data de 27 iunie 2016, când a avut loc pornirea urmăririi penale, ȘABAN Marcel a acționat sub controlul organului de urmărire penală, or, în mod contrar nu poate fi explicabilă convorbirea cu angajatul CNA, anterior depunerii denunțului.

15. Un alt aspect important în speță, reprezintă că în actele dosarului nu este nici un indiciu cu referire la faptul că aceste preținse înregistrări din 23 iunie 2016 au fost efectuate în cadrul legal, or acestea relevă în mod evident o măsură specială de investigație efectuată de denunțătorul ȘABAN .

Cu referire la aceste acțiuni ale organului de urmărire penală, Colegiul penal precizează că potrivit prevederilor procesuale penale privind activitatea specială de investigații, și anume în concordanță cu prevederile art.132/9 alin.(9) Cod de procedură penală, stenograma comunicărilor constituie reproducerea integrală, în formă scrisă, pe suport de hârtie, a comunicărilor interceptate și înregistrate care au importanță pentru cauza penală. În stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor, dacă sunt cunoscute, ale căror comunicări sunt stenografiate, precum și alte date, iar la procesul-verbal se anexează în original suportul pe care au fost înregistrate comunicările interceptate, făcându-se mențiune despre împachetarea și sigilarea acestuia.

Totuși, contrar acestor prevederi legale, în momentul când au fost ridicate de la ȘABAN Marcel CD-ul cu înregistrarea convorbirilor purtate dintre acesta și SORICI Gheorghe, organul de urmărire penală nu a solicitat și nu a ridicat originalul suportului pe care au fost nemijlocit înregistrate convorbirile, care de altfel nici nu este nominalizat sau identificat acest mijloc tehnic, indiferent de faptul că martorul ȘABAN ar confirma că sunt autentice, or acest aspect este indispensabil în lumina egalității armelor, apărarea având

obligatoriu garanția să obiecteze sau să conteste veridicitatea acestor înregistrări, care în lipsa mijlocului tehnic autentic și identificabil, nu pot fi apreciate ca fiind autentice.

În acest context, se atenționează că în conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) pct.2) și 6) Cod de procedură penală, *în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, cât și cele obținute cu încălcarea dreptului la apărare, dar și contrar pct. 8) al ultimului alineat citat.*

De asemenea, la faza urmăririi penale, urma să se analizeze și să se acorde o importanță deosebită inclusiv comportamentului martorului denunțator în perioada preliminară pornirii urmăririi penale, deoarece denotă suficiente temeiuri că aceste declarații ale martorului denunțator nu sunt credibile, îndeosebi când partea apărării l-a acuzat pe ȘABAN Marcel de provocare la săvârșirea infracțiunii, iar acest aspect va fi elucidat exclusiv de instanța judecătorească întru verificarea existenței sau inexistenței provocării, care are sarcina în primul rând de a examina comportamentul martorului denunțator, precum și credibilitatea declarațiilor acestuia. Iar în acest context se impune necesitatea de a menționa faptul că prin prisma art.94 alin.(1) Cod de procedură penală, *că în prezentul procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: 2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuțului, învinuțului, inculpatului; 6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată; 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod sau 11) prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii. La rândul său, conform alin. (5) al ultimului articol citat, prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător și probelor obținute în temeiul probelor menționate la alin.(1)-(4) (regula fructului pomului otrăvit), cu excepția cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil.*

Așadar, în virtutea art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, Colegiul penal apreciază întemeiată și legală soluția instanței de judecată prin care nu a pus la baza sentinței proba inadmisibilă cu înregistrările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între ȘABAN Marcel și MUNTEAN Andrei, recunoscute în calitate de corpuri delictive, prin ordonanța din 21 septembrie 2016, fixate pe doi purtători de informație tehnico-electronică de tip CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1” și un CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1”, iar conform alin.(5) din ultimul articol citat, inclusiv probele derivate din acestea, adică procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație sub formă de interceptarea și

înregistrarea comunicărilor, conform căruia au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație sub formă de interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea de imagini a acestora, comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 care au avut loc între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între ȘABAN Marcel și MUNTEAN Andrei, cu stenogramele anexe, dar și procesul-verbal din 21 septembrie 2016, conform căruia au fost examinate un purtător de informație tehnico-electronică de model „Altex” CD-R 700 MB/80MIN 52x, pe care este aplicată amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1”, care conține comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016, care au avut loc între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe și cele care au avut loc între ȘABAN Marcel și MUNTEAN Andrei, și discul de model „Artex” CD-R de model 700MB/80 MIN 52 x, pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1, care conține comunicările care au avut loc la 02 septembrie 2016 între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe. Or, conform art. 94 alin.(2) Cod de procedură penală, constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

De asemenea, conform art.94 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, instanța întemeiat nu a pus la baza sentinței judecătorești proba inadmisibilă cu comunicările pretinse că au avut loc la 23 iunie 2016 între martorul ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, ridicat de la acest martor precum și probele derivate, adică mijlocul de probă exprimat prin procesul-verbal din 03 septembrie 2016, conform căruia a fost examinat un CD-R de model „Esperanza”. Respectiv, în aceste cazuri de inadmisibilitate a probelor, nu mai pot fi reținute nici alte argumente cu referire la jurisprudența CEDO, ca de exemplu cele relevate în cauza *Shenk vs Elveția*, întrucât în speța din cauză nici nu mai este necesară contestarea de către inculpați a autenticității înregistrării convorbirilor telefonice dintre ultimii și ȘABAN Alexandru, probele fiind declarate inadmisibile.

16. În continuare, Colegiul notează că deosebit de important la caz este că, au fost operate ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice ale martorului ȘABAN Marcel și inculpatului SORICI Gheorghe, însă doar din data de 23 iunie 2016, or în ipoteza invocată de ultimul, existau premise reale că martorul denunțator ar putea acționa sub controlul ofițerului de investigație. În acest sens, se reține că din conținutul descifrărilor convorbirilor telefonice ale denunțatorului ȘABAN Marcel, într-adevăr ultimul sună inculpatul SORICI Gheorghe cu insistență, operând cu apeluri la 23 iunie 2016, la ora 13:39, la 24 iunie 2016, la ora 14:31, la 27 iunie 2016, de 4 ori la orele 09:32, la 10:32, la 10:53 și la 10:56, toate apelurile enunțate anterior fiind cu direcție „ieșire” adică efectuate

de martor în adresa inculpatului, iar concomitent, martorul denunțator deja poartă discuții și cu posesorul numărului de telefon *****, care în speță, în cadrul cercetării judecătorești a fost identificat drept martorul SPÎNU Roman, ultimul fiind ofițer de investigații în cadrul Centrului Național Anticorupție, adică agent al statului, de altfel inclus în grupul de lucru în cauza penală pendinte prin ordonanțele adjunctului procurorului Procuraturii Anticorupție, Adrian POPENCO din 27 iunie 2016 și din 1 septembrie 2016.

Respectiv, se constată din aceleași descifrări telefonice că la 25 iunie 2016, la ora 07:45, anume martorul ȘABAN Marcel efectuează un apel telefonic către angajatul CNA SPÎNU Roman, fiind incert instanței cum și în ce circumstanțe a deținut numărul ofițerului de investigație martorul ȘABAN Marcel, or descifrările telefonice au fost ridicate exclusiv din data de 23 iunie 2016.

De altfel, în continuare, între ȘABAN Marcel și SPÎNU Roman se atestă multiple apeluri telefonice la aceeași dată, inclusiv cu direcția „intrare” la ora 08:14 și 09:09, precum și în direcția „ieșire” la orele 08:57 și 15:01 din aceeași zi pe 25 iunie 2016, ce denotă o legătură evidentă între persoanele vizate, cât și în mod vădit se reflectă activitatea martorului sub egida exclusivă a ofițerului de investigații, astfel încât urma să adopte un caracter pasiv în acțiunile sale și nu unul profund instigator.

La acest aspect, Colegiul reține că din declarațiile martorului SPÎNU Roman se relevă o inadvertență neînălăturată, or ultimul susține că pe ȘABAN Marcel l-a cunoscut prima dată la sediul CNA, nemijlocit în acest dosar, în sala de audiență când acesta a venit să depună plângere, însă până la acest dosar, nu l-a cunoscut, chiar dacă denunțul a fost formulat la 27 iunie 2016 și între denunțator cu angajatul serviciului de investigații deja se atestă alte 5 apeluri doar la 25 iunie 2016, iar tot SPÎNU Roman mai reiterează că după data înregistrării denunțului, crede că a purtat discuții doar discuții telefonice cu ȘABAN Marcel. Mai mult, existând această legătură a denunțatorului cu agentul statului, se iterează că ȘABAN Marcel, continuă să se manifeste activ în raport cu inculpatul SORICI Gheorghe, pe care îl apelează în continuu, după cum s-a enunțat, până la 27 iunie 2016, de cel puțin 6 ori și doar la orele 16:56 din ultima dată, este apelat înapoi de inculpat, ultimul care într-adevăr oferă în instanță o versiune credibilă a motivelor discuțiilor purtate cu denunțatorul, potrivit căreia, aceștia se cunoșteau anterior fiind colegi în cadrul universității și inclusiv prieteni apropiați, aspect neinfirmit și de restul participanților ascultați în proces.

În altă ordine de idei, instanța de apel notează că denunțul formulat de către martorul ȘABAN Marcel este înregistrat în cadrul Centrului Național Anticorupție abia la 27 iunie 2016, la ora 08:30 (vol.I; f.d.14), iar din conținutul acestuia, denunțatorul reclamă pretinderea unei sume „nedeterminate” de bani din partea inculpatului SORICI Gheorghe, când reieșind din rechizitoriul în cauza penală și din actul de învinuire, se statuează că au fost pretinse mijloace bănești în cuantum de 3000 de EURO în perioada de timp de la 23 iunie 2016 până la 02 septembrie 2016 de la persoana identificabilă SORICI Gheorghe, care este angajat în calitate de polițist în Inspectoratul de Poliție Botanică al DP mun. Chișinău. *A contrario*, chiar ȘABAN Marcel, fiind audiat în instanță, susține că după discuția despre suma de 3000 de EURO, s-a adresat la CNA, adică aceasta ar fi avut loc

până la denunțare, iar în același timp, tot acest martor mai afirmă că SORICI Gheorghe, personal nu a pretins bani.

Astfel, din cele desprinse din materialele dosarului, rezultă că toate întrevederile înregistrate la etapa preliminară de către ȘABAN Marcel, au avut loc la inițiativa celui din urmă, și se creează impresia că inițierea convorbirilor de către declarant poartă o formă de incitare a inculpatului, adică un mijloc de provocare, întrucât din tabloul prezentat nu există vreo dovadă că SORICI Gheorghe ar fi avut intenția săvârșirii unor astfel de fapte. Curtea Europeană a subliniat la acest aspect că orice informație invocată de către autorități trebuie să fie verificabilă și că interesul public nu poate justifica folosirea probelor obținute ca rezultat al incitării, făcând acest lucru ar putea expune acuzatul la riscul de a fi lipsit definitiv de un proces echitabil încă de la început (a se vedea hotărârea CtEDO în cauza Nosko și Nefedov vs Federația Rusă, din 30 octombrie 2014).

Dar totodată, partea acuzării nu a demonstrat și nu a încercat să dovedească că în lipsa acțiunilor provocatoare și insistente ale lui ȘABAN Marcel, ar fi putut fi săvârșită infracțiunea de trafic de influență de către SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei, or prin aceste acțiuni active ale denunțatorului s-a comis evident instigarea și determinarea de către un agent al statului a inculpaților să propună mijloace bănești lui SORICI Gheorghe în scopul constatării acțiunii flagrante de trafic de influență și aceasta constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art.94 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală.

Relevante în acest context sunt și explicațiile conținute în hotărârea CtEDO Gafgen vs. Germania din 01 iunie 2010, unde Curtea a statuat, că dacă organele de urmărire penală au administrat o probă cu încălcarea principiilor și loialității, aducând atingere drepturilor garantate de Convenția Europeană, iar din aceste mijloace de probă au rezultat fapte sau împrejurări ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (administrarea mijlocului nelegal fiind condiție sine qua non pentru administrarea mijlocului de probă legal), acestea din urmă, vor fi excluse, instanțele neputându-și fundamenta hotărârea pe aceste probe derivate (la aceste probe derivate în speța pendinte se atribuie iarăși convorbirile efectuate cu martorul în contextul măsurilor speciale de investigații de ambii inculpați și însăși declarațiile acuzatorii ale martorului).

În același context, prin prisma prevederilor art.94 alin.(3) Cod de procedură penală, din aceleași discuții purtate de inculpatul SORICI Gheorghe și ȘABAN Marcel la 27 iunie 2016, care de altfel nu mai pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a unei persoane din motivul admiterii unor multiple încălcări esențiale ale prevederilor legislației procesual penale, Colegiul descifrează doar existența subiectului unor plângeri depuse în privința lui SORICI Gheorghe, despre care ultimul și îi explică denunțatorului, dar în nici un caz nu se atestă fraze directe sau cel mult care ar putea fi intuite ca o pretindere insistență sau reclamare a unei remunerări la caz, ci din contra, martorul se oferă să intermedieze retragerea plângerii depuse în privința ofițerului de urmărire penală. Mai mult, adresarea inculpatului SORICI Gheorghe către Marcel ȘABAN în privința aceleiași plângeri depuse în privința sa către Centrul Național Anticorupție, prin care acesta întreabă cu indignare *"Nu da ce, eu am pretins la ceva bani sau ce?"*, întrebare la care martorul se eschivează să răspundă, după care continuă discuția între ei la același subiect.

De altfel, din stenogramele anexate, se atestă că ȘABAN Marcel, mai întâi se adresează către SORICI Gheorghe cu probleme de ordin general privind examinarea cazului în curs de desfășurare, despre plângerea depusă în privința inculpatului, iar ulterior discuția decurge treptat spre anumite detalii pe care le invocă instigator iarăși ȘABAN Marcel prin cuvintele *„Eu credeam că tu ai să te duci și ai să vorbești și ai să-mi spui”*, punând în situația de a răspunde pe inculpat, ultimul care răspunde fără nici o sugeratei că va influența în anumit mod conducătorul pe acest caz sau în ansamblu că s-ar discuta despre mijloace bănești, adică inculpatul a reacționat nici pozitiv, nici negativ spunând că *„da tu vezi că dacă eu o să vorbesc cu șeful și-i zic, uite așa și așa, hai că a ieșit și șeful zice că și la mine a ieșit niște oameni pentru dânsul, pentru acestea și șeful meu stă, și ei o să vedem ... Noi suntem prieteni, am învățat împreună”*, pe când caracterul provocator al comportamentului martorului ȘABAN Marcel se reflectă imediat când iarăși insistă *„Hai tu vorbește cu dânsul”*, dar și se reflectă prin faptul că acesta nu s-a limitat doar la o singură discuție, dar a continuat din nou să-l incite pe inculpat, venind de mai multe ori la acesta și apelându-l în continuu cu acest scop, toate acțiunile martorului fiind efectuate deja sub auspiciul organului de urmărire penală în contextul măsurii speciale de investigație.

Același aspect al convorbirii dintre 2 persoane /preinși inculpat - denunțator/, Colegiul îl mai reține și din altă stenogramă cu discuția pretinsă la 11 iulie 2016, din care inculpatul se revoltă că în privința sa au mai fost înaintate alte 4 plângeri, la care în mod repetat, martorul ȘABAN Marcel încearcă să ducă discuția spre o eventuală remunerare, menționând *„Eu am zis că am vorbit cu băiatul acela și au zis că pentru mine o să amâne. Și el deam întreabă, dă să mulțumim, ce trebuie, cât trebuie?”*, la care inculpatul SORICI Gheorghe, iarăși reacționează vădit negativ exprimând *„Cât trebuie, aici nu-i vorba de bani, Marcel. Aici e vorba de omenie, înțelegi? Că nici șeful meu nu vrea război cu dânsii, că mă rog o să ne ducem și o să ne odihnim și noi pe acolo”*, precum și se mai adresează martorului *„Tu i-a și întreabă pe dânsii. ... Tu doar îmi spui răspunsul, merge cu plângerile”* având în vedere posibilitatea de soluționare a acestor cereri adresate pe marginea acțiunilor ofițerului de urmărire penală Gheorghe SORICI, or ultimul susține că *„Tu îți dai seama că timp de 6-7 zile vrio 7 plângeri, de mine deja colegii se râd”*.

Respectiv, se constată că ȘABAN Marcel încearcă din nou să invoce o altă modalitate de soluționare a cauzei din gestiunea inculpatului, exprimând *„Și ei eu să zică fără plângeri, fără nimic. Mai departe ce facem”*, la ce inculpatul răspunde doar necenzurat, adică fără nici o intenție de pretindere a unor foloase materiale.

În mod similar, se relevă și discuțiile purtate la 13 iulie 2016, din care la fel nu este sugerată o pretindere de mijloace bănești, or inculpatul doar îi explică că e ultima zi când se află la el, urmând cauza/procesul penal să fie remis către procuror, precum și îi reiterează martorului că dacă persoanele vizate se opresc din depunerea plângerilor, atunci el poate să intre în situație, astfel încât situația discutată în ansamblu rezultă din acele cereri adresate pe preținse acțiuni incorecte sau ilegale ale ofițerului de urmărire penală Gheorghe SORICI și în nici un caz pe soluționarea procesului penal în privința factorilor de decizie sau altor angajați din cadrul „*****” S.R.L., inculpatul repetând chiar de 2 ori deja *„eu pot să-ți spun că nu-i vorba de bani”* la care denunțatorul insistă la inculpat să se

ducă să vorbească pentru a reuși să rezolve până a fi remis în procuratură, adresându-se „întreabă-l cum eu te-am întrebat”, „tu mă suni la 2. Vorbește cu șeful”, inclusiv garantează inculpatului că nu vor mai fi alte plângeri în privința sa.

Subsecvent, în toată discuția reflectată se relevă doar insistența și instigarea de către martorul ȘABAN Marcel de a obține o soluție pe cauza în privința „*****” S.R.L. și de a primi un răspuns din partea inculpatului Gheorghe SORICI, care în virtutea funcției și a relațiilor de prietenie, discută doar sub aspectul plângerilor adresate în privința sa și despre faptul că urmează să înțeleagă și poziția șefului, fără reflectarea unor semne ale pretinderii unor remunerații ilicite, inclusiv exemplificând sintagma din discuția pretinsă la 15 iulie 2016 „Eu nu iau nimic, și eu am să zic șefului, pe mine să mă scoată din asta..”, astfel încât din toate discuțiile reiese exclusiv promisiuni de avantaje personale inculpatului și încurajări insistente din partea denunțatorului, care reflectă vădit o instigare la comiterea unei infracțiuni, de către o persoană care de altfel nu a fost demonstrată participarea sa în comiterea altor infracțiuni similară și aflându-se la începutul activității sale profesionale.

De asemenea, acuzarea a interpretat informațiile acumulate în urma efectuării măsurilor speciale de investigație, în mod eronat ca probe ce confirmă vinovăția, fără a ține cont de faptul că acestea în sine generează doar presupunerea comiterii infracțiunii de trafic de influență, fapt care, în temeiul alin.(5) art.101 Cod de procedură penală nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare, or inclusiv ȘABAN Marcel declară instanței că *SORICI Gheorghe nu a pretins, ci el a subînțeles de la ultimul că ar avea în vedere pretinderea unor mijloace bănești*, fapt care echivalează cu o simplă deducție și o percepție personală, a cărei caracter resentimentar nu a fost verificat ulterior.

17. În subsidiar ultimelor teze, Colegiul mai relevă că declarațiile martorului ȘABAN Marcel, în privința cărora *se atestă semne evidente de „instigare”* la comiterea unei infracțiuni de către inculpați, denotă inclusiv un caracter resentimentar, ce presupune ranchiună, chiar revanșă, ce este firesc, luând în considerare că martorul denunțatorul se afla în relații de afinitate cu factorii de decizie ai „***** S.R.L., fapt confirmat de toți participanții în proces și el personal era frustrat și indignat de relatările sau intențiile inculpatului, iar acest aspect argumentează indirect insistența sa la stimularea lui SORICI Gheorghe de a săvârși o infracțiune, circumstanțe care nu au fost verificate de organul de urmărire penală.

Mai mult, la acest aspect, instanța de apel relevă caracterul resentimentar al martorului ȘABAN Marcel, inclusiv prin multiplele aprecieri proprii oferite în cadrul declarațiilor sale, or acesta de multe ori intuiește eventualele planuri sau idei ale inculpaților, contrar art.90 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căruia ca martori pot fi citate persoane care posedă informații cu privire la vreo circumstanță care urmează să fie constatată în cauză, iar mărturiile indirecte sau prezumțiile martorului nu pot constitui o informație decisivă, îndeosebi când martorul s-a simțit indignat de comportamentul inculpatului SORICI Gheorghe, care îi imputa acțiuni pretins ilegale ale părinților prietenei sale, cu care acesta vădit nu era de acord.

În acord cu cele menționate, se reține așadar din declarațiile lui ȘABAN Marcel aspectul resentimentar și intenția vindicativă prin faptul că martorul a susținut că având studii juridice, a început să se contreze că nu există nici o infracțiune și în cadrul discuției,

Gheorghe a menționat că o să încerce să vorbească cu șeful lui și o să încerce să rezolve cumva situația sau ceva de genul dar, din care nu reiese nici o modalitate de pretindere, precum și că avea o relație cu fiica proprietarului, ori că dacă el nu-l contacta pe Gheorghe, ultimul l-ar fi contactat pe el, iar din discuțiile avute, reiese că Gheorghe nu l-a telefonat pentru că a așteptat un apel de la ȘABAN Marcel, că despre bani nu știe acum a cui a fost inițiativa și nu poate să admită că el a avut inițiativa despre bani, că consideră că pretinderea a avut loc, iar din ce își aduce aminte, Gheorghe trebuia să facă percheziția sau că la prima întâlnire cu Gheorghe, a făcut careva înregistrări audio cu telefonul său mobil, iar motivul de a înregistra a fost pentru că, atunci când au vorbit la telefon, i s-a creat impresia că Gheorghe încearcă să creeze o problemă din nimic.

Prin urmare, martorul demonstrează o profundă dorință de sancționare a inculpatului, excelând în opinii proprii și considerări, în detrimentul furnizării unei informații obiective și lipsite de dorință de răzbunare.

De altfel, tot martorul ȘABAN Marcel continuă să explice circumstanțe la fel inadvertențe cu alte probe cercetate în instanță, când relatează că *s-a primit că din cauza plângerilor depuse, Gheorghe SORICI s-a enervat pe proprietari, apoi el i-a zis că urmează să plece la mare și tot în acea zi, era preconizată efectuarea percheziției, însă o amână pentru ziua când se va întoarce de la mare, sau că peste o perioadă, Gheorghe i-a zis lui ȘABAN Marcel că o să-l sune Andrei MUNTEAN*, discuție care de altfel nu a fost fixată în pretinsele convorbiri anterioare dintre denunțator și inculpatul SORICI Gheorghe, totodată precizând că ultimul *i-a zis că este ocupat, fapt pentru care l-a trimis pe Andrei, dar în același timp nu-și amintește deja dacă Gheorghe SORICI i-a zis că este ocupat sau pur și simplu așa a interpretat el*, chiar dacă potrivit descifrărilor convorbirilor telefonice, la data de 20 iulie 2016, ultima convorbire între SORICI Gheorghe și ȘABAN Marcel se relevă la ora 11:26, pe când discuțiile cu MUNTEAN Andrei se pretind a fi la orele 18:33 și subsecvent, tot ȘABAN Marcel deja argumentează că pe parcursul discuțiilor, Gheorghe puțin s-a speriat de a pretinde bani, pentru că erau acele plângeri în privința sa, dar totodată considerând că inculpatul a pretins mijloace bănești, iar acești bani, la fel crede că erau cu siguranță pentru clasarea dosarului.

În alt context, în ziua reținerii, tot ȘABAN Marcel declară că *Gheorghe SORICI i-ar fi zis că șefii lui cred că el este documentat, dar pe de altă parte, solicită suma de bani pe care trebuia să i-o transmită și s-ar fi asigurat că nu este urmărit, când nemijlocit și din discuția relevantă în anexa 18 (vol.I, f.d.96), care nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare, nu reies aceste circumstanțe din care s-ar releva asigurarea că nu este urmărit că să solicite bani, când unicul dialog suspect se conține în „să ieu acelea cu mine”, la care inculpatul răspunde „hai urcate”, care în nici un mod nu denotă intenția inculpatului de a accepta ceva, de altfel nefiind nici stabilit la ce se referă martorul și ce a înțeles SORICI Gheorghe, ci din contra se confirmă poziția ultimului, care afirmă că doar s-a înțeles cu ȘABAN Marcel că urmează să fumeze un „kalian”, iar în vehiculul inculpatului era foarte cald, motiv pentru care au decis să se deplaseze separat.*

Mai mult, nici din proba acuzării privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice nu reies alte circumstanțe decât ultimele constatate supra, care arată deplasările lui SORICI Gheorghe în data de 2 septembrie 2016, fără informație pertinentă,

cât și întâlnirea cu ȘABAN Marcel, precum și reținerea inculpatului, iar circumstanțe similare se rețin și din procesul verbal al efectuării urmăririi vizuale, pe când alte informații pertinente în acuzarea inculpatului din ultimele probe nu se reflectă, concluzie aplicabilă și la aprecierea altor probe, precum procesul verbal cu privire la percheziție, din care nu au fost depistate urme sau produs al infracțiunii, decât telefonul mobil posedat de inculpatul SORICI Gheorghe.

În consecutivitate, și din mijlocul de probă expus prin procesul verbal de examinare a telefonului mobil de model „Lenovo” din 21 septembrie 2016, ridicat anterior în cadrul percheziției de la inculpatul SORICI Gheorghe, se relevă doar unele discuții ale ultimului cu martorul ȘABAN Marcel, nerelevante în raport cu circumstanțele de fapt incriminate, cât și un mesaj cu conducătorul ierarhic superior nemijlocit al inculpatului, Andrei Rău, cu referire la cazul cu incidentul din hotelul „President”, prin care i se reproșează anume conducătorului acțiuni ilegale, pentru care se va insista cu depunerea unor plângeri, iar în acest mod, nici din mijlocul de probă enunțat nu reiese o informație utilă cazului, or nimeni nu infirmă faptul că inculpatul și martorul ȘABAN au discutat în prealabil, existând contradicții doar referitor la aspectul pretinderii unei remunerații ilicite, cât și a provocării la comiterea infracțiunii de către denunțator.

La fel, și din procesul-verbal din 07 septembrie 2016, conform căruia din Procuratura sec.Botanica mun.Chișinău, au fost ridicate materialele cauzei penale nr. *****, pornită la 13 iulie 2016, conform prevederilor art.163 alin.(1) Cod penal, cât și din proba derivată privind examinarea acest acte, denotă o informație deja cunoscută și neconfirmată la caz, dar care în același timp nu furnizează alte circumstanțe care ar permite unui observator obiectiv să perceapă din aceste mijloace de probă existența unei pretinderi în scopuri de influențe necorespunzătoare și intenția inculpatului în acest sens. Or, conform materialelor cauzei penale indicate, între-adevăr s-a stabilit că aceasta a fost pornită de ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău, Gheorghe SORICI , urmărirea penală a fost efectuată de către acesta, iar la 12 august 2016, ultimul a întocmit raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale, deoarece nu există elementele constitutive ale infracțiunii, în temeiul art.275 pct.3) Cod de procedură penală.

Reiterând, Colegiul penal atestă o acțiune direct îndreptată spre provocarea unei infracțiuni și faptul transmiterii acestor mijloace bănești inculpaților, când ultimii nu au solicitat acest lucru, iar în acest mod, este însăși alogic însăși faptul pretinderii unei remunerații ilicite anume în scopul influențării conducătorului ierarhic nemijlocit, care nu are atribuții de a dispune clasarea cauzei, reieșind din prevederile art.56 Cod de procedură penală. Așadar, faptul unei presupuse pretinderi a mijloacelor bănești în scopul asigurării externării persoanei, Colegiul îl consideră doar ca un pretext formulat cu sprijinul organului de urmărire penală, pentru a asigura coagularea unui probatoriu în vederea incriminării traficului de influență inculpaților, care în speță nu s-a adeverit.

Astfel, prin prisma celor invocate, instanța de apel alăturat instanței de judecată califică declarațiile drept resentimentare ale martorului ȘABAN Marcel, influențate pe de o parte de situația sesizării organului de urmărire penală despre comiterea unei infracțiuni, de la care au avut obligația ulterioară de a-și susține aceleași teze invocate în denunț și în ședință de judecată sau pe de altă parte, alte circumstanțe stabilite parțial de instanță prin

prisma dorinței de sancționare a inculpatului SORICI Gheorghe pentru acțiunile sale în privința unor persoane apropiate martorului, dar care însă, în contextul incertitudinii expunerilor sau al inadvertențelor constatate cu alte mijloace de probă și declarații ale celorlalți martori ori lipsa altor probe care ar confirma tezele acestora, impune instanța să le ofere declarațiilor acestuia un caracter critic, care nu pot răsturna prezumția de nevinovăție ce planează în privința inculpaților și contrare art.94 alin.(1) pct. 11) Cod de procedură penală.

În subsidiar, aidoma unui acuzat care ar putea omite anumite circumstanțe în scopul apărării sale, instanța de apel notifică că și în situația unui denunțator resentimentar urmează a fi aplicabile aceleași procedee juridice, care obligă pozitiv organul de urmărire penală să administreze corect mijloacele de probă, astfel încât acestea să confirme sau să infirme expunerile martorului care l-a sesizat, or ȘABAN Marcel manifestă un scop personal în speță, nefiind un martor evident neinteresat la caz.

Prin prisma celor enunțate, în coroborare cu probele apreciate de instanță în ansamblu, cu poziția inculpatului și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele Pareniuc contra Moldovei, Sandu împotriva Moldovei, Ramanauskas împotriva Lituaniei și Khudobin împotriva Federației Ruse, Colegiul penal consideră că obținerea de probe care atestă faptul transmiterii unei remunerații pretins ilicite inculpaților, a avut loc exclusiv în cadrul unei provocări, manifestate prin acțiuni neloiale comise repetat, ce au determinat acuzarea de stat să interpreteze o eventuală pretindere în acțiunile lui SORICI Gheorghe și/sau MUNTEAN Andrei. Or, conform jurisprudenței Curții, expuse mai sus, agentul provocator, în persoana martorului ȘABAN Marcel s-a aflat în postura unui instigator, care i-a determinat pe inculpați să ia o decizie infracțională.

Prin urmare, constatarea unei provocări denotă în consecință și o cauză a nulităților în procesul penal, care are drept efect subsecvent excluderea probelor obținute prin provocare, la caz având în vedere toate acțiunile efectuate cu participarea martorului ȘABAN Marcel și nemijlocit tratarea critic și neveridică a depozițiilor acestuia în fața instanței.

Colegiul penal mai statuează că operațiunile sub acoperire urmau a fi desfășurate într-o manieră pasivă, iar acțiunile prejudiciabile trebuiau să decurgă la inițiativa inculpatului și nu în rezultatul manoperelor martorului instruit de agenții statului, din care instanța a relevat preluarea inițiativei de a-l contacta pe inculpat, insistența sa, modificarea ofertelor, atragerea lui MUNTEAN Andrei, pe care l-a întâlnit întâmplător, încurajarea persistentă despre siguranța acțiunilor acestora și apelarea la compasiunea persoanei de multiple ori, cât și prin promisiuni de soluționare a procedurilor disciplinare intentate în privința lui SORICI Gheorghe.

18. În concordanță cu cele expuse, cu referire la latura subiectivă, instanța de apel nominalizează că dificultatea determinării originii intenției infracționale are la bază motive obiective, or intenția, ca formă a vinovăției, exprimă atitudinea psihică a persoanei față de realitatea obiectivă, deci ține de latura lăuntrică a persoanei, motiv pentru care și problema identificării exacte a faptului dacă intenția de a săvârși infracțiunea i-a aparținut în exclusivitate persoanei care a comis fapta penală sau i-a fost implantată acesteia de către o terță persoană (provocator).

Fiind de natură subiectivă, intenția persoanei trebuie desprinsă prin confruntarea tuturor împrejurărilor obiective în interiorul cărora a fost săvârșită infracțiunea.

Astfel, deloc neglijabile sunt și datele obiective care au precedat săvârșirea infracțiunii, iar la caz, tocmai aceste din urmă circumstanțe au importanță cardinală în procesul de stabilire a sursei apariției intenției infracționale și dacă persistă dubii în ceea ce privește izvorul intenției formate (nu se cunoaște cu certitudine dacă persoana care a săvârșit infracțiunea a acționat în baza unei intenții formate independent sau dependent de comportamentul unei alte persoane (provocator)), activitatea infracțională trebuie catalogată ca fiind realizată exclusiv sub imperiul unei provocări. Aprecierea în cauză își găsește justificarea în principiul *in dubio pro reo*.

Mai mult, la adoptarea sentinței de achitare, Colegiul constată că instanța de judecată a luat în considerare și factorii stabiliți în jurisprudența națională sau a Curții privind constatarea unei provocări, din care comportamentul anterior al persoanei, existența sau lipsa antecedentelor penale, prezența indicilor despre faptul pregătirii săvârșirii infracțiunii și la caz, inculpatul avea la momentul pretins al comiterii o experiență infimă în domeniul urmăririi penale, fiind recent angajat, nu deține antecedente penale, îndeosebi pentru fapte similare sau tangente și nu au fost stabilite alte acțiuni ale acestuia în contextul pregătirii infracțiunii incriminate sau în contextul altor infracțiuni/contravenții, nu s-a stabilit vulnerabilitatea sa la actele de corupție în virtutea condițiilor grele de trai sau alte situații dificile care l-ar fi impus să recurgă la acest pas etc.. Or, în cauza *Lalas contra Lituaniei* (§ 43), Curtea a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă persoana acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare, statuări asemănătoare fiind făcute și în alte cauze.

În acest mod, Colegiul penal nu este de acord cu poziția apelantului, potrivit căreia este demonstrată intenția inculpaților de a primi o remunerație în scopul realizării activităților de serviciu, or anume martorul denunțător este creatorul situației coruptibile, iar acuzarea urmărește doar un segment din probele examinate, care atestă faptul pretinderii mijloacelor bănești, acesta fiind doar un substrat factologic dintr-o ambianță care a derulat o perioadă de timp mai îndelungată, toate convorbirile având loc la inițiativa martorului ȘABAN Marcel, care a fost evident ghidat și supravegheat faptic de agenții statului, iar atribuțiile de serviciu ale inculpatului fiind realizate indiferent de acțiunile denunțătorului, ce trezește dubii rezonabile instanței privind o posibilă înscenare a infracțiunii.

Potrivit prevederilor art.94 alin.(1) pct.11) Cod procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

De asemenea, pct.5) alin.(1) art.94 Cod procedură penală, stipulează că prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător și probelor obținute în temeiul probelor menționate la alin.(1)-(4), cu excepția cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil.

Reieșind din prevederile legale sus-expuse, Colegiul specifică, că legislatorul a stabilit în mod expres trei circumstanțe, care condiționează inadmisibilitatea totală a probelor: *provocarea*, *facilitarea* sau *încurajarea*. Totodată, stipulările legale prevăd clar nulitatea tuturor probelor obținute în circumstanțele indicate supra, cu excepția cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil.

Activitatea de provocare trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. *Provocarea poate consta în:* rugăminți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc.

Colegiul penal reține că, sarcina probării faptului că provocarea nu a avut loc, cade pe umerii autorităților.

Generalizând asupra jurisprudenței CtEDO în materie (hot. *Teixeira de Castro contra Portugaliei*, 9 iunie 1998; hot. *Ramanauskas contra Lituaniei*, 5 februarie 2008; hot. *Khudobin contra Rusiei*, 26 octombrie 2010; hot. *Sandu contra Moldovei*, 11 februarie 2014 etc.), se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;

- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție (în special, nu au fost realizate acte de pregătire, ba mai mult ca atât, persoana nu a fost dispusă să comită acte de corupere înainte de contactul cu agenții statului sau, după caz, cu persoane private care acționează sub supravegherea agenților statului);

- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

În concluzie, Colegiul penal analizând circumstanțele speței în raport cu motivele apelului declarat de acuzator stabilește că inclusiv actul de denunțare a avut loc la inițiativa martorului denunțator, care a fost consiliat strategic de către organul de urmărire penală, fiind constatate elemente de provocare în natura acțiunilor sale, prin care s-a urmărit atragerea inculpaților la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, acțiune caracterizată sub aspectul laturii subiective, printr-o comunicare unidirecțională a lui ȘABAN Marcel, afectând grav conștiința persoanei provocate, asemănător unei relații dintre un escroc și o persoană înșelată, or provocatorul își desfășoară activitatea sa numai pentru a expune autorul faptei la delațiune și a-l deferi justiției ulterior.

Totodată, pentru a fi prezentă o acțiune ca pretindere în speța dată, aceasta trebuie să se manifeste printr-o cerere - solicitare insistentă, ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu, dar din stenogramele convorbirilor în speța dată, nu se constată prezența unor asemenea acțiuni din partea inculpaților.

Astfel, Colegiul penal având în vedere declarațiile martorului ȘABAN Marcel date în ședința instanței de fond, care nu a fost posibil de confirmat de ultimul în ședința instanței de apel cu privire la vinovăția inculpaților, în raport cu declarațiile ultimilor privind nerecunoașterea vinovăției, instanța de apel constată prezența unor dubii privind vinovăția inculpaților, care nu pot fi înlăturate în nici un mod și care, potrivit prevederilor art.8 alin.(3) Cod de procedură penală și art. 6 din CEDO, urmează a fi interpretate în favoarea inculpaților.

În contextul acestor afirmații, relevante sunt și constatările jurisprudenței CtEDO, unde a fost statuat că atunci când un acuzat afirmă că a fost provocat să comită o infracțiune, sarcina probațiunii se pune pe seama autorităților, adică acuzatorul de stat are sarcina de a demonstra faptul că nu a existat o provocare și că afirmațiile acuzatului sunt nefondate (a se vedea hotărârea CtEDO în cauza Morari vs. Moldova, § 33-34, 08 martie 2016).

Raționamentul în cauză derivă și din jurisprudența constantă a CtEDO, care statuează în felul următor. Principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (*Barberà, Messegue și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97*). *Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15)*.

În ceea ce privește interpretarea probelor, pentru a putea fi răsturnată prezumția de nevinovăție este necesar ca instanța să înlătore eventualitatea, bănuielile, supozițiile, aproximațiile, pentru că atunci când faptele nu sunt stabilite cu certitudine, nu poate fi pronunțată o hotărâre de condamnare.

Vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției; sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului; la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”; soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În continuare, instanța de apel relevă că prin alte mijloace de probă cercetate de acuzare în ședință de judecată și în instanța de apel, nu au fost obținute informații relevante cauzei sau care ar confirma/infirma existența infracțiunii sau a vinovăției inculpaților în comiterea acesteia, cât și din acțiunea de confruntare efectuată dintre MUNTEAN Andrei și ȘABAN Marcel, în care părțile și-au menținut poziția și versiunile descrise. Pe de altă parte Colegiul reține că în cererea de apel declarată partea acuzării face referire la aceleași

probe care au fost examinate și suspuse aprecierii de către instanța de judecată, iar careva motive temeinice de a considera că instanța de judecată nu a apreciat corespunzător probele prezentate de acuzare nu au fost invocate Colegiului.

19. În susținerea vinovăției inculpaților, acuzarea a avut în vedere în mod prioritar și preponderent declarațiile denunțatorului, ȘABAN Marcel care este și unicul martor al acuzării în acest proces.

În speță, Colegiul penal menționează că declarațiile martorului ȘABAN Marcel sunt unice în contrar fiind declarațiile inculpaților MUNTEAN Andrei și SORICI Gheorghe și astfel de declarații pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul. Este de netăgăduit ca probele nu au o valoare dinainte stabilită, dar pe baza principiului liberei aprecieri a probelor nu pot fi acoperite carentele unei anchete penale deficitare, cum este cea din cauză.

În continuare, instanța de apel reiterează că pe întreg parcursul procesului penal, inculpații au oferit declarații, menținând poziția sa de nevinovăție, versiune care, de către organul de urmărire penală nu a fost cercetată sub toate aspectele, obiectiv și răsturnată prin probe incontestabile, iar declarațiile inculpaților denotă un caracter veridic, în lipsa altor probe contrare, ori veridicitatea este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație.

În subsidiar, instanța a constatat cert că în sensul art.42, alin.(5) Cod penal, nu s-a demonstrat cum inculpatul MUNTEAN Andrei a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace, instrumente ori înlăturare de obstacole, or acuzarea incriminând forma de complicitate, urma să concretizeze în care mod a acționat inculpatul în acest caz.

În acest sens, menționăm că doctrina dreptului penal, cât și practica judiciară stabilește că răspunderea penală pentru complicitate la săvârșirea unei infracțiuni, trebuie să întrunească o legătură subiectivă și una obiectivă între participanți, la caz fiind identificată lipsa semnelor laturii subiective în acțiunile ambilor acuzați. Astfel, participația penală există numai atunci când persoanele respective au cooperat cu intenție, ceea ce nu a fost stabilit prin circumstanțele obiective expuse în sentință, mai ales când ambii inculpați exclud reciproc faptul dat, iar martorul denunțator doar intuiește acest aspect. Pe lângă legătura subiectivă, trebuie să mai existe o cooperare materială sau intelectuală a participanților, care constă în faptul că persoanele contribuie într-o formă sau alta la săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, iar potrivit naturii ei, această contribuție poate fi materială sau intelectuală, care ținând seama de importanța sau de aportul acestei contribuții, ea se divizează în principală și secundară sau de momentul în care are loc, coparticiparea există înainte de începerea executării acțiunii/inacțiunii sau în timpul executării acesteia până la momentul terminării ei.

Intrucât pentru existența calității de complice este suficientă doar prezența condițiilor generale pentru a fi subiect al infracțiunii, de principiu, orice persoană ar putea săvârși acte de ajutorare și înlesnire la săvârșirea oricărui gen de infracțiuni sau ar putea fi interpretate

ca asemenea acțiuni precum în cazul dat, fără a fi susținute chiar și de material probator, dar care pe cale de consecință ar genera un tratament arbitrar din partea instanței de judecată.

În aceste condiții, acuzarea de stat, având rol activ de a efectua acțiuni în demonstrarea vinovăției și desfășurând un ansamblu de acțiuni de urmărire penală, nu a confirmat prin mijloace de probă această complicitate (atât cooperarea materială cât și cea intelectuală) imputată și a permis instanței să formuleze cu certitudine concluzia că MUNTEAN Andrei nu a contribuit la săvârșirea infracțiunii de către SORICI Gheorghe, în acțiunile căruia nu se atestă fapta de pretindere, cât și vinovăția sa, care este una alterată prin provocarea acestuia.

În același context, procurorul, în spiritul art.254 Cod de procedură penală, era obligat să prezinte probe atât împotriva inculpatului, cât și în favoarea acestuia, deoarece trebuie întreprinse toate măsurile relevante să elucideze credibilitatea învinuirii aduse, pe care instanța de apel, în contextul mijloacelor de probă cercetate nemijlocit în ședință, o consideră îndoielnică, atât prin caracterul evaziv al acesteia, cât și prin lipsa materialului probator în acest sens sau al probelor administrate prin provocare, prin ce se apreciază ca întemeiate argumentele părții apărării în ședința instanței de apel.

În acest sens, Colegiul stabilește că acuzarea nu a prezentat nicio probă pertinentă, concludentă și verosimilă ce ar demonstra pe de o parte latura obiectivă comisă de inculpatul SORICI Gheorghe prin pretindere a mijloacelor bănești, iar pe de altă parte latura subiectivă prin existența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de ambii inculpați.

Pe cale de consecință, instanța de apel alăturat instanței de judecată constată că învinuirea adusă de către acuzatorul de stat este una iluzorie, procurorul eșuând în a prezenta probe credibile, apte de a sta la baza unei sentințe de condamnare și care ar răsturna prezumția de nevinovăție a inculpatului, iar în acest mod, inexistența elementelor infracțiunii comise de către inculpații SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei, rezultă din probele administrate și cercetate în instanța de judecată și suplimentar în instanța de apel.

20. În baza raționamentelor expuse supra, fiind supuse aprecierii probele administrate la materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată just a constatat că în acțiunile inculpaților nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal inclusiv prin complicitate, or, în cadrul examinării cauzei penale a fost constatat faptul că SORICI Gheorghe nu a pretins din start și nu ar mai fi pretins în viitor în lipsa acțiunilor provocatoare ale martorului denunțator ȘABAN Marcel.

Conform normelor codului de procedură penală și CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „*in dubio pro reo*” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Totodată, Colegiul penal menționează că CEDO statuează în cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (*Bernard împotriva Franței*, 23 aprilie 1998, pct. 37, *Culegere de hotărâri și decizii 1998-II*, și *Janosevic împotriva Suediei*, nr. 34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (*Minelli împotriva Elveției*, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și *Didu*).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Colegiul penal reține că *vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.*

În conformitate cu art.390 Cod de procedură penală (1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; **3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii**; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În acest sens, conform art. 8 alin. (2), (3) Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului. În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sânt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Conform art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în

domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, că sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. În acest context, instanța de apel reține că prezumția de nevinovăție a inculpatului prevalează în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit și la fel, urmează a se reține și faptul că „instanței de judecată îi revine sarcina încadrării juridice a faptelor și nu este obligată să adopte încadrarea dată de către procuror”.

Prin urmare Colegiul apreciază în speță soluția instanței de judecată privind achitarea inculpatului SORICI Gheorghe, deoarece în acțiunile acestuia lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii incriminate conform art.42 alin. (2), 43 lit. a), 44 și 326 alin.(1) Cod penal, precum și achitarea inculpatului MUNTEAN Andrei, deoarece în acțiunile acestuia lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate conform art. 42 alin.(5) și 326 alin (1) Cod penal, este una legală, întemeiată și motivată, or în cadrul examinării cauzei s-a sesizat incertitudini și imprecizii, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, or dubiile în probarea învinuirii vor fi interpretate în favoarea inculpaților.

La fel, Colegiul precizează că persoana nu poate fi condamnată doar în baza unor suspiciuni privind complicitatea la infracțiune și însoțite de instigare la comiterea faptei prejudiciabile, neprobate, altfel aflându-se pe tărâmul unui teren arbitrar al hotărârii pronunțate, care poate crea repercusiuni grave în situația persoanelor acuzate. Prin urmare, în speța dată inculpații nu au avut nici inițiativa, nici intenția de a comite fapta incriminată, iar fapta nu ar fi fost săvârșită fără intervenția organului de urmărire penală, prin intermediul denunțatorului ȘABAN Marcel și în acest caz, se reține existența provocării, astfel încât în acțiunile lui SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei lipsește intenția, ca element constitutiv al infracțiunii, respectiv, în speță nu este întrunită latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

Colegiul penal statuează că din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția inculpaților MUNTEAN Andrei și SORICI Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute art. 326 alin.(1) Cod penal, deoarece în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele infracțiunii, sentința instanței de fond fiind corectă și întemeiată. Partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, astfel încât Colegiul penal menține achitarea lui SORICI Gheorghe și MUNTEAN Andrei, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Reieșind din dispozițiile art.8 alin.(3) și art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită în cadrul

procesului penal, astfel faptele acestora, reținute prin Sentință, nu întrunesc elementele infracțiunii imputate.

21. Respectiv, Colegiul notează că instanța de judecată are obligația să respecte prezumția de nevinovăție și să pronunțe o sentință de condamnare numai în situația în care vinovăția este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture orice dubiu. Mai mult, Curtea Europeană menționează că acest standard al probei poate fi înțeles pe deplin doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. Astfel, potrivit articolelor 8 și 389 alin.(2) Cod de procedură penală, concluziile privind vinovăția persoanei la comiterea unei infracțiuni nu se pot baza pe presupuneri, iar toate dubiile existente în probele învinuirii care nu pot fi înlăturate trebuie interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de apel menționează că, toate aceste probe au fost minuțios analizate și coroborate de instanța de judecată în cadrul cercetării judecătorești.

Referitor la motivele invocate în cererea de apel precum că, „(...) *sentința judecătorească este nefondată*”, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale procurorului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat, totodată instanța de apel consideră că, repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Colegiul conchide că, la examinarea cauzei, instanța de fond a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că, respectarea acestor cerințe echivalează cu rezolvarea fondului cauzei, fapt ce nu atrage după sine casarea sentinței instanței de fond. Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de fond rezultă din materialul factologic acumulat în cauză. Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de achitare a inculpaților

MUNTEAN Andrei ***** și SORICI Gheorghe ***** în baza învinuirilor imputate prin rechizitoriu.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecătii, nu au fost admise careva erori de către instanța de fond, iar alegațiile acuzatorului de stat la acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator, iar toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la neconfirmarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii ce li se impută, și temei pentru casarea sentinței instanței de fond lipsește.

Astfel, dezacordul părții acuzării cu sentința instanței de fond este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de judecată a apreciat probele și circumstanțele cauzei, însă, împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate partea acuzării, sentința atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, această faptă nu a fost săvârșită de inculpați, fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, nefiind constatată vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii, iar solicitările formulate prin cererea de apel nu poate fi admise.

Prin urmare în speță, în circumstanțele stabilite urmează să se țină cont și de scopul procesului penal și anume, protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale *și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.*

22. Colegiul penal reține că, potrivit art. 162 Cod de procedură penală instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest context, Colegiul penal reiterează că instanța de fond justificat s-a expus asupra soartei mijloacelor materiale de probă.

Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de apel reține că prin ordonanțele organului de urmărire penală, la caz au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă următoarele obiecte și documente:

- Un telefon mobil de model „Lenovo”, ridicat în cadrul percheziției corporale a lui SORICI Gheorghe, care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 21 septembrie 2016 (vol.I, f.d.141);

- Un CD-R de model „Esperanza”, care conține comunicările care au avut loc la 23 iunie 2016 între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 03 septembrie 2016 (vol.II, f.d.85);

- Informația Băncii Naționale a Moldovei din 20 iulie 2016 cu privire la ratele de schimb a valutelor față de leul moldovenesc, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 27 septembrie 2016, potrivit căreia, la 20 iulie 2016, conform cursului oficial de schimb 1 Euro valora 21,8790 lei (vol.II, f.d.107);

- Informația Băncii Naționale a Moldovei din 02 septembrie 2016 cu privire la ratele de schimb a valutelor față de leul moldovenesc, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 12 octombrie 2016, potrivit căreia la 02 septembrie 2016, conform cursului oficial de schimb, 1 Euro valora 22,0654 lei (vol.II, f.d.111);

- Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.*****, care aparțin lui SORICI Gheorghe, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 16 septembrie 2016 (vol.II, f.d. 69);

- Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.*****, care aparțin lui ȘABAN Marcel, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 27 septembrie 2016, (vol.II, f.d.72);

- Materialele cauzei penale nr. *****, pornită la 13 iulie 2016, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute în art.163 alin.(1) Cod penal, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 12 septembrie 2016. Conform materialelor cauzei penale indicate, s-a stabilit că urmărirea penală la cauza respectivă, a fost pornită la 13 iulie 2016 de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botonica mun.Chișinău al Direcției de Poliție mun.Chișinău a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, Gheorghe SORICI , pe faptul lăsării în primejdie de către angajații complexului hotelier „Prezident” a lui BENDERSCHI Ruslan *****, care din motive necunoscute și-a pierdut cunoștința în piscina care aparține complexului hotelier „Prezident”, iar după ce s-a aflat sub apă o perioadă nedeterminată de timp, acesta a fost scos la sol de către alți vizitatori ai piscinei hotelului indicat, iar ulterior transportat la Spitalul de Urgență cu diagnoză „stare după înec și traumatism cranio-cerebral” (vol.II, f.d.58) și

- un CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1” și CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1”, care conține comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 care au avut loc între ȘABAN Marcel și SORICI Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între ȘABAN Marcel și MUNTEAN Andrei, recunoscute în calitate de corpuri delictive, prin ordonanța din 21 septembrie 2016 (vol.I, f.d.103-104).

Potrivit art.162 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art.157 alin.(1) Cod de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză

Subsecvent, art.157 alin.(2) Cod de procedură penală stipulează că *documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte*

scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

La fel, conform art.164 Cod de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respective.

Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale mijloacele materiale de probă, cu excepția unui telefon mobil de model "Lenovo", se păstrează în original și în copii autentificate, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, nu a fost solicitată restituirea acestora și prin urmare, în temeiul art.162 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, instanța de judecată întemeiat a concluzionat că mijloacele materiale de probă descrise supra, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

La fel, potrivit art.162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, în cazul soluționării cauzei în fond, hotărându-se chestiunea cu privire la corpurile delictelor, celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului și respectiv, instanța întemeiat a dispus în privința unui telefon mobil de model „Lenovo”, ridicat în cadrul percheziției corporale a lui SORICI Gheorghe, restituirea acestuia către proprietarul legal, adică inculpatului, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

23. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin.(1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal va respinge apelul declarat de acuzatorul de stat, Gheorghe IAPĂRĂ, procuror în Procuratura Anticorupție, împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Central) nr. 1-639/16 din 13 noiembrie 2023, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

24. În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin.(1) pct. 1) lit. c); și art. 417-419 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul declarat de acuzatorul de stat, Gheorghe IAPĂRĂ, procuror în Procuratura Anticorupție, și se menține fără modificări Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) nr. 1-639/16 din 13 noiembrie 2023.

Decizia este executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Oxana ROBU

Judecătorii

Vitalie BUDECI

SCHIBIN

Vladislav